

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 25, No 4 (1974)

<p>*Υπεύθυνοι συμφώνως τῷ νόμῳ</p> <p>ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ</p> <p>Ἐπιστημονικὸν Σωματεῖον ἀνεγνώρισμένον, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1925 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.</p> <p>Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1974 : Ἰωάννης Καρδάσης, Κηφισίας 56, Ἀθήναι.</p> <p>ΕΚΔΟΤΗΣ: Ἐκδίδεται ἀπὸ αἰρετῆς πενταμελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε.Κ.Ε.</p> <p>ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Δημήτριος Χ. Μπρόβας Πελοποννήσου 39, Ἀγ. Παρασκευῆ</p> <p>Μέλη Συν/κῆς Ἐπ. : Π. Ν. Δραγῶνας Ι. Μ. Καραβαλάκης Κ. Χ. Σειταρίδης Μ. Μαστρογιάννη-Κορκολαπούλου</p> <p>ΠΡΟ-ἘΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ἰωάννης Θ. Βράκας Καλλιδρομίου 25 - Ἀθήναι</p> <p>ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ : Ἀθήναι ΗΜΕΡ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ : Ἀπρίλιος 1975</p>																
<p>Ταχ. Διεύθυνσις : Ταχ. θορὴς 546 Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον Ἀθήναι</p>	<h2>Δελτίον</h2> <p>ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ</p> <p>ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β ΤΟΜΟΣ 25 Ὀκτώβριος - Δεκέμβριος ΤΕΥΧΟΣ 4 1974</p>															
<p>Συνδρομαὶ :</p> <table border="0"> <tr> <td>Ἐτησίαι ἑσωτερικοῦ</td> <td>δρχ.</td> <td>200</td> </tr> <tr> <td>Ἐτησίαι ἔξωτερικοῦ</td> <td>»</td> <td>300</td> </tr> <tr> <td>Ἐτησίαι φοιτητῶν ἡμεδαπῆς</td> <td>»</td> <td>50</td> </tr> <tr> <td>Ἐτησίαι φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς</td> <td>»</td> <td>100</td> </tr> <tr> <td>Τιμὴ ἑκάστου τεύχους</td> <td>»</td> <td>50</td> </tr> </table>	Ἐτησίαι ἑσωτερικοῦ	δρχ.	200	Ἐτησίαι ἔξωτερικοῦ	»	300	Ἐτησίαι φοιτητῶν ἡμεδαπῆς	»	50	Ἐτησίαι φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς	»	100	Τιμὴ ἑκάστου τεύχους	»	50	<h2>Bulletin</h2> <p>OF THE HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY</p> <p>QUARTERLY SECOND PERIOD VOLUME 25 October - December No 4 1974</p>
Ἐτησίαι ἑσωτερικοῦ	δρχ.	200														
Ἐτησίαι ἔξωτερικοῦ	»	300														
Ἐτησίαι φοιτητῶν ἡμεδαπῆς	»	50														
Ἐτησίαι φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς	»	100														
Τιμὴ ἑκάστου τεύχους	»	50														
<p>Address : P.O.B. 546 Central Post Office Athens - Greece</p>																
<p>Redaction : Dr. D. C. Brovas Peloponissou 39, Aghia Paraskevi-Attikis Greece.</p>																
<p>Subscription rates : (Foreign Countries) \$ U.S.A. 10 per year.</p>	<p>Ἐπιταγῆ καὶ ἐμβάσματα δέον ὄπως ἀποστέλλονται ἐπ' ὀνόματι κ. Ἰωάννου Καραβαλάκη Ἰνστιτούτου Ἀφθώδους Πυρετοῦ, Ἀγία Παρασκευῆ - Ἀττικῆς.</p>															

Υπεύθυνοι συμφώνως τῷ νόμῳ

**ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ : ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ**

Ἐπιστημονικὸν Σωματεῖον ἀνεγνώρι-
σμένον, ἀριθ. ἀποφ. 5410/19.2.1925
Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.

Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1974 :

Ἰωάννης Καρδάσης,
Κηφισίας 56, Ἀθῆναι.

ΕΚΔΟΤΗΣ : Ἐκδίδεται ὑπὸ αἰρετῆς πεν-
ταμελοῦς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς
(Σ.Ε.) μελῶν τῆς Ε.Κ.Ε.

ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Ὁ Πρόεδρος
τῆς Σ.Ε. Δημήτριος Χ. Μπρόβας
Πελοποννήσου 39, Ἀγ. Παρασκευῆ

Μέλη Συν/κῆς Ἐπ. :

Π. Ν. Δραγῶνας
Ι. Μ. Καραβαλάκης
Κ. Χ. Σεϊταρίδης
Μ. Μαστρογιάννη-Κορκολοπούλου

ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Ἰωάννης Θ. Βράκας
Καλλιδρομίου 25 - Ἀθῆναι

ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ : Ἀθῆναι

ΗΜΕΡ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ : Ἀπρίλιος 1975

Ταχ. Διεύθυνσις :

Ταχ. θυρίς 546
Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον
Ἀθῆναι

Συνδρομαὶ :

*Ετησίᾳ ἐσωτερικῶν	δρχ.	200
*Ετησίᾳ ἐξωτερικῶν	»	300
*Ετησίᾳ φοιτητῶν ἡμεδαπῆς	»	50
*Ετησίᾳ φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς	»	100
Τιμὴ ἐκάστου τεύχους	»	50

Address : P.O.B. 546
Central Post Office
Athens - Greece

Redaction : Dr. D. C. Brovas
Peloponissou 39,
Aghia Paraskevi-Attikis
Greece.

Subscription rates :
(Foreign Countries)
\$ U.S.A. 10 per year.

Δελτίον

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β

ΤΟΜΟΣ 25

ΤΕΥΧΟΣ 4

Ὀκτώβριος - Δεκέμβριος
1974

Bulletin

OF THE HELLENIC
VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY

SECOND PERIOD

VOLUME 25

No

4

October - December

1974

Ἐπιταγαὶ καὶ ἐμβάσματα δέον ὄπως ἀπο-
στέλωνται ἐπ' ὀνόματι κ. Ἰωάννου Καραβα-
λάκη Ἰνστιτούτου Ἀφθώδους Πυρετοῦ, Ἀγ-
γία Παρασκευῆ - Ἀττικῆς.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πεπτικές και αναπνευστικές ανωμαλίες μετ' ενδοπυρηνικών εγκλείστων εις μόσχους. Περιγραφή δύο περιστατικών. ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ και Ε. ΣΙΜΟΥ	Σελίς	5
Συγκριτική αξιολόγησις ἑξ ἐκλεκτικῶν θρεπτικῶν ὑποστρωμάτων διὰ τὴν ἀπομόνωσιν καὶ ἀπαρίθμησιν τοῦ staphylococcus aureus εἰς τρόφιμα. ΒΕΝ. ΑΛΜΠΑΛΑ	»	10
Παρατηρήσεις τινὲς ἐπὶ τῆς παραγωγικῆς ἰκανότητος τῶν ἐγχωρίων ὄρεινοῦ τύπου προβάτων. Ν. ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ καὶ Δ. ΖΥΓΟΓΙΑΝΝΗ	»	26
Ἐπίκαιρα θέματα	»	35
Ἐπιστολὴ πρὸς τὸ Δελτίον τῆς Ε.Κ.Ε.	»	47
Ἀναλύσεις ἐργασιῶν	»	50
Πρακτικὰ συνεδριάσεων Ε.Κ.Ε.	»	53
Νεκρολογία	»	60
Σελίς τοῦ Ταμίου	»	63

CONTENTS

Digestive and respiratory troubles with intranuclear inclusions in two calves. C. PAPADOPOULOS and E. SIMOS	Page	5
Comparative evaluation of six selective media for the detection and enumeration of staphylococcus aureus in foods. B. ALBALAS	»	10
Some observations on the production capacity of native mountain sheep. N. KATSAOUNIS and D. ZYGOGIANNIS	»	26
Current subjects	»	35
Proceedings of the Society meetings	»	53
Obituary	»	60

**ΠΕΠΤΙΚΑΙ & ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΑΙ ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ
ΜΕΤ' ΕΝΔΟΠΥΡΗΝΙΚΩΝ ΕΓΚΛΕΙΣΤΩΝ ΕΙΣ ΜΟΣΧΟΥΣ
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ**

ὑπό

ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ* καὶ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΣΙΜΟΥ**

**DIGESTIVE AND RESPIRATORY DISORDERS WITH INTRANUCLEAR
INCLUSION BODIES IN TWO CALVES**

By

C. PAPADOPOULOS* and E. SIMOS**

SUMMARY

The authors give a cytological description of liver and kidneys from two calves with digestive and respiratory troubles.

Characteristic spherical nuclear inclusions were noticed.

In one calf nuclear inclusions were noticed.

In the other calf acidophilic nuclear inclusions were found in the kidneys capillary endothelium especially in the cortex and partial vacuolated degeneration in the myocardial fibres.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ἐνδοπυρηνικαὶ συγκεντρώσει PAS - θετικοῦ ὕλικου εἰς τὰ ἥπατικά κύτταρα βοοειδῶν δὲν εἶναι σπάνια. Οὕτω ὁ HOLTENIOUS, 1963, ἀναφέρει ὅτι εἰς κυτταρολογικὰς μελέτας του ἐπὶ ἥπατικῶν βιοψιῶν εἰς 248 βοοειδῶν τῆς

Ἐλήφθη τὴν 11-4-74

* Ἐργαστήριον Ἱστοπαθολογίας τοῦ Κτηνιατρ. Μικροβ. Ἰνστιτούτου.

** » Διαγνώσεων » » » »

* Veterinary Bacteriological Institute. Laboratory of Histopathology. Votanikos Kipos. Athens. Greece.

** Veterinary Bacteriological Institute, Diagnosis Laboratory, Votanikos Kipos. Athens. Greece.

έρυθρολεύκου Σουηδικής φυλής παρατηρούντο συχνά πυρηνικά έξαλλαγαί τοιαύτης φύσεως, μὴ σχετιζόμεναι κατ' ἀνάγκην μὲ λιπώδεις ἀλλοιώσεις εἰς τὸ ἥπαρ. Αἱ πυρηνικαὶ αὗται ἀλλοιώσεις ἄλλωστε ἦσαν κοιναὶ εἰς ζῶα προσερχόμενα ἐξ ἐκτροφῶν εἰς τὰς ὁποίας παρατηροῦντο συνήθως νόσοι ἀποδιδόμεναι εἰς πεπτικὰς διαταραχάς. Παρόμοιαι παρατηρήσεις ἐγένοντο καὶ εἰς ἀνθρώπους ὑπὸ LORENZ, 1954, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν FALKMER καὶ SJÖSTRÖM, 1959, (ἀναφέρ. ὑπὸ HOLTENIUS, 1963).

Ἡ ἀνά χεῖρας ἐργασία ἐξεπονήθη ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τὸ ἐργαστήριον Παθολογίας τοῦ Βασιλικῆς Κτηνιατρικοῦ Κολλεγίου τοῦ Λονδίνου, ἀφορὰ δὲ εἰς δύο περιστατικὰ κατὰ τὰ ὁποία παρατηρήθησαν λίαν χαρακτηριστικαὶ ἐνδοπυρηνικὰ ἔγκλειστα εἰς ἥπατικά καὶ νεφρικά κύτταρα μύσχων νοσούντων ἐξ ἐντεροπνευμονικῶν παθήσεων.

ΥΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΣ

Α. Πτώμα μύσχου, φυλῆς CHAROLLAIS, ἡλικίας 3 μηνῶν. Ἀπὸ ἐβδομάδος οὗτος ἐνόσει ἐξ ἰογενοῦς πνευμονίας, μετὰ δὲ τὴν ἀνάρρωσιν, ἐνεφάνισεν ἔντονον διάρροϊαν νοσηλευθεῖς διὰ ἀντικοκκιδιακοῦ καὶ ἔθανεν μετὰ 24ωρον.

α) Νεκροτομικὰ εὐρήματα: Αἱμορραγαί ἐπὶ τοῦ ὀρογόνου τῆς μεγάλης κοιλίας. Πετέχειαι ἐπὶ τῶν πτυχῶν τοῦ ἡνύστρου. Κατώτερον τμήμα λεπτοῦ ἐντέρου καὶ παχὺ τοιοῦτον μετὰ πετεχειῶν εἰς τὸν βλεννογόνον καὶ διφθερετικὰ ψευδομεμβράνας. Ἦπαρ διογκωμένον πορτοκαλλιοσφαιόχρουν. Χοληδόχος κύστις διαγκωμένη πεπληρωμένη δι' ὑγροῦ θαθέος χρώματος. Σπλῆν κανονικοῦ μεγέθους φέρων ἐκτεταμένας αἱμορραγίας. Νεφροὶ μετὰ πολυαρίθμων πετεχειῶν εἰς τὴν φλοιώδη μοίραν, ὄραται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας καὶ κατὰ τὴν διατομὴν. Καρδία μετὰ πολυαρίθμων ὑποεπικαρδιακῶν πετεχειῶν καὶ ἐκχυμώσεων. Ἔνιαι ἐκ τῶν τελευταίων εἰς τὸ ἐνδοκάρδιον τῆς δεξιᾶς κοιλίας. Ἐπίσης ἐκτεταμένη αἱμορραγία ἀριστερᾶς κοιλίας, εἰς ἐπιφάνειαν καὶ βάθος ἐντὸς τοῦ μυός καὶ τοῦ μεσοκοιλιακοῦ διαφράγματος. Πνευμονία (νεκρωτικαὶ ἐστία) τῶν προσθίων λοβῶν, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληροι ἀμφότεροι οἱ πνεύμονες συμπεφορημένοι καὶ μὲ ἐλαφρὸν οἶδημα τῶν μεσολοβίων διαφραγμάτων.

β) Καλλιέργειαι ἐκ τῶν παρεγχυματικῶν ὀργάνων ἀπέδωσαν ἀρνητικὰ διὰ σχιζομύκητας. Αἱ ἐκ τοῦ ἐντέρου τοιαῦται ἀπέδειξαν κολοβακτηρίδιον, διαθλαστικὰ καὶ κόκκους.

γ) Ἴστολογικὴ ἐξέτασις: Ἐγένοντο τομαὶ ἐκ τοῦ ἥπατος, νεφρῶν, εἰλεοῦ καὶ μυοκαρδίου ἐκ δύο δειγμάτων ἀντιστοίχως. Τὰ ὑλικά ἐμονιμοποιοῦντο ἐντὸς ὑγροῦ LILLY καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐγένοντο τομαὶ παραφίνης πάχους 5 μ., αἰ-

τινες ἐχρώνονται ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ αἱματοξυλίνης καὶ ἐοσίνης, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τῆς κατὰ LENDRUM μεθόδου πρὸς ἐντόπιον ἐνδοπυρηνικῶν ἐγκλειστων.

1) Ἡπαρ: Ἐνδοπυρηνικὰ ἐγκλειστα εἰς τὰ κύττρα τοῦ Δ.Ε.Σ. (KUPP-FER) ἢ ἐντὸς τῶν ἐνδοθηλιακῶν κυττάρων τοῦ τοιχώματος τῶν τριχοειδῶν αἰμοφόρων ἀγγείων τῶν ἥπατικῶν λοβίων.

2) Νεφροί: Μικραὶ αἱμορραγίαι ἐπὶ τῆς φλοιώδους καὶ μυελώδους μοίρας, πετέχειαι, ἐλεύθερα αἰμοσφαίρια εἰς τὰ τοιχώματα τῶν ἐσπειραμένων οὐροφόρων σωληναρίων καὶ τὸν διάμεσον ἴστον. Ἀπουσία νεφρίτιδος. Ἀπαρχὴ αἱμορραγιῶν εἰς τὰ ἐσπειραμένα νεφρικὰ σωληνάρια.

3) Καρδιά: Ἐκτεταμέναι αἱμορραγίαι εἰς τὸ μυοκάρδιον.

4) Εἰλεός: Αἱμορραγικὴ - διφθεριτικὴ ἐντερίτις.

B. Πτώμα μύσχου, Φρισιλανδικῆς φυλῆς, ἡλικίας 2 1/2 μηνῶν, προερχόμενος ἐξ ἐκτροφῆς μὲ ἱστορικὸν σαλμονελλώσεως. Οὗτος ἔθανεν κατόπιν 4ημέρου νοσήσεως καὶ λόγῳ κακῆς καταστάσεως εἰς ἣν ἀφέθη ἄνευ θεραπείας. Ἄλλος μύσχος τῆς αὐτῆς ἐκτροφῆς ἔθανεν μὲ συμπτώματα μινιγγίτιδος ἐνῶ 4 ἕτεροι ἐν στενῇ ἐπαφῇ μετ' αὐτῶν οὐδὲν ἐνεφάνισαν.

α) Νεκροτομικὰ εὐρήματα: Διεπιστώθη κακὴ θρέψις, κιτρινόχους διάρροια εἰς τὴν περιπρωκτικὴν χώραν καὶ μυϊκὸς ἴστος φυσιολογικός. Στοματικὴ κοιλότης, φάρυγξ, λάρυγξ, τραχεῖα καὶ οἰσοφάγος κατὰ φύσιν. Βρόγχοι καὶ βρογχίδια υπεραίμια. Πνεύμονες ἐλαφρῶς συμπεφορημένοι μὲ ἠπάτωσιν μόνον εἰς δύο λοβία τῶν προσθίων λοβίων. Ὑπεζωκὸς καὶ περικάρδιον φυσιολογικά. Ὀλίγα ὑποεπικαρδιακά πετέχειαι καὶ ἔναι ἐμφανεῖς αἱμορραγίαι ἐπὶ τοῦ ἐνδοκαρδίου τῆς ἀριστερᾶς κοιλίας. Ἀνατομικὴ ἀνωμαλία οὐδεμία. Ἡπαρ κατὰ φύσιν μὲ ἐλαφρῶς ἐξοιδημένον τὸ τοίχωμα τῆς χοληδόχου κύστεως. Σπλῆν φυσιολογικός, νεφροὶ - ἐπινεφρίδια κατὰ φύσιν. Ἡνυστρον ἐλαφρῶς συμπεφορημένον. Ἐντερικὸς βλεννογόνος φυσιολογικός μὲ ὑδαρῆ κόπρανα εἰς λεπτὸν καὶ παχὺ ἔντερον. Λειμογάγγλια φυσιολογικά.

β) Καλλιέργειαι ἐκ τοῦ ἥπατος, σπληνός, χοληδόχου κύστεως καὶ μεσεντερίων λεμφαδένων, στειραί.

γ) Ἱστολογικὴ ἐξέταση: Ἐγένοντο 3 τομαὶ ἐκ τοῦ μυοκαρδίου καὶ 1 ἐκ τῶν νεφρῶν. Ἐφηρμύσθη ἡ ἤδη περιγραφεῖσα τεχνικῇ.

1) Καρδιακὸν τοίχωμα: Μερικὴ κενοτοπιώδης ἐκφύλισις τῶν ἰνῶν τοῦ μυοκαρδίου καὶ μόνον εἰς ἐνίαν περιοχάς. Εἰκὼν μὴ ὁμοιάζουσα μὲ ἐκείνην τῆς μυϊκῆς δυστροφίας.

2) Νεφροί: Ἡπία ἐστιακὴ χρονία ἐνδιάμεσος νεφρίτις καὶ δξέφιλα ἐν-

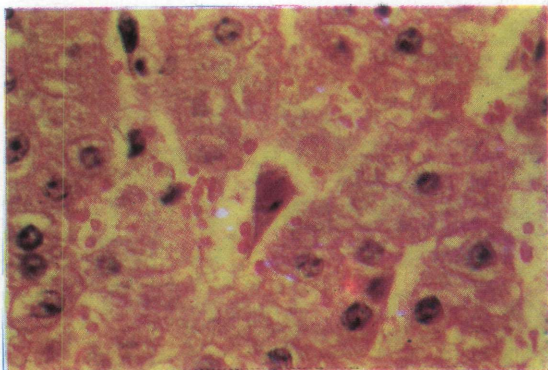
δοपुरηνικά ἔγκλειστα εἰς τὸ ἐνδοθήλιον ἐνίων τριχοειδῶν, κυρίως εἰς τὴν φλοιώδη μοῖραν.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Ἀπὸ ἥπατικᾶς βιοψίας κατεδείχθη ὅτι ἐνδοपुरηνική συγκέντρωσις PAS - θετικοῦ ὕλικου εἶναι σχετικῶς κοινὴ εἰς τὰ βοσειδῆ. Ὁ HOLTENIUS (1963), εὔρεν ὅτι ὑγιῆ ζῶα προερχόμενα ἐξ ἀγελῶν εἰς τὰς ὁποίας διεπιστοῦντο διάφοροι νόσοι γενικῶς ἔφερον εἰς ὑψηλὸν ποσοστὸν (30^ο/ο) ἐνδοपुरηνικᾶς συγκεντρώσεις PAS - θετικοῦ ὕλικου εἰς τὸ ἥπαρ, ἐνῶ ἀντιθέτως δὲν ἀνευρίσκοντο τοιαῦτα εἰς ζῶα ἐξ ὑγειῶν ἀγελῶν. Ἀγελάδες μὲ ὀξοναμιάν ἢ ἐπιλόχειον πάρεσιν εἶχον εἰς χαμηλὸν ποσοστὸν τοιαύτας πурηνικᾶς ἀλλοιώσεις καὶ ἀντιθέτως ζῶα μὲ τραυματικὴν περιτονίτιδα λίαν ὑψηλοτέραν. Ἐπίσης ὁ ἴδιος διεπίστωσεν ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐμφανῆς συσχέτισις μεταξὺ τῆς συγκεντρώσεως ἐνδοपुरηνικοῦ PAS - θετικοῦ ὕλικου μὲ μίαν ἰδιαίτεραν νόσον ἢ μετὰ τῶν λιπιδῶν ἐξαλλαγῶν εἰς τὸ ἥπαρ. Παρόμοια ὑπῆρξαν τὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ ἀνθρωπίου ὕλικου, μὲ ὑψηλοτέραν συχνότητα μεταξὺ τῶν διαθητικῶν καὶ φυματικῶν.

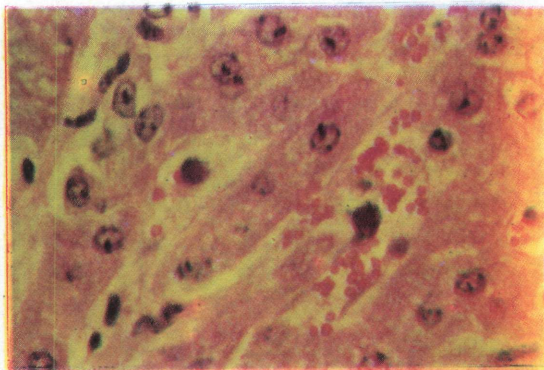
Τὰ ἡμέτερα περιστατικὰ ἀφεώρουν εἰς ζῶα προερχόμενα ἐξ ἐκτροφῶν οὐχὶ ὑγειῶν, ἀμφοτέρω δὲ οἱ μύσχοι εἶχον ἱστορικὸν χαρακτηριζόμενον τόσον ἐκ πεπτικῶν, ὅσον καὶ ἀναπνευστικῶν ἀνωμαλιῶν (πνευμονία καὶ ἐντερίτις). Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, διεπιστώθησαν ἐνδοपुरηνικὰ ἔγκλειστα μόνον εἰς τὸ ἥπαρ, ἐνθ' ἡ ἔρευνα διὰ τὴν ἀνίχνευσιν πурηνικῶν ἐξαλλαγῶν ἐπεξετάθη καὶ εἰς τοὺς νεφροὺς, τὸ μυοκάρδιον καὶ τὸ ἐντερικὸν τοίχωμα. Εἰς τὴν δευτέραν αἱ τομαὶ ἀφεώρουν εἰς τοὺς νεφροὺς καὶ τὸ καρδιακὸν τοίχωμα, μὲ ἀποτελεσματικὴν τὴν ἀνεύρεσιν εἰς μὲν τοὺς πρώτους χρονίως νεφρίτιδος μετὰ χαρακτηριστικῶν ὀξοφιλῶν ἐγκλείστων εἰς τὸ ἐνδοθήλιον τῶν τριχοειδῶν, εἰς δὲ τὸ δεύτερον λιπιδῶδες ἐξαλλαγῆς καὶ μερικῆς κενοστοπιῶδες ἐκφυλίσεως τῶν ἰνῶν τοῦ μυοκαρδίου.

Ὁ HOLTENIUS, 1963, στηριζόμενος εἰς τὰ ἀποτελέσματα μελετῶν τοῦ LORENZ ἐπὶ ἀνθρώπων κατὰ τὰ ὁποῖα ἐνδοपुरηνικὸν PAS - θετικὸν ὕλικὸν παρετηρεῖτο μόνον εἰς τὰ περιφερειακὰ κύτταρα τῶν ἥπατικῶν λοβίων καὶ τὴν ἄποψιν τούτου ὅτι ἡ γένεσις τῶν πурηνικῶν ἐξαλλαγῶν ἐξαρτᾶται ἐκ κυκλοφοριακῶν παραγόντων καθ' ὅσον τὰ κύτταρα ταῦτα ὑφίστανται ἄμεσον τὴν ἐπίδρασιν τῆς πυλαίας αἱματώσεως, συνάγει μερικῶς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ὑψηλὴ συχνότης ἐνδοपुरηνικῶν PAS - θετικῶν ἐξαλλαγῶν εἰς τὰ βοσειδῆ ἔχει σχέσιν τινὰ μὲ ἐμφανεῖς ἢ ἀφανεῖς ἀνωμαλίας τοῦ πεπτικοῦ συστήματος. Τὸ ἥπαρ ἄλλωστε λόγῳ τῆς θέσεώς του εἰς τὴν πυλαίαν κυκλοφορίαν ἐκτίθεται εἰς τὰς ἐπιδράσεις τῶν πεπτικῶν διαταραχῶν.

Λίαν άνεπτυγμένον, σφαιρικόν, ένδοπυρηνικόν έγκλειστον διακρίνεται έντός δικτυοενδοθηλιακού κυττάρου KUPFFER, κειμένου έπί του τοιχώματος τριχοειδούς άγγείου. Ή χρωματίνη του πυρήνος φέρεται έπί τής περιφέρειας αυτού (πύκνωσις). X 800.

A well developed, spherical intranuclear inclusion body is illustrated here in a liver reticuloendothelial cell (Kupffer). X 800.

Μεταξύ των εϋθέων ούροσωληναρίων και έντός των Δ. Ε. Κ. των τριχοειδών άγγείων του νεφρικού παρεγχύματος διακρίνονται 2 ένδοπυρηνικά σφαιρικά έγκλειστα πληροδύνα παντελώς τον πυρήνα, όστις είναι πυκνωτικός. X 800.

Among the distal convoluted tubules and in the reticuloendothelial cells of the sinusoids, are illustrated two intranuclear spherical inclusion bodies filling completely the pyknotic nucleus. X 800.

Ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐργασίας ἐμφαίνεται ὅτι πλὴν τοῦ ἥπατος δυνατὸν γὰ εὔρεθον ἐνδοπυρηνικά ἐγκλειστα καὶ εἰς τοὺς νεφροὺς μόσχων πασχόντων ἐκ πεπτικῶν διαταραχῶν, ὡς καὶ κενοστοπιώδης ἐκφύλισις τῶν ἰνῶν τοῦ μυοκαρδίου. Ἡ ἐνδοπυρηνικὴ αὕτη ἐξαλλαγὴ εἰς τοὺς νεφροὺς διεπιστώθη μόνον εἰς τὸν ἕναν μόσχον εἰς τὸν ὁποῖον παρετηρήθη χρονία ἐνδιάμεσος νεφρίτις, ἐνῶ εἰς τὸν ἕτερον μόσχον μὲ ἀπουσίαν νεφρίτιδος δὲν ἀνευρέθη τοιαύτη. Πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν διὰ τὴν ἐξαγωγὴν θετικῶν συμπερασμάτων θὰ ἔδει γὰ ἐκτελεσθῆ ἱστολογικὴ ἐξέτασις ἐπὶ μεγάλου ἀριθμοῦ βοοειδῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Περιγράφεται ἡ κυτταρολογικὴ μελέτη δειγμάτων ἥπατος καὶ νεφρῶν δύο μόσχων πασχόντων ἐκ πεπτικῶν καὶ ἀναπνευστικῶν ἀνωμαλιῶν, καθ' ἣν διεπιστώθησαν χαρακτηριστικά, σφαιρικά, ἐνδοπυρηνικά ἐγκλειστα.

Συζητεῖται ἡ σχέσις μεταξὺ τῶν παρατηρηθέντων ἐγκλείστων καὶ τῶν νοσημάτων ἐξ ἧς ἔπασχον οἱ ἐν λόγῳ μόσχοι.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Holtenius, P. (1963). On the occurrence of intranuclear pas-positive material in liver cells of cattle. The Cornell Veterinarian vol. LIII, No 3, p. 322-327.

Ἐκ τοῦ Κινητοῦ Βιολογικοῦ Ἐργαστηρίου Κτην/κοῦ VIII Μεραρχίας

**ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΙΣ ΕΞ ΕΚΛΕΚΤΙΚΩΝ ΘΡΕΠΤΙΚΩΝ
ΥΠΟΣΤΡΩΜΑΤΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΜΟΝΩΣΙΝ
ΚΑΙ ΑΠΑΡΙΘΜΗΣΙΝ ΤΟΥ ΣΤΑΦΥΛΟΚΟΚΚΟΥ ΑΥΡΕΟΥ
ΕΙΣ ΤΑ ΤΡΟΦΙΜΑ ***

Ἑπὶ
Δρ. ΒΕΝ. ΑΛΜΠΑΛΑ
Κτηνιάτρου - Μικροβιολόγου

**COMPARATIVE EVALUATION OF SIX SELECTIVE MEDIA
FOR THE DETECTION AND ENUMERATION
OF STAPHYLOCOCCUS AUREUS IN FOODS**

by
BEN ALBALAS **
Veterinarian-Microbiologist

SUMMARY

Six selective media for the detection and enumeration of coagulase-positive staphylococci were studied and evaluated for their efficiency in the recovery and easy recognition of five strains of *Staphylococcus aureus*. They were Mannitol Salt agar (MS), Tellurite Polymyxine Egg Yolk agar (TPEY), Egg Yolk Azide Agar (EYAA), Egg yolk Tellurite Glycine Pyruvate Agar (ETGPA), Milk Salt Agar (MSA), in combination with Salt Egg Yolk Agar (SEYA), and Vogel-Johnson agar (VJ), after enrichment in Trypticase Soy Broth 10% NaCl. The recovery of the used strains was evaluated in pure cultures and after inoculation in various foods. None of the tested media was proved to be the ideal one. The media TPEY, ETGRA, and EYAA were considered as the most appropriate for the detection of *S. aureus* in foods. The selective ability of each medium is greatly depended on the strain and the food involved. The simultaneous use of two selective media is suggested if that is possible.

Ἐλήφθη τὴν 26—1—74.

* Μέρος τῆς ἐργασίας ἐξετελέσθη εἰς τὰ Research Laboratories, Microbiology Division, Food and Drug Directorate, Department of National Health and Welfare, Ottawa, Canada, κατὰ τὴν διάρκειαν ὑποτροφίας, χορηγηθείσης ὑπὸ τοῦ Καναδικοῦ Συμβουλίου Ἀμυντικῶν Ἐρευνῶν.

** Παροῦσα διεύθυνσις: Φολεγάνδρου 10, Ἀθῆναι.
Present address: 10 Folegandrou St., Athens, Greece.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Σημαντικὸν ποσοστὸν τροφικῶν δηλητηριάσεων ὀφείλεται εἰς στελέχη *STAPHYLOCOCCUS AUREUS*.

Ἡ ἀπαρίθμησης τῶν θετικῶν εἰς τὴν δοκιμασίαν τῆς πηκτάσης σταφυλοκόκκων ἀποτελεῖ τὸ εὐκολώτερον καὶ σχετικῶς ἀσφαλέστερον τεκμήριον ἐνοχοποιήσεως τροφίμου τινός, ὡς ὑπευθύνου τροφικῆς δηλητηριάσεως, ἐν ἀδυναμίᾳ ποιοτικῶ καὶ ποσοτικῶ προσδιορισμοῦ τῆς ἐντεροτοξίνης.

Ἐπειδὴ πολλὰ θρεπτικὰ ὑποστρώματα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν ἀνέυρεσιν καὶ τὴν ἀπαρίθμησης τοῦ *S. AUREUS* εἰς τὰ τρόφιμα, ἐθεωρήθη σκόπιμος ἡ μελέτη καὶ ἡ σύγκρισις τῆς ἀποτελεσματικότητος τῶν ὑπὸ τῶν *THATCHER* καὶ *CLARC* (1968) ἀναφερομένων, ὡς τῶν πλέον ἐν χρήσει τοιούτων.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Θρεπτικὰ ὑποστρώματα

Ἐχρησιμοποιήθησαν τὰ κάτωθι ἐκ τοῦ ἐμπορίου στερεὰ θρεπτικὰ ὑποστρώματα ὑπὸ ἀφυδατωμένην μορφήν: *MANNITOL SALT AGAR* (MS-BBL, *CHAPMAN* 1946) *TELLURITE - POLYMYXINE - EGG - YOLK - TELLURITE* — *GLYCINE - PYRUVATE AGAR* (ETGPA - BBL), εἰς τὸν ὁποῖον προσετίθειτο τὸ μετὰ νατρίου ἄλας τῆς σουλφαμεζαθίνης εἰς ἀναλογία 0.005 G 27.5 ML διαλύματος 1:500 (1 G σουλφαμεζαθίνη, 50 ML N/10 NaOH, 450 H₂O) ἀνὰ λίτρον βασικοῦ ὑποστρώματος, συμφώνως πρὸς τοὺς *SMITH* καὶ *BAIRD - PARKER* (1964), *VOGEL - JOHNSON AGAR* (VJ - BBL), *TRYPTICOSE SOY AGAR* (TSA - BBL), τὸ ὁποῖον, ὡς μὴ ἐκλεκτικόν, ἐχρησιμοποιήθη προσέτι ὡς ὑπόστρωμα ἀναφορᾶς ἔναντι τοῦ ὁποῖου ἐγίνοντο αἱ συγκρίσεις τῶν ἐκλεκτικῶν ὑποστρωμάτων ὡς πρὸς τὴν ἀνάκτησιν τῶν στελεχῶν τοῦ *S. AUREUS*.

Παρασκευάσθησαν ἅπαντα συμφώνως πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν συσκευασιῶν των παρεχομένης ὁδηγίας. Τὸ πλήρες ὑπόστρωμα *EGG YOLK AZID AGAR* (ΕΥΑΑ, *LUNDBECK* καὶ *TIRUNARAYANAN* 1966) παρασκευάζετο ἐκ τοῦ βασικοῦ ὑποστρώματος (BEEF EXTRACT 5, 5 G, PEPTONE 10 G, NaCl 3 G, SODIUM MONOHYDROGEN PHOSPHATE 0, 2 G, AGAR 15 G, H₂O 1000 ML, pH 7.6, 121° C ἐπὶ 30 MIN) εἰς τὸ ὁποῖον, διατηρούμενον εἰς ὑδατόλουτρον 50° C, προσετίθεντο 0.15 G ἀζιδίου τοῦ νατρίου (SODIUM AZIDE) ἢ 3 ML διαλύματος 5% (1G SODIUM AZIDE, 20 ML H₂O). Ἠκολούθει νέα ἀποστείρωσις εἰς 120° C ἐπὶ 30 MIN

και προσετιθεντο 150 ML γαλακτώματος λεκίθου ωού παρασκευασθέντος ασήπτως και κατά τοιοῦτον τρόπον (Αλμπάλας 1971), ὥστε τὸ ἔτοιμον πρὸς χρῆσιν ὑπόστρωμα περιεῖχε τελικῶς 3.5% (V/V) λέκιθον ωού. Ἐχρησιμοποιοῦνθῆ ἀπεστερωμένον διάλυμα 1% (W/V) τελλουρικοῦ καλίου (FISHER - J - 2104 N), τὸ ὁποῖον προσετίθετο ἀσήπτως εἰς ἀναλογία 1F (V/V) διὰ τὰ ὑπόστρώματα TPEY και ETGPA και 2% (V/V) διὰ τὸ ὑπόστρωμα VJ, ἐνῶ ἡ παρασκευὴ τοῦ γαλακτώματος λεκίθου ωού διὰ τὸ ὑπόστρωμα ETGPA ἐγένετο κατά τοιοῦτον τρόπον (Αλμπάλας 1971), ὥστε τὸ ἔτοιμον πρὸς χρῆσιν ὑπόστρωμα περιεῖχε τελικῶς 1% (V/V) λέκιθον ωού και ἐχρησιμοποιεῖτο ἐντὸς 24 ὥρου ἀπὸ τῆς διανομῆς εἰς τὰ τρυβλία. Διὰ τὸ ὑπόστρωμα TPEY ἐχρησιμοποιοῦνθῆ γαλάκτωμα ωού ἐκ τοῦ ἐμπορίου (FISHER). Ὁ ζυμὸς TRYPTICASE SOY (TSB - BBL), ἐνισχυθεὶς διὰ 10% (W/V) χλωριούχου νατρίου, διαιμοιράσθη εἰς σωλήνας ἀνὰ 9 ML και ἐχρησιμοποιοῦνθῆ εἰς τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν σταφυλοκόκκων διὰ τῆς μεθόδου MPN (MOST PROBABLE NUMBER), ἐν συνδυασμῷ μὲ VJ ἄγαρ, πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν δεικνύοντων μικροβιακῆν ἀνάπτυξιν σωλήνων (BAER 1966). Διὰ τὴν Ρωσικὴν μέθοδον ἐχρησιμοποιοῦνθῆ ἀρχικῶς στερεὸν ὑπόστρωμα (MILK SALT AGAR - MSA) μετὰ 6.5% (W/V) χλωριούχου νατρίου (BEEF EXTRACT 3 G, PEPTONE 5 G, NaCl 65 G, AGAR 15 G, H₂O 1000 ML, pH, 7.4, 121° C ἐπὶ 15 MIN), εἰς 100 ML τοῦ ὁποῖου προσετιθεντο 10 ML ἀπεστερωμένου εἰς 110° C ἐπὶ 15 MIN 10% (W/V) ἀποδουτυρωμένου γάλακτος (SKIM MILK) εἰς κόβιν. Ἡκολούθει ἔλεγχος τῆς παραγωγῆς λιπάσης και χαρακτηριστικῆς αἱμολύσεως τῶν ὑπόπτων ἀποικιῶν, κατόπιν προηγουμένης διελεύσεως ἐκ ζυμοῦ TRYPTICASE SOY, εἰς ὑπόστρωμα περιέχον 10% (W/V) χλωριούχου νατρίου, εἰς τὸ ὁποῖον προσετιθεντο 10 ML γαλακτώματος λεκίθου ωού ἀνὰ 90 ML ὑποστρώματος, κατά τοιοῦτον τρόπον (Αλμπάλας 1971), ὥστε τὸ ἔτοιμον πρὸς χρῆσιν ὑπόστρωμα (SALT EGG YOLK AGAR - SEYA) περιεῖχε τελικῶς 5% (V/V) λέκιθον ωού, και εἰς 5% (V/V) αἱματούχου ἄγαρ (αἷμα κονίκλου) ἀντιστοίχως. Τὰ περιέχοντα τὰ στερεὰ ἐκλεκτικὰ ὑποστρώματα τρυβλία παρέμενον εἰς θερμοκρασίαν δωματίου ἀπὸ 16 - 24 ὥρας διὰ τὴν μερικὴν ἀφυδάτωσιν τοῦ ὑποστρώματος.

Στελέχη

Ἐχρησιμοποιοῦνθῆσαν τὰ κάτωθι πέντε γνωστὰ ὡς ἐντεροτοξιογόνα και θετικά εἰς τὴν δοκιμασίαν τῆς πηκτάσης στελέχη S. AUREUS L 16, TAP I, CAS I, CAS II, CAS III, ὡς στέλεχος σταφυλοκόκκου ἀρνητικοῦ εἰς τὴν δοκιμασίαν τῆς πηκτάσης (S. EPIDERMIDIS).

Προετοιμασία του ένοφθαλμίσματος

“Απαντα τὰ στελέχη διετηροῦντο εἰς κεκλιμένον θρεπτικὸν ἄγαρ. Πρώτη μεταφορὰ δι’ ἕκαστον στέλεχος ἐκ τῆς μητρικῆς καλλιεργείας ἐγένετο εἰς σωλήνας ζωμοῦ BRAIN HEART INFUSION (BHI - BBL), οἱ ὅποιοι ἐπιβάζοντο ἐπὶ 24 ὥρας εἰς 35° C. Κατόπιν, ἐγένοντο διαδοχικαὶ ἀραιώσεις εἰς BHI ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ἡμέρας καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν αἱ κατάλληλοι ἀραιώσεις, γενόμεναι πλέον εἰς ἀραιωτικὸν ὑγρὸν ἀπεστερωμένου ρυθμιστικοῦ φωσφορικοῦ διαλύματος (BUTTERFIELD 1933), ἐξηπλοῦντο, δι’ ἐιδικῆς ἀπεστερωμένης ὑαλίνης ράβδου, ἐπὶ δύο ἐτοιμῶν τρυβλίων TSA δι’ ἐκάστην ἀραίωσιν. Ἠκολούθει ἐπίσπασις εἰς 35° C ἐπὶ 24 ὥρας καὶ ὑπελογίζετο οὕτως ὁ ἐπιθυμητὸς ἀριθμὸς μικροβιακῶν κυττάρων ἀνὰ ML. Τὸ κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον σταθεροποιηθὲν ἐνοφθαλμισμα εἰρησιμοποιεῖτο δι’ ἐνοφθαλμισμὸν τῶν στερεῶν θρεπτικῶν ὑποστρωμάτων ὅσον καὶ τῶν χρησιμοποιηθέντων τροφίμων.

Τρόφιμα

Τὰ ἀκόλουθα ἕξ τρόφιμα, ἅπαντα ἐκ τοῦ ἐμπορίου, ἐχρησιμοποιήθησαν: τυρὸς σκληρὸς (τύπου CHEDDAR) καὶ τυρὸς μαλακὸς ἀποθουτυρωμένος ἀμφότεροι ἐκ παστεριωμένου γάλακτος, ἢ γέμισις ἐκ κατεψυγμένης κρεατόπιττας καὶ κατεψυγμένης κοτόπιττας καὶ δύο εἶδη γλυκισμάτων περιέχοντα γάλα, σοκολάτα, ὠά, ἄλευρον, σάκχαριν κλπ. Ἄπαντα ἠλέγχθησαν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀρχικῶς ὑπαρχόντων πηκτάση-θετικῶν σταφυλοκόκκων διὰ δύο ἐκ τῶν ἕξ χρησιμοποιηθειῶν μεθόδων (MS, TREY), δι’ οἰκονομίαν ὕλικῶν, καὶ τὴν ὀλικὴν μικροβιακὴν χλωρίδα εἰς ἄγαρ TSA εἰς 35°C ἐπὶ 48 ὥρας.

Ἐνοφθαλμισμὸς τῶν τροφίμων

Ποσότης 20 ± 0.1 g ἕξ ἐκάστου τροφίμου ἐτίθετο ἐντὸς ἀπεστερωμένων πλαστικῶν κυπέλλων ἐρμητικῶς κλειομένων διὰ πλαστικοῦ πώματος ἢ τρυβλίων PETRI. Ὁ ἐνοφθαλμισμὸς τῶν δειγμάτων ἐγένετο ἀναλόγως τῆς συστάσεως τοῦ τροφίμου (Ἀλμπάλας 1971) καὶ κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἕκαστον δεῖγμα περιεῖχε 1×10^4 ἕως 1.5×10^4 σταφυλοκόκκους δι’ ἕκαστον στέλεχος ἀνὰ γραμμίον. Τὰ δείγματα παρέμενον εἰς θερμοκρασίαν 4° C μέχρις ἐνάρξεως τῆς περαιτέρω ἐργασίας.

Ὅμοιογενοποίησις τῶν δειγμάτων

Δι’ ἕκαστον δεῖγμα ἐνοφθαλμισθέντος τροφίμου (20 ± 0.1 g), κατόπιν προσθήκης ἀναλόγου ποσότητος ἀποστερωμένου ρυθμιστικοῦ φωσφορικοῦ ἄ-

ραιωτικοῦ ὑγροῦ (BUTTERFIELD 1933) καὶ τῆ βοηθεία ἠλεκτρικοῦ ἀναμικτῆρος (WARING BLENDOR), ἐτοιμάζετο ἡ ἀραιώσις 10^{-1} καὶ ἐκ ταύτης παρεσκευάζοντο αἱ ἀραιώσεις 10^{-2} διὰ τὰ στερεὰ ὑποστρώματα καὶ 10^{-3} , 10^{-4} καὶ 10^{-5} διὰ τὴν μέθοδον MPN καὶ συνολικὸν ἀριθμὸν μικροβίων.

Ἐλαμβάνετο πρόνοια διὰ τὴν περαίωσιν τῶν ἐνοφθαλμισμῶν εἰς στερεὰ ἢ ὑγρά ὑποστρώματα ἐντὸς 20 MIN ἀπὸ τῆς παρασκευῆς τῆς ἀραιώσεως 10^{-1} .

Ἐνοφθαλμισμὸς στερεῶν ὑποστρωμάτων

Ἐτοιμα πρὸς χρῆσιν τρυβλία TSA, MS, TPEY, ETGPA, EYAA, VJ καὶ MSA ἐνοφθαλμίζοντο εἰς διπλοῦν, ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ 0.1 ML ἐκ τῆς ἀραιώσεως 10^3 ἐξ ἑκάστης καθαρᾶς καλλιέργειας καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ 0.1 ML ἐκ τῆς ἀραιώσεως 10^{-1} καὶ 10^{-2} ἐξ ἑκάστου ἐνοφθαλμισθέντος δείγματος τροφίμου, πλὴν τοῦ VJ διὰ τὸ ὅσοιον προηγεῖτο ἡ διέλευσις δι' ὑγροῦ ἐμπλουτιστικοῦ ὑποστρώματος ὡς κατωτέρω. Τὸ ἐνοφθαλμισμα ἐξηπλοῦτο ὁμοιομερῶς ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἄγαρ, τῆ βοηθεία ἀποστειρωμένης, εἰδικῶς κεκαμιμένης, υαλίνης ράβδου. Ἡκολούθη ἐπίωσις εἰς 35° C ἐπὶ 24 καὶ 48 ὥρας καί, ἀφοῦ ἠριθμοῦντο αἱ τυπικαὶ ἀποικίαι παθογόνων σταφυλοκόκκων, ἐξητάζετο ἡ μορφολογία καὶ ἕτερα χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τούτων δι' ἕκαστον χρονον ἐπίωσεως εἰς ἅπαντα τὰ θρεπτικὰ ὑποστρώματα. Μέρος τῶν τυπικῶν τούτων ἀποικιῶν ἢ ἡ τετραγωνικὴ ρίζα τοῦ ἀριθμοῦ των, ἐφ' ὅσον ἦτο μεγάλος, ὡς καὶ ὠρισιμῆναι ἀμφίβολοι τοιαῦται, ἐξητάζοντο διὰ παραγωγὴν πηκτάσης μετ' ἐπίωσιν ἐπὶ 18-24 ὥρας εἰς 35° C εἰς ζυμὸν BHI (BBL). Αἱ ἐπὶ τοῦ MSA ἀναπτυχθεῖσαι τυπικαὶ ἀποικίαι, πρὶν ἢ ὑποβληθῶν εἰς τὴν δοκιμασίαν τῆς πηκτάσης, ἐξητάζοντο διὰ παραγωγὴν λιπάσης (ὑπόστρωμα SEYA) καὶ δι' αἰμόλυσιν ἐπὶ αἱματούχου ἄγαρ.

Ἡ δοκιμασία τῆς πηκτάσης ἐγένετο δι' ἀφυδατωμένου πλάσματος κονίκλου (DIFCO), περιέχοντος EDTA (ETHYLENE - DIAMINE - TETRA-ACETATE), κατόπιν ἐπανυδατώσεως καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς THATCHER καὶ CLARK (1968). Οὕτως ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπανακτηθέντων θετικῶν διὰ πηκτάσιν σταφυλοκόκκων ἑκάστου στελέχους δι' ἕν ἕκαστον τῶν χρησιμοποιηθέντων ὑποστρωμάτων ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τούτων ἀνὰ γραμμάριον τροφίμου ὑπελογίζετο ἀναλόγως καὶ συνεκρίνετο μὲ τοὺς ἐπιτευχθέντας ἀριθμοὺς ἐπὶ τοῦ TSA ἀντιστοίχως. Ταυτοχρόνως ἐξητάζετο καὶ ἡ μορφολογία τῶν ἀποικιῶν τοῦ S. EPIDERMIDIS ἐπὶ τῶν διαφόρων ὑποστρωμάτων.

Ἐνοφθαλμισμὸς ὑγροῦ ἐμπλουτιστικοῦ ὑποστρώματος — Ὑπολογισμὸς MPN

Τρεῖς σωλῆνες ζυμοῦ TRYPTICASE SOY + 10% NaCl ἐνοφθαλμί-

ζοντο διά 1 ML ἕκαστος, ἐκ τῶν ἀραιώσεων 10^{-2} , 10^{-3} , 10^{-4} καὶ 10^{-5} δι' ἕκαστον δείγμα τροφίμου. Μετὰ τὴν ἐπώασην εἰς 35° C ἐπὶ 48ωρον, εἰς κρῖκος πλατίνης, ἐξ ἑκάστου σωλήνος δεικνόντος θολερότητα, ἐξηπλοῦτο ἐπὶ τρυβλίου VJ ἐτοίμου πρὸς χρῆσιν. Ἠκολούθει ἐπώασις ἐπὶ 24 καὶ 48 ὥρας εἰς 35° C καὶ αἱ τυπικαὶ ἀποικίαι ἐξητάζοντο διὰ παραγωγὴν πηκτάσης. Ἐκ τῶν πηκτάση θετικῶν σταφυλοκόκκων τῶν τρυβλίων VJ καὶ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θετικῶν σωλήνων TSB + 10% NaCl, ἐκ τῶν τριῶν ἐνοφθαλμισθέντων ἐξ ἑκάστης ἀραιώσεως, ὑπελογίζετο ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνακτηθέντων θετικῶν διὰ πηκτάσην σταφυλοκόκκων κατὰ γραμμίριον τροφίμου συμφώνως πρὸς τοὺς πίνακας MPN.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ἀνάκτησις τῶν καθαρῶν καλλιεργείων *S. AUREUS*

Εἰς τὸν Πίνακα I ἐμφαίνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀναπτυχθεισῶν ἀποικιῶν ἐξ ὄλων τῶν στελεχῶν ἐπὶ τῶν χρησιμοποιοθέντων ὑποστρώματων, μετὰ τῆς ποσοστιαίας αὐξήσεως τῶν λαμβανομένων ἀποικιῶν, κατόπιν 48ώρου ἐπώασεως.

Ἐπισημαίνεται ἡ ἀναγκαιότης τῆς παρατάσεως τῆς ἐπώασεως ἐπὶ 48 ὥρας, δι' ὠρισιμένα ὑποστρώματα καὶ ἰδιαιτέρως διὰ τὸ ETGPA.

Αἱ ἀναπτυχθεῖσαι ἀποικίαι ἐπὶ τοῦ TSA ἦσαν τυπικαὶ (κίτριναί, περιγεγραμμέναί, εὐμεγέθεις) μετὰ ἐπώασην 24 καὶ 48 ὥρων δι' ἅπαντα τὰ στελέχη.

Αἱ ἀναπτυχθεῖσαι ἀποικίαι ἐπὶ τοῦ MS, μετὰ 24ωρον ἐπώασην, ἦσαν μικροῦ καὶ μέσου μεγέθους, ἐνῶ ἡ ζύμωσις τῆς μανιτόλης περίξ τῆς ἀποικίας (κίτρινη ἄλω) ἦτο ἀσθενής. Ἀντιθέτως μετὰ 48ωρον ἐπώασην αἱ ἀποικίαι ἀπάντων τῶν στελεχῶν ἦσαν τυπικαὶ διὰ τὸ ὑπόστρωμα (μεγάλαι, κίτριναί, περιγεγραμμέναί, ἔντονος καὶ σαφῆς ζύμωσις τῆς μανιτόλης περίξ τῆς ἀποικίας).

Αἱ εἰς τὸ TPEY ἀναπτυχθεῖσαι ἀποικίαι ὄλων τῶν στελεχῶν ἦσαν τυπικαὶ καὶ μετὰ 24 καὶ 48 ὥρας ἐπώασην, ἦτοι μεγάλαι, κοίλαι, μέλαναι ἢ θαθέος μολυβδόχροισι, διαμέτρου 1.0 ἕως 1.5 MM καὶ ἐπαρουσίαζον διαυγῆ ζώνην καὶ θόλωσιν τοῦ ὑποστρώματος περίξ τῆς ἀποικίας.

Εἰς τὸ ETGPA μόνον τὰ στελέχη CAS II καὶ CAS III παρήγαγον τυπικὰς ἀποικίας (μέλαναι μεγάλαι σιλιπναὶ ἀποικίαι, σαφῆς καὶ περιγεγραμμένα διαυγῆς ζώνη περίξ τῆς ἀποικίας), μετὰ 24 καὶ 48 ὥρας ἐπώασην, ἐνῶ τὸ στέλεχος TAP I παρήγαγε τυπικὰς ἀποικίας μόνον μετὰ 48 ὥρας ἐπώασην καθ' ὅσον αἱ ἀναπτυχθεῖσαι μετὰ 24ωρον τοιαῦται ἦσαν μικραὶ, μέλαναι ἄνευ διαυγοῦς ζώνης περίξ. Αἱ ἀποικίαι τοῦ στελέχους CAS I ἀνεπτύχθησαν

Π Ι Ν Α Ξ Ι

Σύγκρισις 6 έκλεκτικών υποστρωμάτων διά την ἀπορίθμωσιν καθαρῶν
στελεχῶν S. AUREUS.

Στελέχη	Ἀ ρ ι θ μ ὶ ς ἀ π ο ρ ι θ μ ῶ ν													
	TSA		MS		TPEΓ		ELAA		ETGPA		VJ		MSA	
	24H	48H	24H	48H	24H	48H	24H	48H	24H	48H	24H	48H	24H	48H
L 16	36	39	6	19	31	31	20	30	0	0	22	28	30	31
TAP I	64	65	36	53	65	74	11	59	0	63	0	0	47	48
CAS I	49	49	11	15	42	43	35	35	0	45	0	8	31	33
CAS II	45	46	25	32	42	42	35	37	44	45	18	26	47	48
CAS III	46	47	7	17	35	36	33	33	37	40	0	6	41	40
Σύνολον ἀποικιών	240	246	85	136	215	226	134	194	81	193	40	68	196	200
Αὔξησις ἀριθμοῦ ἀποικιών μετὰ 48H	2.5%		60%		5.1%		44.7%		138%		70%		2.04%	

Π Ι Ν Α Κ Η

Έπανακτήσεις των καθαρών καλλιεργείων S. AUREUS μετά 48ωρον έπόασιν.

Στελέχη	Θ ρ ε π τ ι χ ά ύ π ο σ τ ρ ώ μ α τ α											
	TSA	MS	TPEY'	EYAA	ETGPA	MSA	VJ	%	%	%	%	
L 16	39	19	31	30	0	31	28	48.7	76.9	0	79.7	71.8
TAP I	65	53	74	59	63	48	0	81.5	90.5	96.9	73.8	0
CAS I	49	15	43	35	45	33	8	30.6	71.4	91.8	67.3	16.3
CAS II	46	32	42	37	45	48	26	69.6	80.4	97.8	100	56.5
CAS III	47	17	36	33	40	40	6	36.2	70.2	85.1	85.1	12.8
Σύνολον	246	136	226	193	193	200	68	52.9	78.8	78.8	81.3	27.6

* 'Ο αριθμός των επί του TSA άναπτυχθεσών άποικιών έλήφθη ώς 100%.

μόνον μετά 48ωρον ἐπώασιν καὶ ἦσαν μικραί, καὶ μέλαναι ἄνευ χαρακτηριστικῆς διαυγοῦς ζώνης, ὁμοιάζουσαι ἐν πολλοῖς μὲ ἀρνητικὰς εἰς τὴν δοκιμὴν τῆς πηκτάσης ἀποικίας σταφυλοκόκκων. Τὸ στελέχος L 16 οὐδόλως ἀνεπτύχθη μετὰ 24 καὶ 48 ὥρας ἐπώασιν.

Τὰ στελέχη CAS II καὶ CAS III παρήγαγον ἐπὶ τοῦ ὑποστρώματος ΕΥΑΑ μετὰ 24ωρον ἐπώασιν, χαρακτηριστικὰς τυπικὰς ἀποικίας (κίτριναί, εὐμεγέθεις, μετὰ διαυγοῦς ζώνης, φέρουσαι συρρικνωμένα ἄκρα καὶ δίδουσαι γενικῶς τὴν ὄψιν τοῦ ἐψημμένου ὠοῦ (FRIED EGG), ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα στελέχη παρήγαγον ταύτας μετὰ ἐπώασιν 48 ὥρων.

Αἱ ἐπὶ τοῦ MSA ἀποικίαι ἦσαν ἀρκούντως τυπικαί (εὐμεγέθεις, κίτριναί μετὰ περιγεγραμμένης διαυγοῦς ζώνης) μετὰ 24ωρον ἐπώασιν καὶ ἀπολύτως τυπικαί μετὰ 24ωρον τοιαύτην. Ἡ περαιτέρω διέλευσις τούτων ἐξ αἱματοῦχος ἄγαρ καὶ SEYA παρήγαγε τυπικὰς ἀποικίας ἐπ' αὐτῶν.

Αἱ ἐπὶ τοῦ ὑποστρώματος VJ ἀποικίαι, ἄνευ διελεύσεως ἐκ ζωμοῦ TSB + 10% NaCl, ἦσαν τυπικαί (μέλαναι, στιλπναί μετὰ κιτρίνης ἄλω) βασικῶς μετὰ 48ωρον ἐπώασιν.

Ἡ μορφολογία τῶν ἀποικιῶν τοῦ πηκτάση ἀρνητικοῦ στελέχους σταφυλοκόκκου (S. EPIDERMIDIS), ἐπὶ τῶν θρεπτικῶν ὑποστρωμάτων, ἦτο σαφῶς διάφορος τῆς ἀντιστοίχου τῶν θετικῶν τοιούτων, μετὰ 48ωρον ἐπώασιν, πλὴν τοῦ στελέχους CAS I εἰς τὸ ὑπόστρωμα ETGPA.

Π Ι Ν Α Ξ ΙΙΙ

Ἀξιολόγησις τῶν θρεπτικῶν ὑποστρωμάτων ἀναλόγως τῆς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀνακτῆσεως, κατὰ τὴν κατιοῦσαν σειρὰν, ἐκάστης καθαρᾶς καλλιέργειας S. AU-REUS.

MS	TPEY	EYAA	ETGPA	MSA	VJ
TAP I	TAP I	TAP I	CAS II	CAS II	L 16
CAS II	CAS II	CAS II	TAP I	CAS III	CAS II
L 16	CAS I	L 16	CAS I	L 16	CAS I
CAS III	L 16	CAS I	CAS III	TAP I	CAS III
CAS I	CAS III	CAS III	L 16	CAS I	TAP I

Ἀνάκτησις τῶν ἐνοφθαλμισθέντων εἰς τὰ τρόφιμα στελεχῶν

Ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους ἀποτελεσμάτων τῆς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀνακτῆσεως ἐκαστοῦ ἐνοφθαλμισθέντος τοξινογόνου στελέχους ἐκ τῶν χρησιμοποιηθέντων τροφίμων συνετάχθη ὁ πίναξ IV. Οὕτως δεικνύεται ἡ ἐπίδρασις τοῦ τροφίμου ἐ-

πὶ τῆς ἱκανότητος τῶν διαφόρων ὑποστρωμάτων δι' ἀνάκτησιν τῶν χρησιμο-
ποιηθέντων στελεχῶν.

Π Ι Ν Α Ξ Ι V

Ἀνάκτησις ἐπὶ τῆς ἑκατὸν ἐκάστου ὑποστρώματος ἐξ ὄλων τῶν στελεχῶν
S. AUREUS ἐπὶ ἑκάστου τροφίμου.

Ὑποστρώ- ματα	Τυρὸς σκληρὸς	Τυρὸς μαλακὸς	Κοτό- πιττα	Κρεατό- πιττα	Γλύκισμα	Γλύκισμα
MS	80.7	47.2	59.7	56.0	68.0	36.4
TPEY	65.6	59.7	65.7	70.2	57.6	60.6
EYAA	74.9	30.0	66.7	54.8	62.4	47.6
ETGPA	62.5	67.0	56.3	63.6	44.6	33.2
MSA	55.7	32.6	51.2	53.6	41.6	19.7
VJ	58.2	6.2	36.8	8.2	6.2	3.7

Οἱ πίνακες V καὶ VI δεικνύουν ἀντιστοίχως τὴν ἀξιολόγησιν τῶν χρη-
σιμοποιηθέντων θρεπτικῶν ὑποστρωμάτων, στηριζομένην ἐπὶ τῆς ἐπὶ τοῖς ἑ-
κατὸν ἀνακτῆσεως ὄλων τῶν στελεχῶν S. AUREUS ἐξ ὄλων τῶν τροφίμων
καὶ ἐκφραζομένην κατὰ τὴν κατιοῦσαν σειρὰν καὶ τὸ ποσοστὸν ἀνακτῆσεως
ἐνὸς ἑκάστου τῶν χρησιμοποιηθέντων στελεχῶν, κατόπιν ἐνοφθαλμισμοῦ εἰς
τὰ τρόφιμα, ἐφ' ἑκάστου θρεπτικοῦ ὑποστρώματος. Οὕτω διαπιστοῦται ὅτι τὸ
ποσοστὸν τοῦτο μειοῦται σημαντικῶς, συγκρινόμενον πρὸς τὸ τοιοῦτον τῶν κα-
θαρῶν καλλιέργειῶν (Πίναξ II).

Π Ι Ν Α Ξ V

Ἀξιολόγησις τῶν ἐκλεκτικῶν ὑποστρωμάτων, κατὰ τὴν κατιοῦσαν σειρὰν,
ἀναλόγως τοῦ ποσοστοῦ ἀνακτῆσεως ὄλων τῶν ἐνοφθαλμισθέντων εἰς τὰ τρόφι-
μα στελεχῶν S. AUREUS.

TSA	100 %
TPEY	61.4%
MS	59.3%
EYAA	58.7%
ETGPA	57.1%
MSA	45.7%
VJ	27.0%

Π Ι Ν Α Ξ VI

Ἀνάκτησις ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν τῶν ἐνοφθαλμισθέντων εἰς τὰ τρόφιμα στελεχῶν S. AUREUS ἐφ' ἑκάστου ὑποστρώματος.

Υποστρώματα	Στελέχη S. AUREUS				
	L 16	TAP I	CAS I	CAS II	CAS III
EYAA	66.1	82.1	16.3	61.5	73.7
MS	79.2*	66.0	8.6	74.5	82.0
TPEY	74.8	67.2	25.7	72.1	47.5
ETGPA	0	96.4	19.4	80.6	89.0
MSA	60.8	41.5	12.4	49.6	64.2
VJ	21.9	21.8	5.0	35.6	50.7

* Ἡ ἀνάκτησις ἐπὶ τοῦ ὑποστρώματος TSA ἐλήφθη ὡς 100% ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐγένοντο αἱ συγκρίσεις τῶν λοιπῶν ὑποστρωμάτων.

Εἰς τὸν πίνακα VII ἀξιολογοῦνται τὰ χρησιμοποιηθέντα ἐκλεκτικὰ ὑποστρώματα ἀναλόγως τοῦ ποσοστοῦ ἀνακτίσεως, κατὰ τὴν κατιοῦσαν σειρὰν, ἑκάστου ἐνοφθαλμισθέντος εἰς τὰ τρόφιμα στελέχους S. AUREUS.

Π Ι Ν Α Ξ VII

Ἀξιολόγησις τῶν θεραπετικῶν ὑποστρωμάτων ἀναλόγως τῆς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἀνακτίσεως, κατὰ τὴν κρατιοῦσαν σειρὰν, ἑκάστου ἐνοφθαλμισθέντος εἰς τὰ τρόφιμα στελέχους S. AUREUS.

MS	TPEY	EYAA	ETGPA	MSA	VJ
L 16	CAS III	TAP I	TAP I	CAS III	CAS III
CAS III	L 16	CAS II	CAS III	L 16	CAS II
TAP I	CAS II	L 16	CAS II	CAS II	L 16
CAS II	TAP I	CAS III	CAS I	TAP I	TAP I
CAS I	CAS I	CAS I	L 16	CAS I	CAS I

Ἡ μορφολογία τῶν ἀναπτυχθεισῶν ἀποικιῶν, τῶν ἐνοφθαλμισθέντων εἰς τὰ τρόφιμα στελεχῶν S. AUREUS, ἐπὶ τῶν χρησιμοποιηθέντων θεραπετικῶν ὑποστρωμάτων, ἦτο κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἢ ἴδια μὲ τὴν τοιαύτην τῶν καθαρῶν καλλιεργειῶν.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Οι MARSHALL καὶ συν. (1957) εὑρον ὅτι ἡ ἀνάκτησις παθογόνων σταφυλοκόκκων ἐκ γάλακτος κόνεως ἐπὶ τοῦ ὑποστρώματος TPEY ἦτο μεγαλύτερα συγκρινομένη μετὰ τὴν τοιαύτην ἐπὶ τῶν MS, S110 (STAPHYLOCOCCUS MEDIUM 110), TGA (TELLURITE GLYCINE AGAR) καὶ VJ. Οἱ WAART καὶ συν. (1968) μελετήσαντες περὶ τὰ 1200 στελέχη παθογόνων σταφυλοκόκκων ἐκ κλινικῶν περιπτώσεων καὶ τροφίμων, συνιστοῦν ἐκθύμως τὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ETGPA διὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ταυτοποίησιν τοῦ S. AUREUS εἰς τὰ τρόφιμα. Ἀντιθέτως οἱ VIRGILIO καὶ συν. (1970) εὑρον τὸ ὑπόστρωμα MS ἀνώτερον τοῦ ETGPA (ὡς πλέον ἀνασταλτικόν) διὰ τὴν ἀνεύρεσιν παθογόνων σταφυλοκόκκων εἰς κατεψυγμένας προμαγειρευμένας γαρίδας. Οἱ SESSOMS καὶ MERCURI (1969) ἀνέφερον ὅτι διὰ τὴν ἀνάκτησιν θετικῶν εἰς τὴν δοκιμασίαν τῆς πηκτάσης σταφυλοκόκκων ἐκ μεικτῶν καλλιεργείων εἶναι προτιμητέον τὸ ὑπόστρωμα VJ, ἔναντι τῶν TPEY, TGA καὶ S110, καὶ διεπίστωσαν ὅτι οὐδὲν ὑπόστρωμα εἶναι ἰδανικόν διὰ τὴν ἀπομόνωσιν τοῦ S. AUREUS. Οἱ BAER καὶ συν. (1971) ἠκατόπιν συγκριτικῆς ἀξιολογήσεως τῶν ὑποστρωμάτων VJ, S 110 μετὰ γαλακτώματος λεκίθου ὠοῦ, TPEY καὶ ETGPA, εὑρον ὡς πλέον ἱκανοποιητικόν τὸ EEGPA.

Εἰς τὴν ἡμετέραν μελέτην ἡ ἀνάκτησις τῶν καθαρῶν καλλιεργείων τῶν χρησιμοποιηθέντων στελεχῶν S. AUREUS ἦτο σημαντικῶς μεγαλύτερα εἰς τὸ ὑπόστρωμα TPEY (Πίναξ II), ἐνῶ ἡ τοιαύτη τῶν ἐνοφθαλμισθέντων εἰς τὰ τρόφιμα στελεχῶν ἐμειώθη σημαντικῶς καὶ κατέστη σχεδὸν ἡ ἴδια μετὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἐπὶ τριῶν ἄλλων ὑποστρωμάτων (Πίναξ V). Οὕτω καταφαίνεται ἡ ἐπίδρασις τῶν διαφόρων τροφίμων ἐπὶ τῆς ἱκανότητος τῶν διαφόρων ὑποστρωμάτων διὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἀπαρίθμησιν τῶν παθογόνων σταφυλοκόκκων (Πίναξ IV). Ἀγαμφιδόλως ὁμοίως αἱ γενετικαὶ διαφοραὶ μετὰ τῶν διαφόρων στελεχῶν τοῦ S. AUREUS εἶναι ἔτι μεγαλύτερας σημασίας διὰ τὴν ἱκανότητα ἀνακτῆσεως τούτων ὑπὸ τῶν χρησιμοποιουμένων ὑποστρωμάτων, ὡς σαφῶς ἀποδεικνύεται τόσον μετὰ τὰς καθαρὰς καλλιεργείας (Πίναξ III) ὅσον καὶ κατόπιν ἐνοφθαλμισμοῦ εἰς τὰ διάφορα τρόφιμα (Πίναξ III). Χαρακτηριστικόν δὲ εἶναι ὅτι ἐκ τῶν ὑποστρωμάτων (ETGPA) ἀπεδείχθη τελείως ἀνασταλτικόν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ στελέχους L 16 (Πίνακες II καὶ VI).

Τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιμολύνσεως τοῦ ὑποστρώματος ETGPA ἀντιμετωπίσθη ἐπιτυχῶς διὰ τῆς ἐνοσωματώσεως σουλφαμεζαθίνης (SMITH καὶ BAIRD - PARKER 1964). Ἀντιθέτως τὰ ὑποστρώματα MS, TPEY καὶ MSA, ἐπιμολύνοντο εὐκολώτερον τοῦ ETGPA. Τὸ ὑπόστρωμα EYAA ἀφυδατοῦτο εὐκόλως καὶ ἐπαρουσίαζε ρωγμὰς συνήθως μετὰ τὴν ἐπίωσιν.

Ἡ μορφολογία τῶν ἀποικιῶν ἦτο χαρακτηριστικὴ καὶ τυπικὴ διὰ τὰ πε-

ρισσότερα θρεπτικά υποστρώματα και ιδιαίτερος διά τὰ ETGPA και ΕΥΑΑ. Ἐνίοτε πρετηροῦντο ἀποικίαι μὲ μορφολογίαν τοιαύτην, προκαλοῦσα σύγχυσιν ὡς πρὸς τὰς τυπικὰς τοιαύτας (ὑποστρώματα TPEY και MS).

Ἡ ἐνσωμάτωσις γαλακτώματος λέκίθου ὡσὺ εἰς τὰ διάφορα στερεὰ ἐκλεκτικὰ ὑποστρώματα παρέχει εἰς ταῦτα ἀναμφιβόλως σημαντικὰ διαγνωστικὰ πλεονεκτήματα, διὰ τὴν διαφοροποίησιν τῶν θετικῶν εἰς τὴν δοκιμασίαν τῆς πηκτάσης σταφυλοκόκκων, ἔναντι ἄλλων ὑποστρωμάτων (HOPTON 1961) B AIRD-PARKER (1962 α.β) JAY (1961, 1963) CRISLEY και συν. 1964) 1965). Πρὸς τοῦτο ὁ BAER (1971) προέτεινε ἀρμοδίως τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ χρησιμοποιουμένου εἰς τὴν μέθοδόν του (BAER 1966) στερεοῦ ἐκλεκτικοῦ ὑποστρώματος VJ διὰ τοῦ περιέχοντος λέκίθον ὡσὺ ETGPA.

Γενικῶς τὸ ὑπόστρωμα VJ ἀπεδείχθη λίαν ἀνασταλτικόν. Τὸ ὑπόστρωμα MSA ἀπαιτεῖ σημαντικὸν χρόνον διὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς μεθόδου χωρὶς νὰ παρουσιάξῃ σημαντικὰ πλεονεκτήματα, ἐνῶ τὸ ὑπόστρωμα MS ἐπιτρέπει εὐκόλως τὴν ἀνάπτυξιν και ἐτέρων μικροοργανισμῶν. Τὰ ὑποστρώματα TPEY, ETGPA και ΕΥΑΑ, περιέχοντα λέκίθον ὡσὺ, παρουσιάζουν χαρακτηριστικὰ πλεονεκτήματα διὰ τὴν καθ' ἡμέραν πρᾶξιν, ἀλλὰ και μειονεκτήματα.

Καταλήγοντες συμπεραίνομεν ὅτι, ἐκ τῶν μελετηθέντων ὑποστρωμάτων οὐδὲν ἀπεδείχθη ὡς ἰδανικὸν και δέον νὰ λαμβάνεται σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ ἐκλεκτικὴ ἱκανότης τούτων ἐξαρτᾶται σημαντικῶς ἐκ τοῦ ἐνοχοποιουμένου στελέχους S.AUREUS και τῆς φύσεως και συστάσεως τοῦ τροφίμου. Πρὸς τοῦτο συνιστᾶται, ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν, ἡ χρησιμοποίησις ταυτοχρόνως δύο ἐκλεκτικῶν ὑποστρωμάτων διὰ τὴν ἀποτελεσματικωτέραν ἀνεύρεσιν και ἀπαρίθμησησιν τῶν παθογόνων σταφυλοκόκκων εἰς τὰ τρόφιμα, ὡς ἄλλωστε προτείνουν και οἱ KUSCH και REUTER (1971).

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Ἐξ ἐκλεκτικῶν θρεπτικῶν ὑποστρωμάτων διὰ τὴν ἀνεύρεσιν και τὴν ἀπαρίθμησησιν θετικῶν εἰς τὴν δοκιμασίαν τῆς πηκτάσης σταφυλοκόκκων ἐμελετήθησαν και ἠξιολογήθησαν ἀναλόγως τῆς παρεχομένης ὑπ' αὐτῶν ἱκανότητος ἀνακτήσεως και εὐκόλου ἀναγνωρίσεως τῶν χρησιμοποιηθέντων στελεχῶν S. AUREUS. Ταῦτα ἦσαν τὰ MANNITOL SALT AGAR (MS), TELLURITE POLYMYXINE EGG YOLK AGAR (TPEY), EGG YOLK AZIDE AGAR (ΕΥΑΑ), EGG YOLK TELLURITE GLYCINE PYRUVATE AGAR (ETGPA), MILK SALT AGAR (MSA), ἐν συνδυασμῶ μὲ SALT EGG YOLK AGAR (SEYA), και VOGEL - JOHNSON AGAR (VJ), κατόπιν ἐμπλοτισμοῦ, εἰς κατάλληλον ὕγρον θρεπτικὸν ὑπόστρωμα.

Ἡ ἀνάκτησις τῶν ἐνοφθαλμισθέντων στελεχῶν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω θρεπτικῶν ὑπαστρωμάτων, ἐξετιμήθη τόσο ὑπὸ μορφὴν καθαρῶν καλλιεργειῶν ὅσον καὶ κατόπιν προηγηθέντος ἐνοφθαλμισμοῦ εἰς ποικιλίαν τροφίμων. Οὐδὲν ἐκ τῶν χρησιμοποιοηθέντων ὑπαστρωμάτων ἀπεδείχθη ὡς ἰδανικόν. Ἐν τούτοις τὰ ΤΡΕΥ, ΕΤΓΡΑ καὶ ΕΥΑΑ ἀπεδείχθησαν τὰ πλέον κατάλληλα ὑπαστρώματα παρέχοντα ἱκανοποιητικὸν ποσοστὸν ἀνακτίσεως τῶν στελεχῶν S. AUREUS καὶ εὐκόλον ἀναγνώρισιν τούτων. Ἡ ἐκλεκτικὴ πάντως ἱκανότης ἐκάστου ὑπαστρώματος ἐξαρτᾶται σημαντικῶς ἐκ τοῦ ἐνοχοποιουμένου στελέχους S. AUREUS καὶ τῆς φύσεως τοῦ τροφίμου. Πρὸς τοῦτο συνιστᾶται ἢ ταυτόχρονος χρήσις δύο ἐκλεκτικῶν ὑπαστρωμάτων ἐὰν τοῦτο εἶναι δυνατόν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΑΛΜΠΑΛΑ Β (1971): 'Επίδρασις τῶν χαμηλῶν θερμοκρασιῶν καταψύξεως ἐπὶ τῆς ἐπιβιώσεως ἐντεροτοξινογόνων στελεχῶν *Staphylococcus Aureus* εἰς τὰ τρόφιμα. 'Ιατρ. 'Επιθ. 'Εν. Δυνάμ. 5:263.
2. Baer Ef (1966): Proposed method for isolating coagulase-positive staphylococci from food products. Report of a collaborative study. J. Ass. Off. Anal. Chem. 49:270.
3. Baer Ef (1971): Isolation and enumeration of *Staphylococcus aureus*. Review and recommendations for revision of AOAC method, J. Ass. Off. Anal. Chem. 53:732.
4. Baer Ef, Gilden Mm, Wienke Cl, Mellitz Mb (1971): Comparative efficiency of two enrichment and four plating media for isolation of *Staphylococcus aureus*. J. Ass. Off. Anal. Chem. 54:736.
5. Baird-Parker Ac (1962a): An improved diagnostic and selective medium for isolating coagulase-positive staphylococci. J. Appl. Bacteriol. 25:12.
6. Baird-Parker Ac (1962b): The performance of an egg yolk-tellurite medium in practical use. J. Appl. Bacteriol. 25:441.
7. Butterfield Dt (1933): The selection of a dilution water for bacteriological examinations. Public Hlth Rep. 46:68.
8. Chapman Gh (1946): A single culture medium for selective isolation of plasmacoagulating staphylococci, and improved testing of chromogenesis, plasma coagulation, mannitol fermentation, and the Stone reaction. J. Bacteriol. 51:409.
9. Crisley Fd, Angelotti R, Foter Mo (1964): Multiplication of *Staphylococcus aureus* in synthetic stream fillings and pies. Public Hlth Rep. 79:369.
10. Crisley Fd, Peeler Jt, Angelotti R (1965): Comparative evaluation of five selective and differential media for the detection and enumeration of coagulase-positive staphylococci in foods. Appl. Microbiol. 13:140.
11. Hopton J. (1961): A selective medium for the isolation of coagulase-positive staphylococci from foods. J. Appl. Bacteriol. 24:121.
12. Jay Jm (1961): Incidence and properties of coagulase-positive staphylococci in certain market meats as determined on three selective media. Appl. Microbiol. 9:228.
13. Jay Jm (1963): The relative efficacy of six selective media in isolating coagulase-positive staphylococci from meats. J. Appl. Bacteriol. 26:69.

14. Kusch D, Reuter G (1971): Vergleichende untersuchungen über die eignug des Kranep-und des Baird-Parker mediums für die selective isolierud koagulasepositiver staphylokokken. Zbl.Bakt., I. Abt. Orig. 217:23.
15. Lundeck H, Tirunarayanan Mo (1966): Investigations on enzymes and toxins of staphylococci. Acta Path. Microbiol. Scandinav. 68:123.
16. Marshall Rt, Neighbors Cd, Edmondson Je (1965): Isolation of staphylococci from dried milk. Food Technol. 28:117.
17. Sessoms Ar, Mercuri Aj (1969): Efficiency of five selective media for recovering coagulase-positive staphylococci from mixed cultures. Poultry Sci. 48:1637.
18. Smith Ba, Baird-Parker Ac (1964): The use of sulphamezathine for inhibiting *Staphylococcus aureus* species in Baird-Parker's medium for *S. aureus*. J. Appl. Bacteriol. 27:78.
19. Thatcher Fs, Clark Dr (1968): Microorganisms in foods. Their significance and methods of enumeration. University of Toronto Press, Toronto
20. Virgilio R, Gongaleg C, Mendoza S, Avendano S, Munoz N (1970): Bacteriological analysis of frozen shrimp. 2. Staphylococci in precooked frozen Chilean shrimp. J. Food Sci. 25:845.
21. Waart de J, Mossel Daa, Broeke Ten R, Moosdijk Van de A (1968): Enumeration of *Staphylococcus aureus* in foods with special reference to egg-yolk reaction and mannitol negative mutants. J. Appl. Bacteriol. 31:276

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΙΝΕΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΕΓΧΩΡΙΩΝ ΟΡΕΙΝΟΥ ΤΥΠΟΥ ΠΡΟΒΑΤΩΝ

Υπό

Ν. ΚΑΤΣΑΟΥΝΗ* και Δ. ΖΥΓΟΓΙΑΝΝΗ*

SOME OBSERVATIONS ON THE PRODUCTION CAPACITY OF NATIVE MOUNTAIN SHEEP

By

N. KATSAOUNIS and D. ZYGOGIANNIS

SUMMARY

The authors studied the meat performance of lambs produced in Greece from the mountain type native sheep as well as the ability of ewes to suckle two lambs together. It was observed that the milk yield was low, and the ewes could not suckle satisfactory twin lambs. On the other hand the meat yield of the lambs could not be increased on the basis of the nutrition improvement only, but an improvement of the genetic material by hybridization was necessary.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τò είδος και ό τύπος τών έκτρεφόμενων παραγωγικών ζώων, ώς και τò επίπεδο αναπτύξεως τής Κτηνοτροφίας μιὰς χώρας, έξηρτώντο στενώς, μέχρι τής τελευταίας είκοσιπενταετίας, έν τών γεωφυσικών και οικονομικών συνθηκών, αί όποιαί έπεκράτουν εις ταύτην. Η Έλλάς είναι χώρα όρεινή, αί επικρατούσαι δέ κλιματολογικαί συνθήκαι εύνοούν τήν βλάστησιν μόνον καθ' ώρισμένας, βραχείας σχετικώς διαρκείας, περιόδους του έτους. Ούτως, ή παραγωγικότης τών βοσκοτόπων είναι συχνά λίαν χαμηλή. Προσέτι ό γεωργικός κλήρος παραμένει ακόμη λίαν περιωρισμένος.

Υπό τιαύτας συνθήκαις τὰ μόνα παραγωγικά ζώα, τὰ όποια ήδύναντο νά έκτραφούν έν Έλλάδι, ήσαν τὰ μικρά μηρυκαστικά. Η έκτροφή προβά-

Έλήφθη τήν 26-10-74

* Έργαστήριο Ζωοτεχνίας Κτηνιατρικής Σχολής Α.Π.Θ

των και αϊγων απετέλει την κυρίαν, αν μη την μοναδικήν, απασχόλησιν τών κτηνοτρόφων τής χώρας. Δεδομένου ότι αϊ συνθήκαι εκτροφής δέν ήσαν συνθήκως εϋνοϊκαί, έδημιουργήθησαν διάφοροι τύποι έγχωρίων προβάτων, πλήρως προσηρμοσμένων πρὸς τὸ περιβάλλον εκτροφής των, λιτοδιαίτων και λίαν ανθεκτικῶν, αλλά χαμηλῆς παραγωγικότητος.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εκτρεφόμενων σήμεραν εἰς τὴν χώραν μας προβάτων παραμένει ὑψηλὸς (7.686.000 κατὰ τὸ ἔτος 1971, συμφώνως πρὸς τὰ στοιχεῖα τῆς Ε.Σ.Υ.Ε), λόγω ὅμως τῶν χαμηλῶν των ἀποδόσεων και τῶν συνθηκῶν εκτροφῆς πολλοὶ ἐκ τῶν εκτροφέων ἐγκαταλείπουν τὴν προβατοτροφίαν. Πρὸς εἴ τι ἐκ παραδόσεως, οἱ προβατοτρόφοι ἐνδιαφέρονται κυρίως διὰ τὴν γαλακτοπαραγωγικὴν ἱκανότητα τῶν ζῶων των. Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὅμως παρατηρεῖται συνεχῶς αὐξανόμενη ἔλλειψις ποιμένων - ἀμιελκτῶν. Αὕτη κατέστη εἷς ἐκ τῶν κυρίων ἀνασχετικῶν παραγόντων τῆς ἀναπτύξεως τῆς προβατοτροφίας ὑπὸ τὴν πατροπαράδοτον μορφήν της.

Αἱ ἀνάγκαι τῆς χώρας εἰς ζωοκομικὰ προϊόντα, ἰδιαίτερος εἰς κρέας, baίνουσι συνεχῶς αὐξανόμεναι, τὰ δὲ βοοειδῆ, λόγω τῆς χαμηλῆς παραγωγικότητος τῶν λειμώνων, δέν εἶναι δυνατόν νὰ ὑποκαταστήσουσι παντοῦ τὰ πρόβατα. Συνεπῶς, εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως ὁ κύριος ὄγκος τοῦ προβατοπληθυσμοῦ στραφῆ ἀποκλειστικῶς πρὸς τὴν κρεοπαραγωγήν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐπιλεγῆ ἐντατικῶς μὲ σκοπὸν τὴν ὑψηλὴν γαλακτοπαραγωγήν διὰ νὰ καταστή δυνατὴ ἡ κάλυψις τῶν ἀναγκῶν τῆς χώρας εἰς πρόβειον γάλα.

Σκοπὸς τῆς παρουσίας ἐργασίας ἦτο νὰ διερευνηθῆ ἡ κρεοπαραγωγικὴ ἱκανότης τῶν ἀμνῶν τοῦ ὄρειου τύπου προβάτων, ἤτοι τῶν ἐχόντων τὴν χαμηλοτέρην παραγωγικότητα, ὡς και ἡ δυνατότης τῶν προβατιῶν τοῦ τύπου τούτου νὰ γαλουχοῦν δύο ἀμνοὺς συγχρόνως.

ΥΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Ἐξ ἑνὸς ποιμνίου προβάτων τοῦ ὄρειου τύπου, εκτρεφόμενων καθ' ἡμιεντατικὸν σύστημα, ἐπελέγησαν 60 προβατῖναι. Ἐξ αὐτῶν 20 ἦσαν ἡλικίας 2½ ἐτῶν, 20 ἡλικίας 3½ ἐτῶν και 20 ἡλικίας 4½ ἐτῶν. Αἱ προβατῖναι αὐταὶ κατενεμήθησαν, ἀνὰ 5 ἐξ ἐκάστης ἡλικίας και εἰς τὴν τύχην, εἰς τέσσαρας ομάδας τῶν 15 ἀτόμων. Ἡ κατανομή εἰς ομάδας ἐγένετο κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς κυοφορίας. Τόσον ἡ ἡλικία, ὅσον και τὸ μέσον σωματικὸν βάρος. ληφθῆν κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα τῆς κυοφορίας, δέν ἦσαν στατιστικῶς σημαντικαί (πίναξ 1).

Π Ι Ν Α Ξ 2

Σωματικόν βάρος προβατινῶν

	Ἀριθμὸς προβα- τινῶν	Μέσον σωματικὸν βάρος (χλμ) \bar{X}	Τυπικὴ ἀπόκλις. S	Συντελεστὴς παραλακτι- κότητος $\frac{s}{\bar{x}} \cdot 100$	Τυπικὸν σφάλμα $\frac{S}{\sqrt{n}}$	% τῆς ὁμάδος A
Ὅμας A	15	31,37	3,23	10,30	1,74	—
» B	15	33,03	3,76	11,38	2,08	+5,29
» Γ	15	33,69	3,63	10,77	2,01	+7,39
» Δ	15	32,17	3,20	9,95	1,77	+2,55

Αἱ προβατίναι τῆς ὁμάδος A (μάρτυρες) διετράφησαν κατὰ τὸ ἐφαρμοζόμενον ὑπὸ τοῦ ἐκτροφέως σύστημα. Καθ' ἑκάστην, ἐφ' ὅσον αἱ καιρικαὶ συνθήκαι τὸ ἐπέτρεπον, ἐξήρχοντο εἰς τὴν βροχὴν. Ἐπὶ πλέον, εἰς τὸ προβατοστάσιον, ἐλάμβανον σανὸν χόρτου φυσικοῦ λειμῶνος κατὰ βούλησιν, χορηγούμενον εἰς δύο γεύματα ἀνὰ 24ωρον, καὶ ἀπὸ τοῦ τελευταίου 20ημέρου τῆς κυοφορίας μέχρι τοῦ ἀπογαλακτισμοῦ τῶν ἀμνῶν τῶν 80 γραμ. ἡμερησίως καὶ κατὰ κεφαλὴν μίγματος συμπεπυκνωμένων τροφῶν. Τὸ μίγμα εἶχε τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν: Καρπὸς ἀραβοσίτου 70%, θαμβακοπλακοῦς 15%, σογιοπλακοῦς 15%. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς γαλουχίας, ἡ ὁποία διήρκεσε 60 ἡμέρας, οἱ ἀμνοὶ δὲν ἔλαβον συμπληρωματικὴν τροφήν, ἐκτὸς τῶν ὅσων ὑπέκλεπτον ἐκ τοῦ σιτηρεσίου τῶν μητέρων των.

Αἱ προβατίναι τῆς ὁμάδος B ἐλάμβανον, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐνάρξεως τῶν τοκετῶν καὶ καθ' ἕλην τὴν περίοδον γαλουχίας, πλὴν τῆς βοσκῆς καὶ τοῦ σαναοῦ, 500 γραμ. ἡμερησίως καὶ κατὰ κεφαλὴν ἐκ τοῦ προαναφερθέντος μίγματος. Οἱ ἀμνοὶ τῶν ἐγαλουχήθησάν ἐπὶ 60 ἡμέρας καὶ ἀπὸ τῆς 15ης ἡμέρας τῆς ἡλικίας των εἶχον εἰς τὴν διάθεσιν των, εἰς ἰδιαιτερον χῶρον ὅπου αἱ μητέραι των δὲν ἠδύνατο νὰ εἰσέλθουν, μίγμα συμπεπυκνωμένων τροφῶν κατὰ βούλησιν. Τὸ χορηγούμενον μίγμα εἶχε τὴν ἀκόλουθον σύνθεσιν: Καρπὸς ἀραβοσίτου 57,5%, ξηρὰ πούλπα σακχαροτεύτων 17,5%, σογιοπλακοῦς 17,5%, χαρουπάλευρον 5%.

Αἱ προβατίναι τῆς ὁμάδος Γ διετράφησαν ὡς ἐκεῖναι τῆς ὁμάδος B. Οἱ ἀμνοὶ τοὺς ὁποίους ἐγέννησαν διεχωρίσθησαν τῶν μητέρων των 6 περίπου ὥρας μετὰ τὴν γέννησίν των καὶ ἐδόθησαν πρὸς «υἱοθέτησιν» εἰς τὰς προβατίνας τῆς ὁμάδος Δ. Τοῦτο διευκολύνθη κατὰ πολὺ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὅλαι αἱ προβατίναι τοῦ πειραματικοῦ ποιμνίου ἔτεκον εἰς διάστημα 12 ἡμερῶν, μετὰξὺ 4ης καὶ 16ης Δεκεμβρίου. Διὰ τὴν μὴ στειρεύση ἢ γαλακτοπαραγωγὴν

των, τὰς πρώτας 15 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ αἱ προβατῖναι ἠμέλγοντο τετράκις τοῦ 24ώρου (ἀνὰ 6ωρον) καὶ ἐν συνεχείᾳ δις τοῦ 24ώρου.

Αἱ προβατῖναι τῆς ομάδος Δ διετράφησαν ὡς ἐκεῖναι τῶν ομάδων Β καὶ Γ, ὑπεχρεώθησαν ὁμῶς νὰ γαλουχήσουν ἐκτὸς τοῦ ἰδικοῦ των ἀμνοῦ καὶ ἀνὰ ἕναν ἀμνὸν γεννηθέντα ὑπὸ προβατῖνας τῆς ομάδος Γ τῆς αὐτῆς ἡλικίας. Διὰ νὰ εἶναι εὐχερεστέρα ἢ «υἰοθέτησις» τοῦ ξένου ἀμνοῦ, τόσον οὖτος, βσον καὶ ὁ ἀμνὸς τῆς τροφοῦ του, ἐψεκάσθησαν δι' εἰδικοῦ ἀρωματικοῦ ὑγροῦ καὶ ἐνεκλείσθησαν μετὰ τῆς προβατῖνας ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα εἰς ἰδιαιτερον χῶρον, ὠρισιμένον διὰ δεμάτων ἀχύρου. Ἀπὸ τῆς ἡλικίας τῶν 15 ἡμερῶν καὶ οἱ ἀμνοὶ τῆς ομάδος Δ εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των μίγμα καρπῶν κατὰ βούλησιν, ὡς ἐκεῖνοι τῆς ομάδος Β.

Ἄπαντες οἱ ἀμνοὶ ἐζυγίσθησαν ὀλίγας ὥρας μετὰ τὴν γέννησιν, εἰς ἡλικίαν 60 ἡμερῶν, ὅτε καὶ ἀπεγαλακτίσθησαν, καὶ εἰς ἡλικίαν 12 ἐβδομαδῶν. Ἀπὸ τοῦ ἀπογαλακτισμοῦ των μέχρι τῆς ἡλικίας τῶν 12 ἐβδομαδῶν οἱ ἀμνοὶ τῶν τεσσάρων ομάδων διεθίουσιν ὁμοῦ, ἐλάμβανον δὲ ἡμερησίως καὶ κατὰ κεφαλὴν 120 γρμ. ἐκ τοῦ μίγματος τῶν καρπῶν, τὸ ὅποιον εἶχον εἰς τὴν διάθεσίν των πρὸ τοῦ ἀπογαλακτισμοῦ οἱ ἀμνοὶ τῶν ομάδων Β καὶ Δ, ὡς καὶ σὰν ἄνδρον χόρτου φυσικοῦ λειμῶνος λίαν καλῆς ποιότητος.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ἡ προσπάθεια ἀπελευθερώσεως τῶν προβατινῶν τῆς ομάδος Γ ἐκ τῆς γαλουχίας καὶ ἀμελέξεως τούτων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς γαλακτικῆς περιόδου δὲν ἐπέτυχε. Παρὰ τὴν ἀμελείαν των ἀνὰ 6ωρον κατὰ τὰς πρώτας 15 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ δις τοῦ 24ώρου, μία ἐκ τῶν 15 προβατινῶν ἐστείρευσε 3 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ, 2 προβατῖναι 20 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ καὶ 4, εἰς διάστημα 60 ἡμερῶν, ἔδωσαν ὀλιγώτερον τῶν 20 χλγ. γάλακτος. Ἡ μέση γαλακτοπαραγωγή τῶν προβατινῶν τῆς ομάδος Γ, 60 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ, ἀνῆλθε εἰς $23,75 \pm 6,99$ χλγ. γάλακτος. Ἐὰν μετατρέψωμεν τὴν ποσότητα ταύτην εἰς ἀΰξισιν τοῦ σωματικοῦ βάρους γαλουχομένου ἀμνοῦ, ὑπολογίζοντες 5 χλγ. γάλακτος δι' ἀΰξισιν τοῦ σωματικοῦ βάρους κατὰ 1 χλγ. εὐρίσκομεν ὅτι οἱ γαλουχούμενοι ἀμνοὶ θὰ ἠῤῥξανον τὸ βᾶρος των κατὰ τὰς πρώτας 60 ἡμέρας τοῦ βίου των κατὰ 4,75 χλγ. μόνον.

Ἄποτυχίαν ἐσημείωσεν ἐπίσης καὶ ἡ προσπάθεια «υἰοθετήσεως». Παρὰ τὴν ἀπομόνωσιν τῶν προβατινῶν εἰς ἰδιαιτερον χῶρον ἐπὶ μίαν ἐβδομάδα καὶ τὴν συνεχῆ παρακολούθησίν των, μόνον πέντε ἐκ τῶν 15 προβατινῶν ἐδέχθησαν νὰ θηλασθοῦν κανονικῶς τόσον ὑπὸ τοῦ ἰδικοῦ των ἀμνοῦ ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ ξένου. Τὰ ὑπὸ τῶν προβατινῶν τούτων γαλουχηθέντα ζεύγη ἀνεπτύχθη-

σαν όμοιογενώς. Αί υπόλοιποι 10 προβατίναι δέν έδέχοντο νά θηλασθούν υπό τών ξένων άμνών ή μή μόνον έφ' όσον παρίστατο ό ποιμήν. Συνεπεία τούτου οί πρός «υίοθέτησιν» άμνοι προσεπάθουν νά θηλάσουν οίανδήποτε προβατίαν και διετήρουν τό ποίμνιον εις συνεχή διαταραχήν.

Εις τόν πίνακα 2 έμφαίνεται τό σωματικόν βάρος τών άμνών εις τήν γέννησιν όλων τών ομάδων.

Π Ι Ν Α Ξ 2

Σωματικόν βάρος άμνών εις τήν γέννησιν

	Αριθμός άμνών n	Μέσον σωματικόν βάρος (χλμ) \bar{X}	Τυπική άπόκλισις S	Συντελεστής παραλλακτι- κότητος $\frac{S}{\bar{X}} \cdot 100$	Τυπικόν σφάλμα $\frac{S}{\sqrt{n}}$	% τών άμνών τής ομάδος Α
Όμάς Α	15	3,24	0,23	7,04	0,13	—
» Β	15	3,93	0,23	20,43	0,38	+21,29**
» Γ	15	3,03	0,69	17,03	0,29	— 6,48
» Δ	16	3,19	0,52	17,77	0,31	— 1,54

** Διαφορά στατιστικώς σημαντική (P 0,005).

Συγκρίνοντας τούς άμνούς τής Α ομάδος πρός εκείνους τών υπολοίπων παρατηρούμεν ότι ή διαφορά είναι στατιστικώς σημαντική μόνον εις ό,τι άφορᾷ τούς άμνούς τής Β ομάδος και πρός όφελός των.

Εις τόν πίνακα 3 έμφαίνεται τό μέσον σωματικόν βάρος τών άμνών όλων τών ομάδων εις ήλικίαν 60 ήμερών, έτε και άπεγαλακτίσθηκαν.

Π Ι Ν Α Ξ 3

Σωματικόν βάρος άμνών εις ήλικίαν 60 ήμερών

	Αριθμός άμνών n	Μέσον σωματι- κόν βάρος \bar{X}	τυπική ά πόκλισις S	Συντελεστής παραλλακτι- κότητος $\frac{S}{\bar{X}} \cdot 100$	Τυπικόν σφάλμα $\frac{S}{\sqrt{n}}$	% τών άμνών τής ομάδος Α
Όμάς Α	15	13,62	1,39	10,18	0,77	—
» Β	15	14,15	2,10	14,86	1,17	+ 3,83
» Δ γνήσ.	15	11,93	3,04	25,44	1,68	—12,47
» » «υίοθ.»	15	9,59	1,88	18,49	1,13	—29,59**

** Διαφορά στατικώς λίαν σημαντική (P 0,001).

Τὰ στοιχεῖα τοῦ πίνακος 3 δεικνύουν ὅτι εἰς ἡλικίαν 60 ἡμερῶν οἱ ἀ-
μνοι τῆς ομάδος Β εἶναι μὲν κατὰ τι βαρύτεροι τῶν μαρτύρων, ἀλλ' ἡ διαφορὰ
δὲν εἶναι στατιστικῶς σημαντικὴ. Παρὰ τὴν καλλιτέραν διατροφήν τῶν μη-
τέρων των, καὶ τὴν δυνατότητα καταναλώσεως μίγματος τροφῶν, ἔχοντες ὑψη-
λὴν περιεκτικότητα εἰς πρωτεΐνας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς γαλουχίας, ἡ αὐ-
ξῆσις τῶν ἀμνῶν τῆς ομάδος Β δὲν ὑπερέβη ἐκείνην τῶν μαρτύρων. Σημει-
ωτέον ὅτι οἱ πρῶτοι ἦσαν βαρύτεροι τῶν δευτέρων εἰς τὴν γέννησιν.

Οἱ ἀμνοι τῆς ομάδος Δ, γνήσιοι καὶ «υἰοθετηθέντες» ἦσαν σημαντικῶς
ἐλαφρότεροι τῶν μαρτύρων, ἰδίᾳ οἱ «υἰοθετηθέντες». Οὗτοι συγκρινόμενοι πρὸς
τοὺς ἐξ υἰοθεσίας ἀδελφούς των ἦσαν ἐλαφρότεροι κατὰ 19,61%. Ἡ διαφορὰ
αὕτη εἶναι στατιστικῶς λίαν σημαντικὴ (P 0,025). Προσέτι τρεῖς ἐκ τῶν «υἰ-
οθετηθέντων» ἀμνῶν ἔθανον εἰς ἡλικίαν 8,25 καὶ 46 ἡμερῶν ἀντιστοίχως.
Κατὰ τὴν νεκροτομὴν τῶν πτωμάτων καὶ τὰς γενομένας ἐργαστηριακὰς ἐξε-
τάσεις οὐδὲν παρασιτικὸν ἢ λοιμῶδες νόσημα διεπιστώθη. Ὁ θάνατός των προ-
ῆλθεν ἐξ ἀνεπαρκούς διατροφῆς.

Εἰς τὸν πίνακα 4 ἐμφαίνεται τὸ μέσον σωματικὸν θάρος τῶν ἀμνῶν ὄλων
τῶν ομάδων εἰς ἡλικίαν 12 ἑβδομάδων.

Π Ι Ν Α Κ Ο Σ 4

Σωματικὸν βάρος ἀμνῶν εἰς ἡλικίαν 12 ἑβδομάδων

	Ἀριθμὸς ἀμνῶν n	Μέσον σωματι- κὸν βάρος \bar{X}	Τυπικὴ ἀπόκλισις S	Συντελεστὴς παραλλακτι- κότητος $\frac{s}{\bar{x}} \cdot 100$	Τυπικὸν σφάλμα $\frac{s}{\sqrt{n}}$	% τῶν ἀμνῶν τῆς ομάδος A
Ὅμας Α	15	15,94	2,44	15,28	1,35	—
» Β	15	16,96	2,47	14,57	1,37	+ 6,39
» Δ γνήσ.	15	14,67	3,19	21,71	1,76 [†]	- 7,97
» » «υἰοθ.»	15	12,43	1,88	15,11	1,19	- 22,02 ^{**}

** Διαφορὰ στατιστικῶς λίαν σημαντικὴ (P 0,005)

Συγκρίνοντας τὰ στοιχεῖα τοῦ πίνακος 4 πρὸς ἐκεῖνα τοῦ πίνακος 3, πα-
ρατηροῦμεν ὅτι ὅλοι οἱ ἀμνοι ἠῤῥῆξαν τὸ σωματικὸν των θάρος, ἀπὸ τῆς ἡλι-
κίας τῶν 60 ἡμερῶν μέχρις ἐκείνης τῶν 12 ἑβδομάδων, κατ'ἀνάλογον τρόπον.
Συγκρίνοντας τοὺς ἀμνοὺς ἐκάστης τῶν ἀρχικῶν ομάδων πρὸς τοὺς μάρτυρας
παρατηροῦμεν, ὅτι δὲν ὑφίσταται στατιστικῶς σημαντικὴ διαφορὰ ἢ μὴ μόνον
πρὸς τοὺς «υἰοθετηθέντας» ἀμνοὺς. Τέλος ἡ διαφορὰ μεταξὺ γνησίων καὶ «υἰ-
οθετηθέντων» ἀμνῶν (-15,27%) παραμένει στατιστικῶς σημαντικὴ.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Αναλύοντας τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πειραματισμοῦ, ὀδηγοῦμεθα εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα:

1) Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς προβατίνας τοῦ ὄρεινοῦ τύπου τῶν ἐγχωρίων προβάτων, ὁ ἀπογαλακτισμὸς τῶν ἀμνῶν των ὀλίγας ὥρας μετὰ τὸν τοκετὸν (6 ὥραι εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσιν) καὶ ἡ ἀμελξίς τούτων δὲν εἶναι οἰκονομικῶς σύμφοροι. Κατὰ τοὺς ΕΥΑΙ καὶ συνεργ. (1958), ἡ γαλακτοπαραγωγή τῶν προβατινῶν ἐμφανίζει μείωσιν, μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν τῶν ἀμνῶν των, ἀντιστρόφως ἀνάλογον πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ μητρικοῦ φίλτρου. Οἱ MORAG καὶ συνεργ. (1970) εὑρον ὅτι, εἰς περίπτωσιν ἀπογαλακτισμοῦ ὀλίγας ὥρας μετὰ τὴν γέννησιν, δὲν παρατηρεῖται ὑψηλὴ μείωσις τῆς γαλακτοπαραγωγῆς, ἀποδίδουν δὲ τοῦτο εἰς τὴν μὴ ἀνάπτυξιν εἰσέτι στενῶν δεσμῶν μεταξὺ μητρὸς καὶ τέκνου. Ἐν τούτοις εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσιν ἡ μείωσις τῆς γαλακτοπαραγωγῆς ἦτο κατὰ πολὺ ὑψηλότερα τοῦ συνήθους παρατηρουμένου 30% (LABUSSIÈRE καὶ PETREQUIN, 1969), παρὰ τὴν ἀνά ὥρον ἀμελξίν τῶν προβατινῶν. Ἡ συνολικῶς παραχθεῖσα ποσότης γάλακτος ἐφ' ἑκάστης τῶν 12 προβατινῶν τῆς ὁμάδος Γ' αἱ ὁποῖαι ἡμέλχθησαν ἐπὶ 196 ἡμέρας, ἀνῆλθε εἰς 77,33 χλγ. κ.μ.δ. Αἱ λοιπαὶ προβατίναι τοῦ ποιμνίου ἔδωσαν κ.μ.δ. 86,52 χλγ. γάλακτος εἰς ἀμελκτικὴν περίοδον 132,43 ἡμερῶν, σὺν τῷ θηλασθῆν ὑπὸ τῶν ἀμνῶν των ἐπὶ 60 ἡμέρας. Αἱ διαφοραὶ εἶναι μικρότεραι εἰς περίπτωσιν προβάτων τοῦ πεδινοῦ τύπου, ἀλλ' ἀνάλογοι τῶν ἀνωτέρω (Χατζημηναόγλου, 1973).

2) Αἱ προβατίναι τοῦ ὄρεινοῦ τύπου δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ γαλουχήσουν ἱκανοποιητικῶς δύο ἀμνοὺς συγχρόνως. Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ γαλουχία δύο ἀμνῶν ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τὴν αὐξήσιν τῆς γαλακτοπαραγωγῆς κατὰ 30 ἕως 50% (FLAMANT, 1970), ἀλλ' ἡ θρεπτικὴ κατάστασις, τὸ σωματικὸν βάρος καὶ τὸ γενετικὸν δυναμικὸν τῶν προβατινῶν τοῦ ὄρεινοῦ τύπου θέτουν ὄρια καθιστῶντα τὴν γαλακτοπαραγωγὴν ἀνίκανον νὰ ἐξασφαλίσῃ ἱκανοποιητικὴν αὐξήσιν διδύμων. Τοῦτο ἐδείχθη ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν ζευγῶν, τὰ ὁποῖα ἐγαλουχήθησαν ὑπὸ προβατινῶν ἀποδεχθεισῶν εὐχερῶς τοὺς ξένους ἀμνοὺς. Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀποτυχία τὴν ὁποίαν ἐσημείωσεν ἡ προσπάθεια υἰοθετήσεως ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν χαμηλὴν γαλακτοπαραγωγικὴν ἱκανότητα τῶν προβατινῶν. Αἱ περισσότερον γαλακτοπαραγωγοὶ ἐδέχθησαν εὐχερέστερον νὰ γαλουχήσουν δύο ἀμνοὺς.

3) Ἡ κρεατοπαραγωγικὴ ἱκανότης τῶν ἀμνῶν τοῦ ὄρεινοῦ τύπου εἶναι περιορισμένη. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν γενετικὴν των σύνθεσιν καὶ οὐχὶ μόνον εἰς τὴν ἑλλειμματικὴν διατροφήν. Δὲν παρατηρήθη στατιστικῶς σημαντικὴ διαφορά εἰς τὴν αὐξήσιν μεταξὺ ἀμνῶν λαμβανόντων συμπληρωματικὸν σιτηρέ-

σιον κατά την περίοδον τῆς γαλουχίας καὶ ἐκείνων, οἱ ὅποιοι ἐλάμβανον μόνον τὸ γάλα τῆς μητρὸς των. Ἐπίσης ἡ ὀρθολογιστικὴ διατροφή τῶν ἀμνῶν μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἐμφάνισιν εἰς ἱκανοποιητικὸν βαθμὸν τοῦ φαινομένου τῆς ἀντισταθμιστικῆς αὐξήσεως. Ἡ μόνη διαφορά τὴν ὁποίαν παρατηρήσαμε μεταξὺ ἀμνῶν Β ομάδος καὶ μαρτύρων, ἦτο ὅτι τὰ σφάγια τῶν πρώτων εἶχον περισσότερον ἀνεπτυγμένας τὰς μυϊκὰς μάζας καὶ ἔφερον ὀλιγώτερα ἀποθέματα λίπους. Εἰς ὅτι ἀφαρᾶ τοὺς ἐξ «υἰοθεσίας» διδύμους ἀμνοὺς, ἅπαντες εἰς ἡλικίαν 12 ἐβδομαδῶν δὲν ἦσαν εἰς θέσιν γὰ ἀποδώσουν ἱκανοποιητικὰ σφάγια.

Ἐξ ὅλων τῶν προαναφερθέντων συνάγεται, ὅτι διὰ γὰ βελτιωθῆ ἡ κρεοπαραγωγικὴ ἱκανότης τῶν ἐγχωρίων προβάτων τοῦ ὄρεινου τύπου εἶναι ἀπαραίτητον ὅπως ληφθοῦν τὰ ἐξῆς μέτρα: α) Νὰ βελτιωθοῦν αἱ συνθήκαι ἐκτροφῆς καὶ ἰδίᾳ ἡ διατροφή. β) Νὰ ἀσκηθῆ ἐντατικῶς σχετικῶς ἐπιλογή καὶ γὰ χρησιμοποιοῦνται ὡς γεννήτορες μόνον οἱ πλέον μεγαλόσωμοι τῶν κριῶν, καλλίτερον δὲ κριοὶ τοῦ πεδινοῦ τύπου (Κατσαούνης καὶ συνεργ. 1974). Ἐφ' ὅσον ἐπιτευχθοῦν ταῦτα εἶναι δυνατὴ, ἀλλὰ καὶ ἀναγκαία, ἡ βελτίωσις τοῦ γενετικοῦ δυναμικοῦ δι' ὑβριδισμοῦ. Σκοπὸς οἰουδήποτε προγράμματος ὑβριδισμοῦ πρέπει γὰ εἶναι ἡ αὐξήσις τῆς κρεοπαραγωγικῆς ἱκανότητος τῶν παραγομένων ἀμνῶν ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν αὐξήσιν τῆς πολυδυμίας, τὴν αὐξησιν τῆς γαλακτοπαραγωγῆς κατὰ τοὺς πρώτους δύο μῆνας τῆς γαλακτικῆς περιόδου καὶ τὴν στείρευσιν ταύτης ἅμα τὸν ἀπογαλακτισμὸν τῶν ἀμνῶν. Ἦτοι πρέπει τὰ ἔχοντα χαμηλὴν παραγωγικότητα πρόβατα γὰ στραφοῦν ἀποκλειστικὰ πρὸς τὴν κρεοτοπαραγωγὴν καὶ γὰ ἐγκαταλειφθῆ ἡ ἄμελξις των.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Διερευνήθη ἡ κρεοπαραγωγικὴ ἱκανότης τῶν ἀμνῶν τοῦ ὄρεινου τύπου ἐγχωρίων προβάτων καὶ ἡ δυνατότης τῶν προβατινῶν γὰ γαλουχοῦν ἱκανοποιητικῶς δύο ἀμνοὺς συγχρόνως. Ἐὰ ἀποτελέσματα τοῦ πειραματισμοῦ ἔδειξαν ὅτι ἐπειδὴ ἡ γαλακτοπαραγωγικὴ ἱκανότης εἶναι χαμηλὴ, αἱ προβατίναι δὲν δύνανται γὰ γαλουχοῦν ἱκανοποιητικῶς διδύμους ἀμνοὺς. Παρὰλλήλως ἡ κρεοπαραγωγικὴ ἱκανότης τῶν ἀμνῶν δὲν δύναται γὰ αὐξηθῆ διὰ μόνης τῆς βελτιώσεως τῆς διατροφῆς. Ἀπαιτεῖται βελτίωσις τοῦ γενετικοῦ δυναμικοῦ δι' ὑβριδισμοῦ.

Β Ι Β Λ Ι Ο Γ Ρ Α Φ Ι Α

- 1) Eyal E., Polcani R., Sharav E. (1958). Milk secretion and milking efficiency in sheep. *Hanoked* 40: 7-10.
- 2) Flamant I. C. (1970). *Amelioration génétique du mouton I.N.R.A. Paris.*
- 3) Κατσαούνης Ν., Γιαννακόπουλος Α. Ζηγογιάννης Δ. (1973). Ένιοι παράγοντες επιδρώντες επί του σωματικού βάρους τών άμνών εις την γέννησιν. Έλλην. Κτην. (ύπό έκτύπωσιν).
- 4) Labussière J. Petrequin P. (1969). Relations entre l' aptitude de la traite des brebis et la perte de production laitière constatée au moment du sevrage. *Ann. Zoot.* 18: 5-15.
- 5) Morag M., Raz A., Eyal E. (1970). Mother off-spring relationships in Awassi sheep. *J, Agric. Sc.* 75: 183-187.
- 6) Χατζημηνάογλου Ί. (1973). Η επίδρασις του πρώιμου άποθηλασμού επί τής γαλακτοπαραγωγής τών προβατινών τής φυλής Σερρών. *Γεωπονικά* 214: 251-260.

Ἐπίκαιρα θέματα

Current subjects

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΘΕΝΕΙΑΙ ΤΩΝ ΚΤΗΝΙΑΤΡΩΝ

Ἰπὸ

ΑΣΤ. ΔΕΣΠΟΤΟΠΟΥΛΟΥ

Κτηνιάτρου — Προϊσταμένου τοῦ Κ.Μ.Σ.Δ.Ε. Λαρίσης

Ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι καλοῦνται διάφοροι παθήσεις στενωῶς συνδεδεμένα μετὰ τὴν εἰδικὴν ἐργασίαν στὴν ὁποίαν τὸ ἄτομον ἀπασχολεῖται καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν προέρχονται ἀπὸ μίαν βιαίαν καὶ εὐκαιριακὴν αἰτίαν. Στὶς ἐπαγγελματικὰς ἀσθένειαις τὸ παθογόνον αἷτιον δρᾷ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κανονικῆς ἐργασίας, ἢ ὁποῖα δύναται νὰ εἶναι καὶ μακροχρόνιος, ἢ δὲ ἐμφάνισις τῆς ἀσθενείας δὲν εἶναι ἀπρόοπτος ἀλλὰ ἀναμένεται δι' ὃ καὶ τὰ ἀπασχολούμενα ἄτομα θὰ πρέπει νὰ ἀσφαλίζονται αὐτομάτως ἢ νὰ ἀποζημιῶνται ἀπὸ τὸν ἐργοδότη.

Τὰ αἷτια ὡς προαναφέρθη εἶναι στενωῶς συνδεδεμένα μετὰ τὴν φύσιν τῆς ἐργασίας καὶ εἰς μίαν χρονικὴν περίοδον κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μακράν, ὑπονομεῦουν τὴν ὑγείαν τοῦ ἀπασχολουμένου προσωπικοῦ. Ὑφίστανται ἐπὶ πλέον καὶ ἐπαγγελματικαὶ ἀσθένειαι συνδεδεμένα πάντοτε μετὰ τὴν φύσιν τῆς ἐργασίας, αἱ ὁποῖαι δύναται νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς μικρὸν χρονικὸν διάστημα ὡς εἶναι αἱ διάφοροι μολυσματικαὶ ἀσθένειαι.

Ἐξ ἴσου μετὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν ὑπάρχει καὶ τὸ ἐπαγγελματικὸν ἀτύχημα, τὸ ὁποῖον διαφέρει αὐτῆς λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ αἰτία εἶναι εὐκαιριακὴ καὶ βιαία, λαμβάνει δὲ χώραν πάντοτε ὅπως ἄλλωστε καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ἀσθένεια, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐργασίας τοῦ ἀτόμου.

Οἱ Κτηνίατροι ἀσχολούμενοι μετὰ τὴν περίθαλψιν τῶν Ἀγροτικῶν ζώων, μετὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν λοιμωδῶν καὶ παρασιτικῶν νοσημάτων αὐτῶν, μετὰ τὸν κρεοσκοπικὸν ἔλεγχον τῶν σφαγίων, μετὰ τὴν ἐργαστηριακὴν διάγνωσιν καὶ ἔρευναν τῶν νοσημάτων τῶν ζώων γενικῶς, εἶναι ἄμεσα ἐκτεθειμένοι εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς ἀσθενείας πού δύναται νὰ μεταδοθοῦν ἀπὸ τὰ ζῶα στὸν ἄνθρωπο (ζωνοῖσοι) καὶ αἱ ὁποῖαι σήμερον ὑπερβαίνουν τὰς 100, ὡς καὶ εἰς πληρ-

θώρα άλλων παθήσεων και ατυχημάτων λόγω της φύσεως της εργασίας αφ' ενός και των δυσμενών συνθηκών υπό τας οποίας διεξάγεται αυτή αφ' ετέρου.

Τò τέως Υπουργείον Εργασίας αρμόδιον διά τόν χαρακτηρισμόν και τήν ένταξιν τών διαφόρων επαγγελματίων εις διαφόρους κατηγορίας (βαρέα - ανθυγεινὰ - επικίνδυνα - επίπονα κ.λπ.) έμελέτησε τò κτηνιατρικόν επάγγελμα και έχορήγησε εις τούς κτηνιάτρους κατόπιν τής υπ' αριθ. 6/64 αποφάσεως τού Δ.Δ.Δ.Δ. Αθηνών (Φ.Ε.Κ. 113/8/27—3—64) επίδομα επικινδύνου εργασίας έχ 10% επί τού βασικού μισθοῦ. Τò έν λόγω επίδομα έχορηγήθη εις τούς ήμερομισθίους κτηνιάτρους που τότε προσέφυγον εις τò Δ.Δ.Δ.Δ. Η γραφειοκρατία δυστυχώς έστέρησε τού επιδόματος τούς υπολοίπους Κτηνιάτρους μονίμους δημοσίους υπαλλήλους τού Υπουργείου Γεωργίας, ως αν ή σχέσις εργασίας τού Κτηνιάτρου μετά τού δημοσίου να καθιστά τò επάγγελμα επικινδύνον ή μή. Ούτω συνέβαινε τò παράδοξον να ύπηρετούν εις τò αυτό Αγροτικόν Κτηνιατρείον δύο συνάδελφοι εις μόνιμος και εις επί συμβάσει, να εκτελούν τήν αὐτήν εργασία και ό μὲν επί συμβάσει να λαμβάνη επίδομα επικινδύνου εργασίας ένω ό μόνιμος τò έστερείτο.

Τò ανωτέρω επίδομα έπεξετάθη διά τής υπ' αριθμ. 7/64 αποφάσεως τού Π.Δ.Δ.Δ. Πειραιώς και τής υπ' αριθ. 34/66 αποφάσεως τού Δ.Δ.Δ.Δ. Αθηνών και εις τούς σταυλίτας τών Αγροτικών Κτηνιατρείων και άλλων Κρατικών Ίδρυμάτων, ένω οι Κτηνιάτροι αι άσχοῦντες τήν κυρίως επικίνδυνον εργασίαν εξακολουθοῦν να μή τò λαμβάνουν. Ηδη τò επίδομα επικινδύνου εργασίας έξ 20% επί τού βασικού μισθοῦ λαμβάνουν και οι Κτηνιάτροι τού άκτινολογικου Τμήματος τής χειρουργικῆς κλινικῆς τής Κτηνιατρικῆς Σχολῆς Θεσσαλονίκης. Άλλοι υπάλληλοι άλλων κλάδων με επαγγέλματα κατά τήν γνώμημ μας, ολιγώτερον επικίνδυνα τού Κτηνιατρικου και με συνθήκας εργασίας άπειρώς καλλιτέρας λαμβάνουν επιδόματα επικινδύνου εργασίας μεταξύ 50 - 100% επί τού βασικού των μισθοῦ. Ούτω διά τού Ν.Δ. 4548/66 οι ιατροδικασται λαμβάνουν επίδομα επικινδύνου εργασίας έξ 100% επί τού βασικού των μισθοῦ. Διά τής υπ' αριθ. 158 αποφάσεως τής 24—6—1965 τò επίδομα επικινδύνου εργασίας έπεξετάθη και εις τούς ιατροῦς παθολογοανατόμους και παρασκευαστάς παθολογοανατομικῶν εργαστηρίων τών Νοσηλευτικῶν Ίδρυμάτων έχ 50% επί τού βασικού των μισθοῦ, όμοιον με τò επίδομα τών φαρμακοποιῶν, ένω οι υγειονολόγοι ιατροί και οι πρός αὐτοῦς μισθολογικῶς εξομοιούμενοι λαμβάνουν 60 - 70% αναλόγως τού βαθμοῦ των. Επίσης διά τής υπ' αριθ. 74/24—3—66 αποφάσεως (Φ.Ε.Κ. Α'. 76/31—3—66) επίδομα επικινδύνου εργασίας λαμβάνουν και οι υπάλληλοι τών Σταθμῶν και Κέντρων Αίμοδοσίας.

Ἐπειδή οι περισσότεροι τών αρμοδίων δέν γνωρίζουν τούς κινδύνους που

περικλείει ή άσκησις του Κτηνιατρικού επαγγέλματος, θα ήθέλαμε δι' όλίγων να εξετάσωμεν τας κυριώτερας παθήσεις και άτυχήματα από τά όποια δύναται να προσβληθή, ό Κτηνίατρος κατά την άσκησιν του επαγγέλματός του, και να αναφέρωμεν τό αποτέλεσμα μιας συντόμου έρεύνης μας επί των άνωτέρω παθήσεων και άτυχημάτων των Κτηνιάτρων τής τέως Περιφερειακής Διοικήσεως Θεσσαλίας.

Β Ρ Ο Υ Κ Ε Λ Λ Ω Σ Ι Σ

Είναι ή κατ' έξοχην επαγγελματική ασθένεια των Κτηνιάτρων εις τας περισσότερας χώρας του κόσμου. Οι περισσότεροι των συναδέλφων κατ' Ελλάδι έχουν προσβληθή κατά την άσκησιν του επαγγέλματός των από τας διαφορας μορφάς τής ασθeneίας.

Η Βρουκέλλωσις, εις τον άνθρωπον εμφανίζεται κλινικώς με υπεροξείαν ή όξειαν μορφήν, με άσυμπτωματικήν τοιαύτην ότε συγγέεται πολλάκις με άλλας παθήσεις και με χρονίαν μορφήν, με έντόπισιν κυρίως εις άρθρώσεις, σπονδύλους κ.λπ..

Ως επαγγελματική ασθένεια ή χρονία κυρίως εκδηλώνεται είναι ή περισσότερον συχνή αν και όλιγώτερον γνωστή από τας άλλας μορφάς. Ακολουθεί καά κανόνα την υπεροξείαν ή όξειαν μορφήν πολλάκις όμως αναπτύσσεται και πρωτοπαθώς.

Συμπτωματολογική εικών τής ασθeneίας είναι ποικίλη και όλα σχεδόν τά συστήματα και όργανα του οργανισμού δύναται να προσβληθουν. Γενικώς όμως δυνάμεθα να συνοψίσωμεν εις όκτώ ομάδες συμπτωμάτων την όλην συμπτωματολογικήν πορείαν τής ασθeneίας:

1) Εφίδρωσις, 2) Κούρασις - αστάθεια, 3) Γαστρίτις - έντερτις - κοιλιακόν άλγος - όρχιτις, 4) Άυπνία - κατάπτωσις, 5) Δερματοπάθεια (έξανθήματα αντίβραχίου), 6) Ρευματοειδεις καταστάσεις - σπονδυλοαρθρίτιδες (μελιτοκοκκική σπονδυλοαρθρίτις), άλγος όσφυϊκής χώρας, άρθραλγία, 7) Καρδιοαγγειακά διαταραχάι ως αλλοιώσεις μυοκαρδίου, ένδοκαρδίου (μελιτοκοκκική ένδοκαρδίτις), 8) Έπιπτώσεις επί του κεντρικού και περιφερειακού νευρικού συστήματος με πιθανάς έπιπλοκάς τής νευροφυκικής σφαίρας.

Οι SUNTYCH και JOHN τό 1959 ανέκοίνωσαν τά αποτελέσματά έρεύνης των δια την ύπαρξιν βρουκελλώσεως εις κτηνιάτρος τής Βοημίας. Επί 345 εξετασθέντων τό 18,30% ήτο θετικόν εις την βραδείαν όρσοσύνθεσιν και τό 32,40% εις την έκτροπήν του συμπληρώματος. Εις την Κρακοβίαν ό LUTYNSKI τό 1958 εξέτασας άπολογικώς 219 άτομα μεταξύ του κτηνιατρικού προσωπικού άνευρε θετικόν τό 49,9% εκ του όποίου τό 5,9% με εμφανή κλινικά συμπτώματα Βρουκελλώσεως. Εις την Δε Γερμανίαν εις έκτεταμένην

ἔρευναν τὸ 1954 ἐπὶ 736 συναδέλφων οἱ 122 ἦτοι τὰ 16% περίπου εἶχον ἐμφανίσει κλινικῶς τὴν Βρουκέλλωσιν.

Οἱ CANDIA καὶ OLLETI ἀναφέρουν τὰ ἀποτελέσματα ἐρεύνης των διὰ τὴν λαυθάνουσαν ἐπαγγελματικὴν Βρουκέλλωσιν διὰ τῆς μεθόδου τῆς ὁροσυγκολλήσεως εἰς κτηνιάτρους διαφόρων χωρῶν ὡς κάτωθι:

Μὲ τίτλον ὁροσυγκολλήσεως 1/20 τουλάχιστον εὐθέθησαν τὸ 15,5% εἰς Πολωνίαν, 18,3% εἰς Τσεχοσλοβακίαν, 14% εἰς Η.Π.Α., 23,8% εἰς Ἀγγλίαν-καὶ 20,5% εἰς Γαλλίαν.

Ὁ THOMSON εἰς ἔρευνάν του τὸ 1956 εἰς Δανίαν ἐπὶ 796 κτηνιάτρων διεπίστωσε ὅτι τὸ 94% ἦσαν προσβεβλημένοι ἀπὸ διαφόρους μορφὰς τῆς ἀσθενείας (ὀξείαν - ἀσυμπτωματικὴν καὶ χρονίαν), πολλοὶ δὲν ἠγγνούν τὴν ὑπαρξίν τῆς ἀσθενείας ἢ συνέχουν ταύτην μὲ ἄλλας παθήσεις. Ἐκ τῶν ἐξετασθέντων εἰς τὴν ἄνωτέρω ἔρευναν τὸ 21,48% ἐνεφάνιζε δερματικὸν ἐξάνθημα τοῦ ἀντιβραχίου.

Ὁ BATTELLI τὸ 1958 εἰς ἔρευνάν του ἐπὶ τῶν κτηνιάτρων μερικῶν νοτιῶν περιοχῶν τῆς Ἰταλίας διεπίστωσεν ἐπὶ 394 συναδέλφων ποσοστὸν 20,06% μὲ τὴν κλασσικὴν συμπτωματολογίαν τῆς ἀσθενείας ἐνῶ τὸ ποσοστὸν 37,34% ἐνεφάνιζε ἐξάνθημα τῆς χειρὸς. Οἱ συνάδελφοι οἱ ὁποῖοι ἠσχολοῦντο περισσότερο μὲ τὴν νοσηλείαν τῶν ἀγελάδων (μιαευτικῶν κυρίων ἐπεμβάσεων) ἐνεφάνιζον τὸ ὑψηλότερον ποσοστὸν ἀλλεργικοῦ ἐξάνθηματος τοῦ ἀντιβραχίου.

Ἦδη μὲ τὴν κυκλοφορίαν τοῦ ἐμβολίου RVI εἰς τὸ ὁποῖον χρησιμοποιεῖται ζῶν στέλεχος τῆς B. MILITENSIS τὸ ἀτύχημα τοῦ αὐτοεμβολιασμοῦ καθίσταται περισσότερο ἐπικίνδυνον παρ' ὅλον ὅτι πρόκειται περὶ ἐμβολιαστικοῦ στελέχους.

Ὁ HUGHES ἀναφέρει ὅτι εἰς τὴν Μ. Βρετανίαν, τὸ Συμβούλιον Ἐπαγγελματικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἀτυχημάτων, συγκαταλέγει τὴν Βρουκέλλωσιν ὡς ἐπαγγελματικὴν ἀσθένειαν. Ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἀναφέρεται ἐπίσης ὅτι καὶ εἰς ὠρισμένας πολιτείας τῆς Αὐστραλίας (Βικτωρία κ.λπ.) ἡ Βρουκέλλωσις θεωρεῖται ἐπαγγελματικὴ ἀσθένεια.

Διὰ τοὺς κτηνιάτρους αἱ εὐκαιρίαι μολύνσεως ἀπὸ Βρουκέλαν εἶναι πάρα πολλαί. Τοκετὰ μεμολυσμένον ζῶων, ἀποβολαί, δυστοκίαι, ἐξαγωγαί (δακτυλική) πλακούντων, περίθαλψις γενικῶς ζῶων, ἐμβολιασμοί, ἐπαφαί μὲ μεμολυσμένα ἀντικείμενα κυρίως διὰ τοὺς ἐργαστηριακοὺς κτηνιάτρους ἢ διὰ τοὺς κρεοσκόπους κατὰ τὸν κρεοσκοπικὸν ἔλεγγον. Τὰ ἀναφερόμενα ποσοστὰ προσβολῆς τῶν κτηνιάτρων εἰς τὰς διαφόρους χώρας εἶναι μόνον ἐνδεικτικὰ καθ' ὅσον μεγάλος ἀριθμὸς συναδέλφων νοσεῖ ἀσυμπτωματολογικῶς καὶ συχνά-κις συγχέει τὴν νόσον μὲ ἄλλας παθήσεις.

Ἡ πρόγνωση εἶναι συνήθως δυσμενής.

Ἀπόδειξιν τούτου ἀποτελοῦν αἱ παρατηρούμεναι συχναὶ ὑποτροπαὶ τῆς νόσου.

Οἱ PILET καὶ GORET τὸ 1962 εἰς ἐπιδημιολογικὴν ἔρευναν ἐπὶ 1248 κτηνιάτρων 79 διαμερισμάτων τῆς Γαλλίας διεπίστωσαν ὅτι 349 ἦτοι ποσοστὸν 27,8% εἶχον προσβληθῆ ὑπὸ Βρουκελλώσεως. Ἐκ τῶν προσβληθέντων τὰ 88,8% εἶχον ὡς πηγὴν μόλυνσεως τὰ βοοειδῆ (B. ABORTUS) τὸ 5,15% τὰ αἰγοπρόβατα (B. MELITENSIS), τὸ 2,26% τὸ ἐμβόλιον στέλεχος 19, τὸ 0,62 προσεβλήθησαν ἀπὸ μεμολυσμένον γάλα ἐνῶ διὰ 3,2% ἡ πηγὴ μόλυνσεως παρέμεινε ἄγνωστος.

Οἱ THYLOR, LINSTONE, VIDAL καὶ HAZERMAN ἐρευνῶντες 466 περιπτώσεις Βρουκελλώσεως εἰς τὸν ἄνθρωπον διεπίστωσαν ὅτι ποσοστὸν 9% ἐμολύνηθαι ἀπὸ αἶγας, 9,9% ἀπὸ πρόβατα, 15,7% ἀπὸ βοοειδῆ, 0,4% ἀπὸ γάλα καὶ εἰς ἕνα ποσοστὸν 12,6% δὲν διελευκάνθη ἡ πηγὴ μόλυνσεως.

Κατὰ τὸν MEDNIC τὸ 1/3 τῶν ἐρωτηθέντων κτηνιάτρων τῆς Κροατίας εἶχεν αὐτοεμβολιασθῆ τυχαίως μὲ τὸ ἐμβόλιον στέλεχος 19 τῆς Βρουκελλώσεως. Τὸ ἀτύχημα τοῦτο δύναται νὰ προξενήσῃ ὀξείαν ἐμφάνισιν τῆς ἀσθενείας ἐνῶ τὰ ἤδη εὐαίσθητοποιηθέντα ἄτομα παρουσιάζουσιν ἄλλεργικὴν ἀντίδρασιν. Τὰ αὐτὰ περίπου συμπτώματα δύναται νὰ ἐμφανισθοῦν καὶ εἰς τὴν περίπτωσηιν ἐνὸς τυχαίου ψεκασμοῦ τοῦ ἐπιπεφυκότος δι' ἐμβολίου.

Οἱ PILET καὶ GORET ἀναφέρουν 68 ὑποτροπὰς (17%) τῆς ἀσθενείας ἐπὶ 349 προσβληθέντων κτηνιάτρων.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἔρευναν ἐπὶ 67 κτηνιάτρων ὑπαλλήλων καὶ ἰδιωτῶν τῆς τέως Περιφερειακῆς Δ/σεως Θεσσαλίας 18 ἦτοι ποσοστὸν 26,86% προσεβλήθησαν ἐξ ὀξείας Βρουκελλώσεως. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω 8 ἦτοι 44,5% εἶχον κατάλοιπα τῆς νόσου καὶ μετὰ τὴν θεραπείαν, κυρίως ρευματικῆς φύσεως (σπονδυλοαρθρίτιδος ἢ ρευματικὰ ἄλλα τῶν ἀρθρώσεων τῶν ἄκρων).

Εἴκοσι συνάδελφοι ἦτοι ποσοστὸν 29,9% ἐνεφάνισαν ἐξάνθημα τῆς χειρὸς. Τὸ ἐξάνθημα ὡς ἀνέφερον οἱ ἐρωτηθέντες συνάδελφοι παρετηρεῖτο κυρίως κατὰ τὰς μαιευτικὰς ἐπεμβάσεις ἢ τὴν ἐξαγωγὴν πλακοῦντος.

Ἐκ τῶν προσβληθέντων 18 συναδέλφων 14 ἦτοι 77,7% ἀναφέρουν εἰς τὸ ὑποβληθὲν εἰς αὐτοὺς ἐρωτηματολόγιον ὅτι ἡ πηγὴ μόλυνσεως ἦσαν τὰ βοοειδῆ ἐνῶ οἱ ἕτεροι 4 ποσοστὸν 22,3% ἀποδίδουν εἰς τὰ αἰγοπρόβατα τὴν πηγὴν μόλυνσεως των.

Ἐπὶ πλεόν τρεῖς συνάδελφοι ἐκ τῶν 18 προσβληθέντων ἐνεφάνισαν ὑποτροπὴν τῆς νόσου ἐνῶ εἷς συνάδελφος ἀναφέρει τρεῖς ὑποτροπὰς εἰς διάστημα 18 μηνῶν.

Καίτοι ἡ ἔρευνά μας διεξήχθη ἐπὶ μικροῦ σχετικῶς ἀριθμοῦ συναδέλφων

είναι ένδεικτική του κινδύνου εις τόν όποϊον είναι έκτιθεμένοι οί Κτηνίατροι έν τή άσκήσει του επαγγέλματός των και ή συχνότης προσβολής των έκ τής νόσου.

Α Ν Θ Ρ Α Ξ

Ό άνθραξ εις εποχήν όχι και πολύ παλαιάν έθεωρείτο ως σοβαρωτάτη άσθένεια. Εις τήν Έλβετιαν επί 60 περιπτώσεων άνθρακος εις τά ζώα αντίστοιχοϋσε μία περίπτωση προσβολής του άνθρώπου. Σήμερον με τά υπάρχοντα αντιβιοτικά ή ίασις εις τόν άνθρωπον επιτυγχάνεται σχεδόν πάντοτε.

Υπό του THOMSON (1956), αναφέρονται 20 περιπτώσεις άνθρακος επί 796 έξετασθέντων κτηνιάτρων εις Δανίαν. Οί άνωτέρω ένεφάνισαν κακοήθη φλεγμονή κυρίως εις τά άνω άκρα.

Κατά τόν CHRISTIE επί 289 περιπτώσεων άνθρακος εις τόν άνθρωπον κατά τά έτη 1944 - 1957 ή θνησιμότης άνήλθεν εις 5% περίπου.

Εις τήν ήμετέραν έρευναν επί 67 κτηνιάτρων 7 ήτοι ποσοστόν 10,40% προσεβλήθησαν εξ άνθρακος (κακοήθη φλεγμονή) με ίασιν τής νόσου κυρίως διά τής χρήσεως αντιβιοτικών (πενικιλίνης).

Λ Υ Σ Σ Α

Ό κτηνίατρος περισσότερον παντός άλλου είναι έκτιθεμένος εις τήν φοβεράν νόσον. Κατά τήν εξάσκησιν του επαγγέλματός του καλείται πολλάκις νά εξετάση ζώα τά όποια καιτοι κλινικώς δέν έμφανίζουν συμπτώματα λύσεως έν τούτοις είναι εις θέσιν νά τήν μεταδώσουν. Τό ότι τά κρούσιμα δέν είναι συχνά εις τήν κτηνιατρικήν οικογένειαν όφείλεται εις τό ότι εις κάθε ύποπτον περίπτωση οί συνάδελφοι ύποβάλλονται εις προληπτικήν αντιλυσσιικήν θεραπείαν, ή όποια και ένοχλητική είναι και περιορισμούς επιβάλλει διά ένα χρονικόν διάστημα, χωρίς νά αποκλείωνται και μετεμβολιακά άτυχήματα. Πρόσφατον είναι τό θανατηφόρον μετεμβολιακόν άτύχημα του έκλεκτου συναδέλφου Μ. Φ. Άθραμίδη.

Έκ τής ήμετέρας έρεύνης προκύπτει ότι επί 67 συναδέλφων 42 ήτοι ποσοστόν 62,75% ύπεβλήθησαν άπαξ εις αντιλυσσιικήν θεραπείαν, 10 (6,70%) δύο φορές, 3 (4,4%) τρεις φορές, εις (1,5%) τέσσαρας φορές και εις (1,5%) πέντε φορές.

Έκ τών άνωτέρω προκύπτει ότι άνω του 60% τών έρωτηθέντων συναδέλφων ύπεβλήθησαν τουλάχιστον μίαν φοράν εις αντιλυσσιικήν θεραπείαν και ύσως μέχρι σήμερον πού γράφεται ή παρούσα έργασία νά έχουν ύποβληθί πολλοί περισσότεροι.

Φ Υ Μ Α Τ Ι Ω Σ Ι Σ Τ Ο Υ Δ Ε Ρ Μ Α Τ Ο Σ

Ἡ πάθησις δύναται νὰ ἀναπτυχθῆ πρωτοπαθῶς ἐπὶ ὑγιῶν ἀτόμων ἐξ ἀμέσου ἐνοφθαλμισμού φυματικῶν προϊόντων ἢ ἐξ αὐτοενοφθαλμισμού ἐπὶ τοῦ δέρματος μικροβιοφόρων ὑλικῶν ὡς καὶ δευτεροπαθῶς λόγῳ μεταστάσεως ἐκ τοῦ ἐντερικοῦ σωλήνος ἢ πνεύμονος.

Ἡ δερματικὴ φυματίωσις δύναται νὰ παραμείνη περιωρισμένη εἰς τὸ δέρμα, ἐνδέχεται ὅμως νὰ ἐπεκταθῆ διὰ τῆς κυκλοφορίας καὶ νὰ προκαλέσῃ γενικὴν φυματίωσιν (Κατσάρας).

Αἱ εὐκαιρίαι διὰ τοὺς κτηνιάτρους τόσον ἐκ τοῦ ἀμέσου ἐνοφθαλμισμού φυματικῶν προϊόντων ἢ τοῦ αὐτοενοφθαλμισμού ἐπὶ τοῦ δέρματος ἐκ μικροβιοφόρων ὑλικῶν εἶναι πάρα πολλαί.

Δὲν εἶναι λίγαι αἱ περιπτώσεις ποὺ κτηνιάτροι αὐτοτραυματιζόμενοι διὰ τῆς θελόνης κατὰ τοὺς φυματινισμοὺς ἐμφανίζουσι ἀλλεργικὰ φαινόμενα. Εἰς σπανίας περιπτώσεις δύναται ἀκόμη νὰ ἐκδηλωθῆ καὶ σηψαιμικὴ μορφή τῆς νόσου. Ὁ THOMSON (1962) ἀναφέρει 72 περιπτώσεις συναδέλφων μὲ δερματικὴν φυματίωσιν καὶ 9 περιπτώσεις μὲ ἀλλεργικὴν ἀντίδρασιν ἐπὶ αὐτοενοφθαλμισθέντων κτηνιάτρων κατὰ τὴν διενέργειαν φυματινισμῶν.

Κατὰ τὴν ἡμετέραν ἔρευναν ἐπὶ 67 συναδέλφων εἰς ἀναφέρει δερματικὴν περιγεγραμμένην φυματίωσιν τῆς ζυγωματικῆς χώρας (LUPUS) μὲ πιθανὴν πηγὴν μόλυνσεως τὴν ἐξαγωγὴν πλακοῦντος. Ἡ ἀνωτέρω πάθησις παραμένει μέχρι καὶ σήμερον.

Ψ Ω Ρ Α

Ἐλαφρὰ σχετικῶς μόλυνσις τοῦ δέρματος. Ὁ κτηνίατρος λόγῳ τῆς ἐργασίας του δύναται νὰ μολυνθῆ ἀπὸ ψώρα τῶν βοοειδῶν, αἰγοπροβάτων καὶ ἵππων. Δὲν ὑπῆρξε πάντως εἰς τοὺς ἐρωτηθέντας ὑφ' ἡμῶν συναδέλφους ἀνάλογος μόλυνσις. Ὁ THOMSON (1958) ἀναφέρει 10 περιπτώσεις ἐπὶ 796 ἐξετασθέντων κτηνιάτρων. Ἐπτά (7) ἐκ τῶν ἀνωτέρω προσβληθέντων ἀπέδωσαν τὴν μόλυνσιν εἰς τὸν ἵππον, εἰς τὸν κύνα καὶ εἰς τὸν χοῖρον.

Ε Ρ Π Η Σ

Ἐμφανίζεται κυρίως ἐπὶ συναδέλφων ἀσχολουμένων μὲ μαιευτικὰς ἐπεμβάσεις, καθ' ὅσον ὁ ἔρπηξ τῶν ἀγελάδων ἐντοπίζεται εἰς τὴν θάσιν τῆς οὐράς.

Ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ THOMSON (1958) 159 περίπου περιπτώσεις κυρίως ἐπὶ συναδέλφων ἀσχολουμένων μὲ τὴν κλινικὴν τῶν βοοειδῶν.

Εἰς τοὺς ἐρωτηθέντας κατὰ τὴν ἡμετέραν ἔρευναν εἰς μόνον συνάδελφος

αναφέρει ότι προσεβλήθη από έρπητα (τριχοφυτίαις) αποδόσας την μόλυνσιν εις τὰ βοοειδή.

Δ Ο Θ Ι Η Ν Ω Σ Ι Σ

Ἡ προσβολή τῶν κτηνιάτρων ἐκ δοθιγνώσεως εἶναι πάρα πολὺ συχνή ὀφειλομένη κυρίως εἰς σταφυλοκόκκους. Εἰς τὴν ἡμετέραν ἔρευναν ἐπὶ 67 συναδέλφων 21 ἦτοι 31,3% ἀναφέρουν ὅτι προσεβλήθησαν ἐκ δοθιγνώσεως κυρίως τοῦ ἀντιβραχίου μὲ πηγγὴν μόλυνσεως τοὺς συγκρατηθέντας πλακοῦντας, τὴν διάνοιξιν ἀποστημάτων ἢ τὴν περιποίησιν διαφόρων πυωδῶν ταυμάτων.

Ε Ρ Υ Σ Ι Π Ε Λ Α Σ

Μεταδίδεται κυρίως κατὰ τὰς νεκροτομὰς χοίρων, θανόντων συνεπείᾳ ἐρυθρᾶς. Ἀναφερόμεν μίαν περίπτωσιν συναδέλφου μὲ ἐρυσιπελοειδῆ φλεγμονὴν τῆς ἀριστερᾶς κνήμης καὶ μὲ πιθανὴν πηγγὴν μόλυνσεως ὅπως ὁ ἴδιος ἀναφέρει εἰς τὸ συμπληρωθὲν ἐρωτηματολόγιον τὴν νεκροτομὴν ζώου χωρὶς νὰ καθορίσῃ τὸ εἶδος.

Ὁ THOMSON (1958), ἐπὶ 796 ἐξετασθέντων κτηνιάτρων ἀναφέρει 43 περιπτώσεις. Ἡ ἴασις μᾶλλον εὐκόλος μὲ τὰ ὑπάρχοντα σήμερον εἰς τὴν διαθεσίμωσιν ἀντιβιοτικά.

Μ Υ Κ Η Τ Ι Α Σ Ε Ι Σ

Ἐκ τῶν μυκητιάσεων ἀναφερόμεν τὴν ἀκτινομύκωσιν, κυρίως τὴν πνευμονικὴν καὶ ἐντερικὴν ἐντόπισιν καὶ τὴν σταχυοδοτρίκωσιν (STACHIBOTRIOTOSSCOSE). Ἐπίσης ἡ Μονιλίασις καὶ ἡ ἀσπεργίλλωσις τῶν ὀρνίθων δύνανται νὰ μεταδοθοῦν εἰς τοὺς ἀσχολουμένους κτηνιάτρος μὲ τὴν διαγνωστικὴν τῶν ὀρνιθοειδῶν (νεκροτομαὶ κ.λπ.).

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἔρευναν δὲν ὑπῆρξαν συνάδελφοι μὲ ἀναλόγους παθήσεις.

ΦΛΕΓΜΟΝΑΙ ΜΕΤΑ ΛΕΜΦΑΓΓΕΪΤΙΔΟΣ, ΛΕΜΦΟΑΔΕΝΙΤΙΔΟΣ ΚΑΙ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΥ ΑΠΟΣ/ΤΟΣ

Κατὰ τὴν ἔρευναν τοῦ THOMSON ἐν Δανία ἡ πάθησις ἀναφέρεται εἰς 200 κτηνιάτρος ἐπὶ 796 ἐξετασθέντων. Συνήθως ἐμφανίζεται μετὰ τὴν ἐξαγωγήν πλακοῦντων ἢ σεσηπῶτων ἐμβρύων, ἐξετάσεις διὰ τοῦ ἀπευθυομένου κ.λπ.. Εἰς τοὺς ἐρωτηθέντας ὑφ' ἡμῶν συναδέλφους δὲν ἀνεφέρθη παρ' ὁμοία πάθησις.

Π Υ Ρ Ε Τ Ο Σ Q

Τὰ κατοικίδια μηρυκαστικά αποτελοῦν κυρίως τὴν σπουδαιότεραν πηγὴν μόλυνσης τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ρικέτσια ἐνεργοποιεῖται κατὰ τὸν τοκετὸν βτε καὶ ἀποβάλλεται διὰ τῶν ἀπεκριμμάτων ἢ τοῦ πλακοῦντος μὲ συνέπειαν τὴν μόλυνσιν τοῦ περιβάλλοντος. Ὁ κτηνίατρος ὅστις πολλάκις καλεῖται νὰ ἐπέμβῃ εἰς περιπτώσιν, δυστοκιῶν ἢ ἄλλων παθήσεων τοῦ γεννητικοῦ συστήματος εἶναι ἄμεσα ἐκτεθειμένος εἰς τὴν νόσον.

Αἱ δυνατότητες μόλυνσης τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς νόσου ἀναφέρονται ἐκτενῶς εἰς τὴν ἐκθεσιν τῆς μικτῆς ἐπιτροπῆς τοῦ FAO/OMS τοῦ 1959. Ἀναφέρονται περιπτώσεις ἐπιδημίας εἰς ἐργάτας σφαγείων κ.λπ. καὶ σήμερον εἰς πολλὰς χώρας ὁ πυρετὸς Q συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν.

Παρ' ὅλον πού εἰς τὴν καθαρὰν μορφήν τῆς ἡ νόσος ἔχει χαρακτηῖρα ἡ-πιον δὲν λείπουν καὶ θανατηφόροι περιπτώσεις (PALTRINIERI).

Λ Ε Π Τ Ο Σ Π Ε Ι Ρ Ω Σ Ε Ι Σ

Νόσος τῶν ζώων καὶ τῶν ἀνθρώπων διαδεδομένη εἰς ὀλόκληρον τὸν κόσμον. Ἡ ἀσθένεια ἐμφανίζεται κυρίως μεταξὺ τῶν κτηνιάτρων καὶ ἀτόμων πού ἐργάζονται εἰς σφαγεία - χοιροστάσια, κυνοκομεῖα κ.λπ. (ETUDES AGRICOLES DE LA FAO (1967) N° 4, OMS SERIE DE RAPPORTS TECNI QUES N° 378). Ἡ πλέον σοβαρὰ μορφή τῆς νόσου διὰ τὸν ἄνθρωπον ἡ ὁποία ἐμφανίζει ἠῤῥξημένην θνησιμότητα, εἶναι ἡ νόσος WELL - MATHIEU (LEPTOSPIRA ICTEROEMORRAGICA).

Ἀναφέρονται ἐπτὰ θανατηφόροι περιπτώσεις μεταξὺ τοῦ προσωπικοῦ σφαγείου οἱ ὁποιοὶ εἰργάζοντο εἰς τὸ τμήμα ἐκτάκτου σφαγῆς χοίρων. Εἰς τὰς περισσότερας χώρας θεωρεῖται ἐπαγγελματικὴ ἀσθένεια.

Ἐκτὸς ὧν ἀνωτέρω παθήσεων δυνάμεθα νὰ ἀναφέρωμεν ὀλόκληρον σειρὰν ἐτέρων παθήσεων ἀπὸ τὰς ὁποίας ὁ κτηνίατρος δύναται νὰ προσδληθῇ κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός του. Θὰ ἀναφέρωμεν τὰς κυριωτέρας αἱ ὁποῖαι ὅμως δὲν μᾶς ἀνεφέρθησαν ὑπὸ τῶν συναδέλφων κατὰ τὴν ἔρευνάν μας. Εὐλόγια τῶν δακτύλων, στοματίτις τῶν ἵπποειδῶν, ἀφθώδης πυρετός, πνευμονία ἐκ ψευδοπανώλους, τουλαραιμία, μάλις, λιστερίαις, μόλυνσεις ἐκ παστερέλλας καὶ πολλὰς ἄλλας παθήσεις μικροτέρας σημασίας.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὰς ἤδη γνωστὰς ζωνόσους τῶν κατοικιδίων ζώων θὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν καὶ αἱ ἀσθένειαι τῶν πιθήκων, ἀσθένειαι μεταδιδόμεναι εἰς τοὺς ἐρευνητὰς καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν διαφόρων φαρμακευτικῶν ἐταιρειῶν.

Κτηνιατρικῶν καὶ Ἰατρικῶν Ἰδρυμάτων καὶ γενικὰ ἐπιστημονικῶν κέντρων ὅπου ὁ πίθηκος χρησιμοποιοῦται ὡς πειραματόζωον.

Θὰ ἀναφέρωμεν τὰς κυριωτέρας, χωρὶς νὰ ἐπεκταθοῦμε εἰς λεπτομερείας, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι αἱ ὀφειλόμεναι εἰς τοὺς εἶναι αἱ πλέον φοβεραὶ καὶ θανατηφόροι διὰ τὸν ἄνθρωπον.

Οὕτω ἔχομεν τὴν νόσον τοῦ MARBURG ἢ τοῦ πρασίνου πιθήκου (CERCOPITHECUS AETHIOPS) νόσος τοῦ ἰοῦ τοῦ ἔρπητος τοῦ πιθήκου, λύσσαν, φυματίωσιν, τὸν ἰὸν CHARGAS τοξοπλάσμοισιν, κρυπτοκοκκίαισιν, ἀμοιβάδωσιν, μολύνσεις εὐλογίᾳς ὀφειλόμενας εἰς τὸν ἰὸν τοῦ YABA, ἴωσιν τοῦ KYASANUR κ.λπ..

Καίτοι παρ' ἡμῖν ὁ πίθηκος δὲν εἰσῆχθη ὡς πειραματόζωον ὡς εἰς τὰ Ἰδρύματα τῆς ἀλλοδαπῆς ἐν τούτοις μὲ τὴν ἀνάπτυξιν ἐν Ἑλλάδι τίποτε δὲν ἀποκλείει τὴν μελλοντικὴν χρησιμοποίησιν τοῦ ζώου αὐτοῦ εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Ἰδρύματα Ἐρεῦνης. Ἡ λήψις λοιπὸν τῶν μέτρων προστασίας τοῦ ἐπιστημονικοῦ καὶ Τεχνικοῦ προσωπικοῦ θὰ καταστῇ ἀπαραίτητος.

Πλὴν ὅμως τῶν ἀναφερθεισῶν παθήσεων ὑπάρχει καὶ πληθώρα παθολογικῶν καταστάσεων ὀφειλομένων εἰς ὑπερευαισθησίαν ἢ καὶ μὴ ἀνεκτικότητα τοῦ ὄργανισμοῦ ἔναντι ὠρισμένων οὐσιῶν τὰς ὁποίας οἱ Κτηνίατροι χρησιμοποιοῦν κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των (παρασκευὴ διαφόρων ἀλοιφῶν, ἐνδομήτριος τοποθέτησις ἀντιβιοτικῶν κ.λπ.). Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξετασθέντων 75 ἐνεφάνισαν διαταραχὰς ἐκ τῆς εὐαισθησίας πρὸς τὰ ἀντιβιοτικά.

Βασικαὶ διαταραχαὶ ἐκ τῆς ἀλλεργικῆς αὐτῆς εὐαισθησίας εἶναι δερματίτις, ὀξεία φλεγμονὴ τῶν βλενογόνων (ἐπιπεφυκίτις - ρινοφαρυγγίτις - πυρετός - ἐξάνθημα τύπου οὐρτικάρια - καὶ ἐνίοτε ἀναφυλακτικὸν σοκ). Σὲ γενικὰς γραιμίδας ὁ κτηνίατρος θὰ πρέπει νὰ ἀποφεύγῃ τὴν ἀπ' εὐθείας ἐπαφήν μὲ τὰ ἀντιβιοτικά τὰ ὁποῖα δύναται νὰ τοῦ προξενήσουν ἀπροβλέπτους ἐπιπλοκάς.

Ε Π Α Γ Γ Ε Λ Μ Α Τ Ι Κ Α Α Τ Υ Χ Η Μ Α Τ Α

Πλὴν τῶν ἀναφερθεισῶν ἐπαγγελματικῶν νόσων καὶ τῶν μικροτέρας σημασίας παραλειφθεισῶν ἐπαγγελματικῶν παθήσεων ὑπάρχουν καὶ τὰ ἐπαγγελματικὰ ἀτυχήματα τὰ ὁποῖα ἐπισυμβαίνουν εὐκαιρικῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐργασίας. Ὁ κτηνίατρος λόγῳ τῶν συνθηκῶν τῆς ἐργασίας του συχνὰ εἶναι θύμα διαφόρων ἐπαγγελματικῶν ἀτυχημάτων πολλὰ τῶν ὁποίων τοῦ ἐπιφέρουν ὀργανικὰς βλάβας ἰσοβίως.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἔρευναν οἱ συνάδελφοι ἔχουν ὑποστῆι πολλὰ ἀτυχήμα-

τα κατά τήν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος σέ πολλές δέ περιπτώσεις ταῦτα ἐπέφερον ὀργανικὰς βλάβας διαφόρων μερῶν τοῦ σώματος των.

Κατά τήν ἔρευνάν μας εἴκοσι ἕνας (21) συνάδελφοι ἤτοι ποσοστόν 31,30% ὑπέστησαν διάφορα ἐπαγγελματικά ἀτυχήματα τῶν ὁποίων τὰ πιό συνήθη εἶναι τὰ ἑξῆς:

Ἐκρωτηριασμός 3ης φάλαγγος, μετωπιαῖα τραύματα καί τραύματα κεφαλῆς λόγω λακτισιμάτων κατά τήν ἐξέτασιν ἀσθενῶν ἵπποειδῶν, κάταγμα ἀντιβραχίου, τομῆ δακτύλου καί ἀποκοπή τένοντος ἀριστεροῦ ἀντίχειρος κατά τήν διενέργειαν κρεοσκοπικοῦ ἐλέγχου, ἐγκεφαλική διάσεισις λόγω λακτισιματος, συντριπτικόν κάταγμα κερκίδος μέ χρονίαν δυσκαμψίαν τῆς κατ' ὤμον ἀρθρώσεως, ἐξάρθρωμα δεξιοῦ καρποῦ μὴ ἀναταχθέν, κάταγμα περόνης, διαστρέμματα κυρίως χειρῶν, ἐκτεταμένα αἱματώματα μηριαίας χώρας λόγω λακτισιμάτων κλπ.

Ἐξ ὅσων περιεγράφησαν καί ἐκ τοῦ ποσοστοῦ τῶν προσβληθέντων συναδέλφων, τόσον τῆς ἡμετέρας ἐρεύνης ὅσον καί τῆς ἐρεύνης ἄλλων συναδέλφων εἰς διαφόρους χώρας, καταφαίνεται πλήρως ὅτι οἱ κτηνίατροι εἶναι ἐκτεθειμένοι εἰς πολυάριθμους κινδύνους τόσον ἐκ λοιμωδῶν καί παρασιτικῶν νοσημάτων τῶν ζῶων (ζωονόσων), ὅσον καί ἐξ ἀτυχημάτων πού ἐπισυμβαίνουν κατά τήν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός των. Βαρύ δέ φόρον πληρώνουν κατά τήν ἀσκήσιν τῆς ἐπιστήμης των μέ μακροχρονίους ἀναρρώσεις, ἐπιπλοκάς καί κατάλοιπα τῶν ἀτυχημάτων πού τοὺς ἀκολουθοῦν σέ ὅλην τήν ζωὴν των.

Εἰς τήν προσφυγὴν 150 κτηνιάτρων πρὸς τὸ Δ.Δ.Δ. Ἀθηνῶν διὰ τὸ ἐπίδομα ἐπικινδύνου ἐργασίας ὑπεβλήθησαν ὑπὲρ τὰ 110 ἱατρικὰ πιστοποιητικὰ ἀποδεικνύοντα τήν προσβολὴν των ἐκ διαφόρων ἐπαγγελματικῶν παθήσεων. Πλήν τοῦ ἐπικινδύνου, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κτηνιάτρου εἶναι καί ἀνθυγιεινὸν καί ἐπίπονον.

Ἰδιαιτέρως εἰς τήν χώραν μας ὅπου αἱ συνθήκαι ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματος εἶναι δυσμενέστεραι ἀπ' ὅ,τι εἰς ἄλλας χώρας, ἡ προσβολὴ τῶν κτηνιάτρων ἐξ ἐπαγγελματικῶν ἀσθενειῶν εἶναι συχνοτέρα.

Ἐκ τῆς ἡμετέρας ἐρεύνης καταφαίνεται συμπερασματικῶς ὅτι δὲν ὑπάρχει συνάδελφος πού νὰ μὴ προσβλήθῃ ἀπὸ κάποια τῶν ἐπαγγελματικῶν παθήσεων κατά τήν ἀσκήσιν τοῦ ἐπαγγέλματός των. Θὰ πρέπει δὲ νὰ σημειωθῇ ἐπὶ πλεόν ὅτι σχεδὸν ὅλοι οἱ κτηνίατροι πού ἠρωτήθησαν κατά τήν ἔρευνάν μας ἀσκοῦν τὸ ἐπάγγελμα κατά μέσον ὄρον ἀπὸ 13ετίας καί ὁπωσδήποτε μέχρι τέλους τῆς καριέρας των θὰ ἔχουν τήν εὐκαιρίαν νὰ νοσήσουν ἐκ νέου ἀπὸ ἐπαγγελματικὰς παθήσεις.

Σήμερον πού ἡ μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως διὰ τοὺς ἐργαζομένους γενικῶς ἔχει ἐκδηλωθῆ στωργικῶς πρὸς κάθε πλευράν, θεωρεῖται ἀδιανόητον εἰ

κτηνίατροι νά στεροῦνται τοῦ ἐπιδόματος ἐπικινδύνου ἐργασίας, ἐνὸς ἐπιδόματος ποῦ δικαιωματικὰ τοὺς ἀνήκει, ποῦ τοὺς τὸ ἀνεγνώρισαν τὸ Δ.Δ.Δ. τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ ποῦ ἐξακολουθοῦν νά μὴ τὸ λαμβάνουν ὄχι διὰ οὐσιαστικούς ἀλλὰ διὰ τυπικούς καὶ γραφειοκρατικούς λόγους.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- 1) Taylor καὶ συνεργ.: Bull. Org. Hyg. 7,541 — 1938.
- 2) Κατσάρος Ί. : «Γενικὴ Παθολογία» 639—1949.
- 3) Paltrinieri S. : «Lalattie Infettive» 487—1953.
- 4) Schall E: Deut. Tier. Voch. 10-19-1953.
- 5) Snktych F.—John C.: Veter Arstvi 293-1956.
- 6) Herter R.: Deut. Tier Woch. 63-365 1956.
- 7) Thomson A.: Zooprof 7-477-1958.
- 8) Linsert H. Mh. Vet. Med 13-407-1958.
- 9) Linsert. H: Zbl. Bakt. 173-232-1958.
- 10) Lutynski R. Med. Vet. Varsavia 14-12-1958.
- 11) Batteli C.: Vet. Ital. 10-799-1959.
- 12) Lothar-Hussel: Spezielle Tierseuchen Bekämpfung P. 138-1960.
- 13) Verge J-Gaumont R.: Canc. Med. 83-3617-1961.
- 14) Bertzand. J.: Rev. Path 1-479-1961.
- 15) Drieux M. Econ. Et med. Anim. 2-368-1961.
- 16) Krennena Z.: Zh. Mikr. Epid. imm 32,2-291-1961.
- 17) Even R. Cavingeaux A.: Press med, 70-258-1962.
- 18) Pilet Ch-Govet P.: Conc. Med. 44-5855-1962.
- 19) Candia L-Oletti Censt M.: Nuov. Ann., Jg Mikrob. 12-391-1962.
- 20) Brandt A.: 2 Ges. Hyg 9,23-25-1963.
- 21) Kauker E-Zett K.: Bert, Munch. Tier. 76-172-1963.
- 22) Medanic B. καὶ συνεργ.: Veter. Arch. Zagreb. 36-268-1966.
- 23) Gac P. Arguie C.: C.R. As. Sci. 263D-926-1966.
- 24) Huches K.: Aust. Vet. J. 48-9-527-1972.

Ε Π Ι Σ Τ Ο Λ Η

Πρὸς τὴν Συντακτικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Δελτίου

Ἀξιότιμοι κύριοι,

Εἰς τὸ τόσον ἐνδιαφέρον, ἐμπεριστατωμένον καὶ ἀπολύτως ἐπίκαιρον ἄρθρον τῶν συναδέλφων κ.κ. Σκούντζου, Παπαδιᾶ καὶ Γιώτη (τεῦχον 2ον 1974, σελ. 27 - 43) ἐπιτρέψατέ μου νὰ προσθέσω καὶ τὴν προσωπικὴν μου ἄποψιν.

Τοῦτο δὲν σημαίνει, ὅτι τὰ ἐν συνεχείᾳ ἀναφερόμενα ἔχουν τὴν ἔννοιαν τῆς διορθώσεως τῶν ὑπὸ ἰῶν κ. συναδέλφων ἐκφρασθειῶν ἀπόψεων, ἀλλὰ, τὴν ὑπὸ μορφὴν καλοπίστου συζητήσεως, προσπάθειαν διὰ τὴν προώθησιν τοῦ περιβοήτου τούτου θέματος, τὸ ὁποῖον ἀγόμενον καὶ φερόμενον ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν διὰ μέσου τῆς Ἑλληνικῆς γραφειοκρατίας καὶ πολυπραγμοσύνης κατήντησεν σοβαρώτερον καὶ ἀπὸ τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα... Τοῦτο ἄλλωστε ἀποδεικνύεται περιτράνωσ ὑπὸ τῶν κ. συναδέλφων διὰ τῆς παραθέσεως τῆς ἀντιφασκομένης Ἑλληνικῆς Νομοθεσίας.

Τὰ αποτελέσματα αὐτῆς ἀκριβῶς τῆς τακτικῆς καὶ τῆς ἀλληλοσυγκρούσεως τῶν ἀρμοδιοτήτων καὶ τῆς Νομοθεσίας καλεῖται νὰ πληρώσῃ ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ παραγωγὸς ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ ὁ καταναλωτής. Τέλος, δὲν θὰ πρέπη νὰ διαφύγῃ τῆς προσοχῆς οὐδενὸς καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ τραγελαφικὴ αὐτὴ κατάσταση ὡς διειμορφώθη δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ὑπεύθυνος διὰ τὴν λίαν ηὔξημένην κατανάλωσιν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν τῶν συμπεπυκνωμένων μορφῶν γάλακτος καὶ τὴν ὡς ἐξ αὐτοῦ ἀπώλειαν πολλῶν ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἑτησίως εἰς συνάλλαγμα διὰ τὴν εἰσαγωγὴν τούτων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Οὕτω, εἰς τὰς προτάσεις τῶν κ. συναδέλφων, ἔχω νὰ προσθέσω τὰ ἑξῆς:

1) Ἡ θερμοκρασία ψύξεως τοῦ γάλακτος πρέπει νὰ καθωρισθῇ σαφῶς καὶ μάλιστα εἰς τὰ ὄρια μεταξὺ + 2 ἕως + 4°C (πρότασις β καὶ γ). Ἀκόμη, πεποιθήσις μου εἶναι, ὅτι διὰ νὰ ἐκμεταλλευθῶμεν καλῶς τὰ πλεονεκτήματα τῆς ψύξεως, πρέπει νὰ νομοθετηθῇ:

- α) Ὁ ἀνώτατος ἐπιτρεπτός χρόνος ὁ ὁποῖος θὰ παρέλθῃ ἀπὸ τῆς ἀμέλξεως ἕως τῆς ψύξεως τοῦ γάλακτος. Ἡ ψύξις τοῦ γάλακτος κατ' ἀρχὴν πρέπει νὰ εἶναι ἄμεσος ἐν πάσει περιπτώσει ὅμως καὶ ἐκεῖ ὅπου τοῦτο δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ τοῦτο, ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος χρόνος, δὲν πρέπει

νά είναι μεγαλύτερος των δύο ώρων. Γάλα μή ψυχθὲν ἐντὸς 2 ὥρων ἀπὸ τῆς ἀμέλξεώς του, δὲν πρέπει νὰ παραλαμβάνεται. Ἡ ἀμεσὸς ψύξις τοῦ γάλακτος ἡμπορεῖ ἀρίστα νὰ ἐφαρμοσθῆ ἔαν ἀντὶ τῶν κολοσσιαίων σταθμῶν προψύξεως οἱ ὅποιοι δημιουργοῦνται εἰς τὴν χώραν μας σήμερον, ἐφαρμοσθῆ τὸ ἀπὸ θετίας ὑπ' ἐμοῦ ὑποδειχθὲν μέτρον τῆς χορηγήσεως εἰς τοὺς παραγωγοὺς γάλακτος ψυκτῆρων ἐμβαπτίζομένων ἐντὸς τῶν γαλακτοδοχείων.

β) Ὁ χρόνος ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὸ γάλα θὰ ψυχθῆ ἐκ τῆς φυσιολογικῆς τοῦ θερμοκρασίας (35 - 36°C) εἰς τοὺς 2 - 4°C. Ὁ χρόνος αὐτὸς ἀνεξαρτήτως τοῦ εἰς τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναφερθέντος, ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰκανότητος τῆς συσκευῆς ψύξεως, πρέπει δὲ νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατόν βραχύτερος οὐχὶ πάντως μεγαλύτερος τῶν 2 ὥρων.

2) Ἡ παράγραφος δ εἰς τὰς προτάσεις, νομίζω, ὅτι πρέπει νὰ τροποποιηθῆ ὀλίγον ὡς πρὸς τὸν τρόπον διακινήσεως δι' ὀχημάτων αὐτοδυνάμου ψύξεως. Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἀπαιτεῖται διακίνησις δι' ὀχημάτων αὐτοδυνάμου ψύξεως (φερόντων μάλιστα καὶ καταγραφικὸν ὄργανον τὸ ὅποιον θὰ ἐλέγχηται) μόνον ἐκ τῶν ἐργοστασίων πρὸς τὰ πρατήρια διανομῆς. Τοῦτο διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ὁ χρόνος διανομῆς τοῦ γάλακτος εἶναι μεγάλος (ἕως καὶ 8 ὥρας εἰς ὀρισμένας περιπτώσεις) ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι τὸ γάλα εὐρισκόμενον ἐντὸς τῶν περιεκτῶν διανομῆς του εἰς ποσότητας 250, 500 ἢ 640 γ παρουσιάζει σχετικῶς μεγάλην ἐπιφάνειαν. Ὅσον καλῶς συνεπῶς καὶ ἔαν ἔχει ψυχθῆ τοῦτο εἰς τὸ ἐργοστάσιον, χάνει πολὺ γρήγορα τὴν ψύξιν του, ἰδίως κατὰ τὸ θέρος.

Τὸ μέτρον τοῦτο θὰ πρέπη νὰ ἐφαρμοσθῆ ἐν συνδυασμῶ πρὸς τὴν ἀμεσον παραλαβὴν τοῦ γάλακτος ὑπὸ τῶν πρατηριούχων καὶ μὲ φύλαξιν του ἐντὸς ψυγείων ἕως τῆς καταναλώσεως.

Ἡ χρῆσις αὐτοκινήτων αὐτοδυνάμου ψύξεως διὰ μεταφορὰν τοῦ γάλακτος ἐκ τῶν κέντρων συλλογῆς εἰς τὸ ἐργοστάσιον, ἐνῶ δὲν προσφέρει οὐσιαστικῶς τίποτε ἔταν ἐφαρμόζεσθαι ἢ ἐπὶ τόπου ψύξις τοῦ γάλακτος, ἀντιθέτως προκαλεῖ σοβαρὰν ἐπιβάρυνσιν τῆς ἐπιχειρήσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ γάλα μεταφέρεται διὰ θερμιονωμένου βυτίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἔχει ψυχθεῖ προηγουμένως (σταθμὸς συγκεντρώσεως) ἢ διαφορὰ τῆς θερμοκρασίας τὴν ὁποίαν θὰ παρουσιάσῃ θὰ εἶναι μηδαμινή. Ὁ μεγάλος ὄγκος τοῦ γάλακτος καὶ ἡ μικρὰ ἐπιφάνεια τὴν ὁποίαν παρουσιάζει ὡς καὶ ἡ θερμιονώσιν τοῦ βυτίου, ἀπαγορεύουν τὴν ἀπώλειαν ψύξεως.

Ἐάν τὸ γάλα ὅμως μεταφέρεται ἐντὸς γαλακτοδοχείων τῶν 40 - 50 χγμ., τότε ἔαν μὲν ἔχει ψυχθῆ προηγουμένως ἕως τῆς θερμοκρασίας τῶν + 2°C δὲν νομίζω, ὅτι ἡ θερμοκρασία του θὰ υπερβῆ τοὺς 8 - 10°C ἔστω καὶ ἔαν

υποχρεωθή νὰ ταξιθεύσῃ ὑπὰ δυσμενεῖς συνθήκας καὶ ἐπὶ 4 - 5 ὥρας.

Ἐάν, ὁμῶς τὸ γάλα παραδίδεται θερμὸν ἐντὸς γαλακτοδοχείων καὶ μεταφέρεται ἐντὸς αὐτῶν, τότε εἰς καμμίαν περίπτωσιν δὲν θὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ψύξις τοῦ ἐντὸς ὀχύματός αὐτοδυναμίου ψύξεως ἕως ὅτου μεταφερθῇ εἰς τὸ ἐργοστάσιον πρὸς ἐπεξεργασίαν. Τοῦτο εἶναι αὐτονόητον.

3) Ὁ χρόνος παραμονῆς τοῦ γάλακτος εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἕως τῆς παστεριώσεώς του, δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τὰς 12 ὥρας. Ἄλλωστε, πρακτικῶς, εἰς τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν ἐργοστασίων ἐπικρατεῖ ἡ ἄμεσος παστερίωσις ἢ ἡ παστερίωσις τῆς βραδυῆς παραλαβῆς τὴν ἐπομένην πρωΐαν. Ἐξαίρεσιν θὰ ἤμποροῦσε κανεὶς νὰ δεχθῇ μόνον διὰ λόγους ἀνωτέρας βίας (ζημίαι εἰς παστεριωτήρα κ.λπ.).

4) Ἰδιαιτέρως σοβαρὸν διὰ τὸν καταναλωτὴν εἶναι τὸ θέμα τῆς ἀναγραφῆς τῆς ἡμερομηνίας παστεριώσεως. Ἡ ὑπάρχουσα ἀσάφεια καὶ αἱ ἀντιγνωμίαι εἰς τὴν σχετικὴν νομοθεσίαν ἐπιτρέπουν παραπλάνησιν τῶν καταναλωτῶν. Οὕτως, εἶναι δυνατὸν σήμερον νὰ διατίθεται εἰς τὴν ἀγορὰν γάλα καὶ πλεόντων 72 ὥρων.

Πιστεύω, ὅτι ἐπὶ τῶν φιαλῶν πρέπει νὰ ἀναγράφεται μὴ καὶ μόνον ἡμερομηνία, καὶ μάλιστα τῆς παστεριώσεως, ἢ δὲ διάρκεια διαθέσεως τοῦ γάλακτος νὰ περιορισθῇ εἰς 24 μόνον ὥρας.

5) Τὰ χρησιμοποιούμενα ὑλικά συσκευασίας ἀποτελοῦν ὁμοίως ἕτερον σοβαρὸν πρόβλημα. Περιέργως, ἐνῶ αἱ πλαστικά φιάλαι εἶναι ἀσυγκρίτως ἀκριβότεραι ἀπὸ ἕτερα ὑλικά συσκευασίας ἢ δὲ ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου ἐπιβάρυνσις τῶν ἐπιχειρήσεων εἶναι λίαν σημαντικὴ, αὐταὶ ἐπεβλήθησαν ὀλοσχερῶς. Ἐνταῦθα ὁμῶς τὸ θέμα τίθεται ὅχι μόνον ἀπὸ τῆς οἰκονομικῆς τοῦ πλευρᾶς ἀλλὰ κυρίως ἀπὸ τῆς ὑγιεινῆς. Αἱ χρησιμοποιούμεναι πρῶται ὕλαι εἶναι αἱ πρέπουσαι διὰ τὴν συσκευασίαν τοῦ γάλακτος; Ἡμπορεῖ κανεὶς ἐκ τῶν ἀριστῶν νὰ τὸ ἐπιβεβαιώσῃ ἢ νὰ τὸ διαψεύσῃ;

Τὸ θέμα τοῦτο συνδέεται μὲ τὴν ἀμέσως προηγουμένην πρότασιν περὶ περιορισμοῦ τοῦ χρόνου διαθέσεως τοῦ γάλακτος. Διότι, ἂν μὴ τί ἄλλο, οἱ περισσότεροι τῶν καταναλωτῶν εὐκόλως ἀντικαθίστανται μίαν διάφορον γεῦσιν ἢ ὁσμὴν τοῦ καταναλισκομένου γάλακτος ἢ ὅποια ἀσφαλῶς ὀφείλεται εἰς τὴν συνδεδεασμένην δρᾶσιν πολλῶν παραγόντων.

6) Τέλος, ἡ νομοθεσία ἢ ὅποια μελλοντικῶς θὰ καθιερωθῇ θὰ πρέπει ἀνυπερθέτως νὰ προβλέπῃ τὰ τῆς τύχης τοῦ γάλακτος καὶ τῶν προϊόντων αὐτοῦ τὰ ὅποια θὰ εὐρεθοῦν μὴ πληροῦντα τὰς σχετικὰς προδιαγραφὰς.

Μετὰ τιμῆς.

ΣΠΥΡ. ΑΠ. ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ

Ἀναλύσεις ἐργασιῶν

Abstracts

Ἵγιεινὴ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν θαλασσινῶν (HYGIENE DU POISSON ET DES FRUITS DEMER) ORGANISATION MONDIALE DE LA SANTE. SER. RAPP. TECHN 1974, N 550, σελ. 66, τιμὴ 6 Ἐλβ. φράγκα.

Ἐδημοσιεύθη ἐπίσης εἰς τὴν Ἀγγλικήν, τὴν Ἰσπανικήν καὶ τὴν Ρωσικήν. Πρὸς πώλησιν εἰς Βιβλιοπωλεῖον Ἐλευθερουδάκη, ὁδὸς Νίκης 4, Ἀθήνας (Τ. 126).

Ἐπιτροπὴ ἐμπειρογνομιῶνων τοῦ O.M.S., ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ F.A.O., συνήλθεν τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1973 πρὸς μελέτην τῶν τροφικῶν μολύνσεων καὶ δηλητηριάσεων τοῦ ἀνθρώπου ὀφειλομένων εἰδικώτερον εἰς τὴν κατανάλωσιν ἰχθύων καὶ θαλασσινῶν ἢ εἰς τὸ περιβάλλον τούτων. Ἐξετάσθησαν τὰ κυριώτερα νοσήματα τοῦ ἀνθρώπου τῆς κατηγορίας ταύτης καὶ τὰ προβλήματα δημοσίας ὑγιεινῆς τὰ σχετιζόμενα μετὰ τὴν παραγωγὴν, τὴν ἐπεξεργασίαν καὶ τὴν διάθεσιν ἰχθύων καὶ ἄλλων θαλασσινῶν εἰς τὴν κατανάλωσιν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξήτασεν ἐπίσης τὰς εἰδικὰς εὐθύνas τῶν Ὀργάνων Δημοσίας Ὑγείας ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς παράγοντας οἱ ὅποιοι ἐπιδρῶν ἐπὶ τῆς ὑγιεινῆς τῶν ἰχθύων καὶ τῶν θαλασσινῶν, τὰ κυριώτερα νοσήματα τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τῆς καταναλώσεως καὶ ἐπεξεργασίας τῶν ἐν λόγῳ προϊόντων (μικροβιακαὶ μολύνσεις, μυκητιάσεις, παρασιτώσεις, δηλητηριάσεις κλπ.) καὶ τὴν ὑγειονομικὴν σημασίαν τῶν σπουδαιότερων νόσων τῶν θρωσίμων ὑδροβίων ζώων.

Εἰς ἰδιαίτερον κεφάλαιον τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς περιλαμβάνονται συστάσεις διὰ τὰς ἐπιδημιολογικὰς διερευνήσεις εἰς περιπτώσεις ὀμαδικῶν τροφικῶν δηλητηριάσεων ἐκ τῆς καταναλώσεως ἰχθύων ἢ θαλασσινῶν. Ἄλλα κεφάλαια ἀφοροῦν εἰς τὰς ὑπηρεσίας ὑγειονομικοῦ ἐλέγχου τῶν ἰχθύων καὶ θαλασσινῶν, εἰς τὰ προβλήματα Δημοσίας Ὑγείας, τὰ ὅποια ἔχουν σχέσιν μετὰ τὸ διεθνὲς ἐμπόριον τῶν προϊόντων αὐτῶν καὶ εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Κώδικος Τροφίμων, αἱ ὅποιοι σχετίζονται μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν μικροβιολογικῶν προδιαγραφῶν εἰς τοὺς ἰχθεῖς καὶ τὰ ὑποπροϊόντα αὐτῶν.

Ἡ ἐκθεσις τέλος περιλαμβάνει σειρὰν συστάσεων διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν προγραμμάτων O.M.S. καὶ F.A.O. εἰς τὸν τομέα τοῦτο ὡς καὶ διὰ τὰς μελλοντικὰς ἐρεύνας εἰς τὸν τομέα τῆς καταπολεμήσεως τῶν νοσημάτων τῶν μεταδιδομένων ὑπὸ τῶν ἰχθύων καὶ τῶν θαλασσινῶν.

X. ΠΑΠΠΟΥΣ

**ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΟΙΣΤΡΙΚΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΑΓΕΛΑΔΟΣ
ΚΑΤΑ ΤΑΣ 60 ΠΡΩΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΤΟΚΕΤΟΥ**

Υπό
ΚΩΝ. ΣΕΪΤΑΡΙΔΗ* και Ε. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ**

Συγγραφείς	Αριθ. ζώων	Σκεύασμα — Όδος και διάρκεια χορηγήσεως	Έγκυμοσ. (α' σπερματ.)
CURTISS ET AL (1970)	111	α) 1,0 mg MGA (Melengestrol Acetate) ήμερησίως, διὰ τῆς τροφῆς, ἐπὶ 14 ἡμέρας. Ἐναρξίς 25-55 ἡμέρας ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ. Αἱ 52,3% ἐπαρουσίασαν ὄργανισμὸν ἐντὸς 9 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας χορηγήσεως MGA.	41,4%
	72	β) Μάρτυρες :	34,7%
SPAHR ET AL (1970)	53	Ἐγγελάδες: α) Μάρτυρες. Σύλληψις ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ: 97,3 ἡμέραι.	56,6%
	48	β) 180 MG MAP ήμερησίως, διὰ τῆς τροφῆς, ἐπὶ 18 ἡμέρας. Σύλληψις ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ : 110,3 ἡμέραι.	52,2%
	48	γ) 180 mg MAP ήμερησίως διὰ τῆς τροφῆς, ἐπὶ 18 ἡμέρας + 500 U. I. HCG, 48 ὥρας ἀπὸ τῆς τελευταίας χορηγήσεως MAP. Σύλληψις ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ : 118,1 ἡμέραι.	31,2%
	34	Μοσχίδες. α) 180 mg MAP ήμερησίως διὰ τῆς τροφῆς ἐπὶ 18 ἡμέρας + 500 UIHCG, 48 ὥρας ἀπὸ τῆς τελευταίας χορηγήσεως MAP.	31,2%
BOYD ET AL (1970)	32	β) 180mg MAP ήμερησίως διὰ τῆς τροφῆς, ἐπὶ 18 ἡμέρας.	44,2%
	9	α) 1,0 mg MGA ήμερησίως διὰ τῆς τροφῆς, ἐπὶ 14 ἡμέρας. Ἐγκυμοσύνη α' καὶ β' σπερματεγχύσεως : 33,3%, Σ.Σ. : 3,1.	0,0%
	9	β) 1,0mg MGA ήμερησίως, διὰ τῆς τροφῆς, ἐπὶ 14 ἡμέρας + 2500 U.I. HCG, ὑποδορείως, 72 ὥρας ἀπὸ τελευταίας χορηγήσεως MGA. Ἐγκυμοσύνη α' καὶ β' σπερματεγχύσεως 88,8%, Σ.Σ. : 1,8.	33,3%

* Ἐργαστήριον Ἐρεῦνης Φυσιοπαθολογίας Ἀναπαραγωγῆς.

9	γ) 1,0 mgMGA ήμερησίως, διὰ τῆς τροφῆς, ἐπὶ 14 ἡμέρας + 0,5 mg ESTRADIOL BENZOATE, τὴν πρῶτην ἡμέραν χορηγήσεως MGA+2500 U.I. PMS, ὑποδορείως, 36 ὥρας + 2500 U.I. HCG, ὑποδορείως 72 ὥρας ἀπὸ τελευταίας χορηγήσεως MGA Ἐγκυμοσύνη α' καὶ β' σπερματεγχύσεως : 22,2% Σ.Σ.: 2,7.	11,1%
9	Μάρτυρες . Ἐγκυμοσύνη α' καὶ β' σπερματεγχύσεως : 66,6% Σ.Σ. : 2,0.	66,6%

Πρακτικά συνεδριάσεων τῆς Ε.Κ.Ε.

Proceedings of the Society's meetings

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ὑπ' ἀριθ. 170

Τακτικῆς Συνεδριάσεως τῆς Ε.Κ.Ε. τῆς 11ης Ὀκτωβρίου 1974

Ἡ συνεδρίασις ἔλαβεν χώραν τὴν 11ην Ὀκτωβρίου, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 18.30 εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ε.Κ.Ε. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ἰωάννου Καρδάση μὲ θέματα ἡμερησίας διατάξεως.

1. Ἀνάγνωσις καὶ ἐπικύρωσις πρακτικῶν
2. Ἀνακοινώσεις
3. Συγκρότησις ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκλογὴν Ἑταίρων
4. Ἐπιστημονικὰ θέματα.

— Ἡ Συμβολὴ τοῦ Κτηνιάτρου εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀλιείας»

Ἰπὸ κ. Γεωργ Φώτη, Κτηνιάτρου - Ἰχθυοπαθολόγου τοῦ Ἰνστιτούτου Ὠκεανογραφικῶν καὶ Ἀλιευτικῶν Ἐρευνῶν.

— «Ἡ Μυξομάτωσις τοῦ κονίκλου. Πρώτη περίπτωσις ἐν Ἑλλάδι»

Ἰπὸ κ.κ. Εὐθ. Στοφόρου, Μ. Μαστρογιάννης - Κορκολοπούλου, Α. Ράντσιου, Π. Δραγώνα.

Εἰς τὴν Συνεδρίασιν παρέστησαν ὁ κ. Χειμωνᾶς, καθηγητῆς τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς καὶ 56 Ἑταῖροι.

— Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης Συνεδριάσεως τῆς 16ης Μαΐου ἐ.ξ., ὁ κ. Πρόεδρος, διερμηνεύων καὶ τὰ αἰσθήματα τῶν παρισταμένων, ἐκφράζει τὴν χαρὰν του, διότι αἱ συνεδριάσεις τῆς Ἑταιρείας λαμβάνουν πλέον χώραν εἰς τὴν ιδιόκτητον αἴθουσαν αὐτῆς.

Ὁ κ. Πρόεδρος τονίζει τὴν ἀνάγκην ἐπεκτάσεως τῆς αἰθούσης, πρὸς στέγασιν τῆς Βιβλιοθήκης καὶ τῶν Γραφείων τῆς Ε.Κ.Ε. καὶ καλεῖ ἄλλους τοὺς συναδέλφους νὰ συμβάλουν οἰκονομικῶς εἰς τὴν ἀγορὰν παρακειμένου Γραφείου, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία ὑπολογίζεται εἰς 300.000 δρχ. περίπου.

Ἐν συνεχείᾳ προβαίνει εἰς τὰς κάτωθι ἀνακοινώσεις:

- Ἡ σημερινή συνεδρίασις τῆς Ε.Κ.Ε. ἔλαβεν εὐρείαν δημοσιότητα διὰ τοῦ τύπου καὶ ραδιοφώνου.
- Ἡ Ε.Κ.Ε. ἐξέδωσεν ψήφισμα καταδικάζον τὴν Τουρκικὴν ἐπιδρομὴν κατὰ τῆς Κύπρου καὶ τὰς ἠμότητας τῶν Τουρκικῶν Στρατευμάτων ἐν τῇ νήσῳ. Τοῦτο δημοσιεύεται εἰς τὰς πρώτας σελίδας τοῦ Δελτίου τῆς Ε.Κ.Ε. (1974, τόμος 25ος, τεύχος 2ον) εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν, θέλει δὲ ἀποσταλῆ πρὸς διαφόρους Κτηνιατρικὰς Ὑπηρεσίας, Ὁργανισμοὺς καὶ Ἰδρύματα ἄλλων κρατῶν.
- Ἡ Ε.Κ.Ε. ἔλαβε θέσιν εἰς τὸ θέμα τῶν εἰσαγωγῶν κατεψυγμένων κρεάτων καὶ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 101/13.9.1974 ἐπιστολῆς τοῦ κ. Προέδρου πρὸς τὸν ἀξιότιμον κ. Ὑπουργὸν Γεωργίας ἀναλύονται οἱ ἐπιστημονικοὶ λόγοι, οἱ ὅποιοι ἐπιβάλλουν τὴν τήρησιν τῆς νομοθεσίας ὑπὸ τῶν εἰσαγωγέων.
- Ἀπεστάλη ἐγκύκλιος πρὸς τοὺς ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ περίχωρα διαμένοντας συναδέλφους «περὶ ὑποβολῆς ὑποψηφιοτήτων εἰς τὰ ἀξιώματα τοῦ Δ.Σ. τῆς Ε.Κ.Ε. καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς Συντάξεως τοῦ Δελτίου κατὰ τὰς προσεχεῖς ἀρχαιρέσις».

Μετὰ ταῦτα, προτείνονται καὶ ὀρίζονται μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἐκλογὴν Ἑταίρων οἱ κ.κ. Ἰ. Καραβαλάκης, Α. Γεωργιάδης καὶ Ἰ. Καπούλας.

Οἱ ὑποβαλόντες αἴτησιν ὑποψηφιότητος εἶναι οἱ κ.κ. Ἦρ. Παπαδόπουλος, Ἀγ. Κουρμπέτης, Ἰ. Δημητριάδης καὶ αἴτησιν ἐπανεγγραφῆς οἱ κ.κ. Ἀνδρ. Δόνος καὶ Εὐρ. Παπαχρήστου.

Εἶτα ὁ κ. Φώτης προβαίνει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος «Ἡ συμβολὴ τοῦ Κτηνιάτρου εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ἀλιείας».

Ὁ κ. Πρόεδρος συγχαίρει τὸν κ. Φώτην διὰ τὴν ἐνδιαφέρουσαν ὁμιλίαν του, διαπιστώνει μὲ ἱκανοποίησιν ὅτι ἀρχετοὶ συνάδελφοι ἀσχολοῦνται μὲ τὴν Ἰχθυοπαθολογίαν, τονίζει δὲ τὴν ἀνάγκην ἐπανδρώσεως καὶ ἐξοπλισμοῦ τῶν ἐργαστηρίων καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας εἰς τὰ θέματα τῶν νοσημάτων τῶν ἰχθύων.

Ἐπηκολούθησεν διαλογικὴ συζήτησις, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαθον μέρος οἱ κ.κ. Σκοῦντζος, Σίμος, Μενασσέ, Γαλάνης, Χειμωνᾶς, Ἀγ. Παπαδόπουλος, Κατσούδας, Δεμερτζῆς καὶ Δραγῶνας.

Ὁ κ. Στοφόρος προβαίνει ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς περιληφθείσης ἐκτάκτως εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν, λόγῳ τοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐπιστημονικῆς ἐργασίας τῶν κ.κ. Στοφόρου, Μαστρογιάννη, Ράντσιου καὶ Δραγῶνα. «Ἡ Μυξομάτωσις τοῦ κοινίλου. Πρώτη περίπτωσις ἐν Ἑλλάδι».

Ὁ κ. Πρόεδρος συγχαίρει τοὺς συναδέλφους διὰ τὴν ἐνδιαφέρουσαν ἐπι-

στημονική των εργασιών και ανέφερόθη δι' ὀλίγον εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς εἰσόδου τῆς Μυξοματώσεως εἰς Εὐρώπην.

Εἰς τὴν ἐπακολουθήσασαν συζήτησιν ἔλαβον μέρος οἱ κ.κ. Σκοῦντζος καὶ Δραγώνας.

Μεθ' ὃ μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου θέματος λύεται ἡ συνεδρίασις.

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο Ν ὑπ' ἀριθ. 171

Τακτικῆς Συνεδριάσεως τῆς Ε.Κ.Ε. τῆς 7ης Νοεμβρίου 1974

Ἡ συνεδρίασις ἔλαβε χώραν τὴν 7ην Νοεμβρίου, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 18.30 εἰς τὴν Κτηνιατρικὴν Στέγην, Πειραιῶς 46, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Ἰωάν. Καρδάση μὲ θέματα ἡμερησίας διατάξεως.

1. Ἀνάγνωσις καὶ ἐπικύρωσις πρακτικῶν
2. Ἀνακοινώσεις
3. Ἐκλογὴ Ἑταίρων
4. Ἐπιστημονικὰ θέματα:

— Ὁμιλία κ. Θ. Μανιᾶ μὲ θέμα «Ὁ κύων εἰς τὴν προϊστορίαν ὡς οὗτος περιγράφεται ὑπὸ τοῦ Κώδικος τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης».

— Ἐπιστημονικὴ ἀνακοίνωσις κ.κ. Εὐθ. Στοφόρου καὶ Μ. Zecchi μὲ θέμα «Ἡ μόλυνσις τῆς οὐρᾶς ἐντατικῶς ἐκτρεφομένων μύσχων συνετεία τραυματισμοῦ».

Εἰς τὴν συνεδρίασιν παρέστησαν 35 ἑταῖροι.

— Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἐπικύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως τῆς 11ης Ὀκτωβρίου ἐ.ε., ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακινᾷ ὅτι ἔλαβεν ἐπιστολὴν τοῦ Καθηγητοῦ κ. Χατζηλόλου, δι' ἧς οὗτος συγχαίρει τὴν Ἑταιρείαν διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἰδιοκτητήτου Στέγης καὶ πληροφορεῖ ὅτι ἀποστέλλει ἐπιταγὴν ἐτέρων 400 δολλαρίων ὡς συμβολὴν εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς Στέγης διὰ τῆς ἀγορᾶς παρακειμένου Γραφείου.

— Ἀποφασίζεται ὁμοφώνως ἡ ἔκφρασις εὐγνωμοσύνης τῆς Ἑταιρείας πρὸς τὸν κ. Καθηγητὴν διὰ τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὸ συνεχές ἐνδιαφέρον του πρὸς τοὺς σκοποὺς αὐτῆς.

— Ὁ κ. Πρόεδρος, δάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 108/30.10.74 ἐκθέσεως τῆς ἐπιτροπῆς κρίσεως ὑποψηφίων μελῶν, προτείνει τὴν ἐκλογὴν ὡς ἑταίρων τῶν κ.κ. Ἡρ. Παπαδοπούλου, Ἀναστ. Κουρμπέτη, Ἰωάν. Δημητριάδου, Γεωργ. Βουρεξάκη καὶ τὴν ἐπανεγγραφὴν τῶν κ.κ. Ἀνδρ. Δόνου καὶ Εὐρ. Παπαχρήστου. Ἡ πρότασις γίνεται ὁμοφώνως ἀποδεκτή.

Εἶτα ὁ κ. Μανιᾶς προβαίνει εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θέματος «Ὁ κύων κατὰ τὴν προϊστορίαν ὡς οὗτος περιγράφεται ὑπὸ τοῦ Κώδικος τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης» ὡς κάτωθι:

- Ὁ ὀμιλητής, διὰ πρωτοτύπου μελέτης - ἐρεύνης, ἀπεκάλυψε πρῶτος εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον ὅτι ἡ ἀρχαία Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἔχει πλήρη σχέσιν μὲ τὰ μαθηματικά, καὶ ὅτι ἀποτελεῖ εἶδος Κώδικος Ὁρησκευτικοῦ, φιλοσοφικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ χαρακτήρος ἢ ἓνα εἶδος Ἑγκυκλοπαιδείας τῆς προϊστορίας. Ὅτι δηλ. ἐκάστη ἑλληνικὴ λέξις, εἶναι ἀριθμὸς ὅστις ἀναλυόμενος εἰς ἄθροισμα ἄλλων ἀριθμῶν, ἢ πολλαπλασιαζόμενος ἢ διαιρούμενος μὲ ἄλλας λέξεις - ἀριθμούς, παρουσιάζει δι' εἰδικῆς ἐρμηνείας τῶν μαθηματικῶν σχέσεων τὰς ἐγκυκλοπαιδικὰς γνώσεις τῆς προϊστορίας ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῆς λέξεως ἢ φράσεως. Εἰς τὴν παρούσαν μελέτην διὰ 46 μαθηματικῶν σχέσεων τοῦ μαθηματικοῦ ὀνόματος τοῦ σκύλου, παρουσιάζονται ὀρισμέναι προϊστορικαὶ γνώσεις περὶ σκύλου καὶ λύσης.

Ἡ περίοδος τῆς προϊστορίας δὲν ἔχει καθορισθῆ εἰσέτι μὲ ἀκρίβειαν.

Περιλαμβάνει τὴν ἐποχὴν τῆς Μυθολογίας καὶ εἶναι ἡ πρὸ τοῦ 1500 - 1600 π.Χ. περίοδος.

Ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, κατὰ τὴν ἰσχύουσαν ἱστορικὴν γραμματικὴν, εἶναι σανσκριτικῆς προελεύσεως καὶ οὐδεὶς γνωρίζει πότε παρουσιάσθη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χῶρον. Πάντως, ἐπειδὴ τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη καὶ οἱ Ὀρφικοί Ὕμνοι ἔχουν γραφῆ ἀπὸ τοῦ 1200 ἕως 800 π.Χ. εἰς μίαν τελείαν γλῶσσαν ὑποστηρίζεται ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ ἐγεννήθη κατὰ τὴν περίοδον τῆς Μυθολογίας.

Κατόπιν τῆς ἡμετέρας ἀνακαλύψεως ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἔχει πλήρη σχέσιν μὲ τὰ Μαθηματικά καὶ τὰς ἀρχαίας Ὁρησκευτικὰς ἐπιστήμας, αἱ θεωρίαι περὶ σανσκριτικῆς προελεύσεως τῆς γλώσσης, φαίνονται ἀβάσιμοι.

Πάντως, ὁ Κώδιξ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, μολονότι ἐλλιπής — μέχρι τοῦδε ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν μας 4.000 - 5000 ἐξισώσεις ἢ ἄλλας μαθηματικὰς σχέσεις — ὀμιλεῖ περὶ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ τῆς προϊστορίας.

Ὅμιλεῖ περὶ Ἰταλικοῦ, Γαλλικοῦ, Ἰσπανικοῦ, Ἀγγλικοῦ κλπ. πολιτισμῶν.

Προκύπτει ὅθεν, ὅτι κατὰ τὴν περίοδον τῆς δημιουργίας τῆς γλώσσης ὑπῆρχεν ἐν Εὐρώπῃ ἓν εἶδος Ἀγροτικοῦ πολιτισμοῦ μὲ παραγωγὴν οἴνου, ἐλαίου κλπ. καὶ μὲ ἀξιόλογα ἐπιτεύγματα εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν ὀργάνωσιν, ὅστις κατεστράφη ἀπὸ ἄγνωστα αἴτια.

Αὐτὸ ἄλλωστε συνάγεται καὶ ἀπὸ διάφορα εὐρήματα σπηλαίων τῆς Εὐρώπης καὶ ἀπὸ τὰ μεγαλιθικὰ μνημεῖα τῆς Ἀγγλίας.

Πιστεύομεν ὅτι, ἡ πλήρης καὶ ὀρθὴ ἐρμηνεία τοῦ Κώδικος τῆς Ἑλληνι-

κῆς Γλώσσης θὰ ρίψη φῶς καὶ εἰς τὴν προϊστορίαν τῆς Εὐρώπης ἐκτὸς ἐκείνης τοῦ Ἑλληνικοῦ χώρου.

Φαίνεται λογικῶς ἀβάσιμον νὰ ὑπῆρχε πολιτισμὸς μόνον εἰς τὸν Ἑλληνικὸν χώρον, ὅταν κατὰ τὸν Πλάτωνα ὑπῆρχε σημαντικὸς πολιτισμὸς Δυτικῶς τοῦ Γιβραλτάρ (εἰς τὴν νῆσον Ἀτλαντίδα).

Ἐξ ἄλλου ὁ Κῶδιξ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐπιθεθαίῳνει διὰ πολλῶν μαθηματικῶν σχέσεων τὰς σχετικὰς πληροφορίας τοῦ Πλάτωνος περὶ Ἀτλαντίδος.

ἘΟ κ. Πρόεδρος ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν κ. Μανιᾶν διὰ τὴν τόσον ἐνδιαφέρουσαν ὁμιλίαν του ἐπὶ τῆς ἀρχαιογνωσίας καὶ τῆς ἱστορίας τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς. Ἐπηκολούθησεν διαλογικὴ συζήτησις εἰς ἣν ἔλαβον μέρος οἱ κ.κ. Γεωργιάδης, Πολυζῶης, Παπποῦς, Καρδάσης.

ἘΟ κ. Στοφόρος προβαίνει, ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς περιληφθείσης ἐκτάκτως εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν ἐπιστημονικῆς ἐργασίας τῶν κ. κ. Εὐθ. Στοφόρου κ. Μ. Zecchi «Ἡ μόλυνσις τῆς οὐρᾶς τῶν ἐντατικῶς ἐκτρεφόμενων μόσχων συνεπεῖα τραυματισμοῦ».

ἘΟ κ. Πρόεδρος συγχαίρει τὸν ὁμιλητὴν διὰ τὴν ἐνδιαφέρουσαν ἐργασίαν.

ἘΟ κ. Σεῖταρίδης ἐρωτᾷ διὰ τὸ εἶδος τῆς μόλυνσεως τῆς οὐρᾶς, ὁ κ. Καρδάσης διὰ τὴν ἀνατομικὴν χώραν ἐνθα διενεργεῖται ὁ ἀκρωτηριασμὸς τῆς οὐρᾶς καὶ ὁ κ. Κλωνῆς ἐὰν παρατηροῦνται παραπληγίαι κατὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ συνδρόμου.

ἘΟ κ. Στοφόρος ἀπαντῶν λέγει ὅτι κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον ἔχομεν ἀποτρίχωσιν τοῦ ἄκρου τῆς οὐρᾶς, ἐρύθημα, διόγκωσιν καὶ ἐξοίδησιν, συρίγγια κατὰ τὴν τομὴν κλπ. Κατὰ τὴν πρόοδον τοῦ συνδρόμου παρατηροῦνται μυϊκαὶ ἀτροφίαι, ἀπίσχνασις, ἐνίοτε παραπληγίαι καὶ συχνάκις θανατηφόρος ἀπόληξις.

Αἱ μικροβιολογικαὶ ἐξετάσεις δὲν ἀποδεικνύουν εἰδικὸν παθογόνον αἷτιον, ἀλλὰ «πολυμικροβισμόν» (Σταφυλόκοκκοι, Στρεπτόκοκκοι, ἀναερόβια ἰδίᾳ τῆς ἀερώδους γαγγραίνης κλπ.). Ἡ θεραπευτικὴ ἀγωγή εἶναι δυσχερής, διότι συνήθως γίνεται ἀντιληπτὸν τὸ σύνδρομον εἰς προκεχωρημένον στάδιον. ἘΟ ἀκρωτηριασμὸς τῆς οὐρᾶς ἐπιβάλλεται πρὸς ἀποφυγὴν τῶν τραυματισμῶν τοῦ ἄκρου αὐτῆς ἢ διὰ τὴν παρεμπόδισιν τῆς ἐπεκτάσεως τῆς τοπικῆς μόλυνσεως, διενεργεῖται δὲ εἰς τὸ ὕψος τοῦ ἑοῦ κοκκυγικοῦ σπονδύλου.

ἘΟ Πρόεδρος
I. Καρδάσης

ἘΟ Εἰδ. Γραμματεὺς
X. Παπποῦς

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο Ν ὑπ' ἀριθ. 172
Τακτικῆς Συνεδριάσεως τῆς Ε.Κ.Ε. τῆς 20ης/12/1974

Ἡ συνεδρίασις ἔλαβεν χώραν τὴν 20ὴν Δεκεμβρίου, ἡμέραν Παρασκευῆν καὶ ὥραν 18.30 εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ε.Κ.Ε., Πειραιῶς 46, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ κ. Ἰωάννου Καρδάση μὲ θέματα ἡμερησίας διατάξεως:

1. Ἀνακοινώσεις
 2. Συγκρότησις Ἐπιτροπῆς κρίσεως ὑποψηφίων μελῶν
 3. Ἐπιστημονικὰ θέματα: «Ἡ ἐξ ἰοῦ ἀποβολὴ τῶν φορβάδων»
ὑπὸ κ.κ. Κ. Σεϊταρίδη, Α. Ράντσιου, Θ. Τσαγγάρη, Α. Ὀμήρου.
- Εἰς τὴν συνεδρίασιν παρέστησαν 30 Ἐταῖροι.

Ἐν ἀρχῇ ἀναγιγνώσκονται τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἅτινα καὶ ἐπικυροῦνται.

Ὁ κ. Πρόεδρος, ἐν συνεχείᾳ, ἀνακοινεῖ ὅτι ἀπεβίωσαν προσφάτως οἱ συνάδελφοι Γ. Βασιλάκης, Μαργ. Θωμᾶς καὶ Κ. Ἀντωνᾶς, ὁμιλεῖ δι' ὀλίγον διὰ τὴν προσωπικότητα αὐτῶν καὶ τηρεῖται ἐνὸς λεπτοῦ σιγῆς εἰς μνήμην των. Εἶτα ἀνακοινεῖ ὅτι πρὸς ἐπέκτασιν τῆς Ἐπιστημονικῆς Στέγης Κτηνιάτρων, τὰ Δ.Σ. τῆς Ε.Κ.Ε. καὶ Π.Ε.Κ.Δ.Γ., εἰς κοινὴν σύσκεψιν, ἀπεφάσισαν τὴν ἀγορὰν τοῦ παραπλεύρως γραφείου καὶ ὄρισαν ὡς ἐκπροσώπους διὰ τὰς σχετικὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ ἀκινήτου τοὺς κ.κ. Ι. Καραβαλάκη καὶ Ἄγγελον Παπαδόπουλον. Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πεντήκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς Ε.Κ.Ε., τὴν 11ην Νοεμβρίου 1975, τὸ Δ.Σ. ἀπεφάσισεν νὰ προσδώσῃ πανηγυρικὸν χαρακτῆρα εἰς τὸ γεγονός, κατήρτισεν πρόγραμμα ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων κατὰ τὸ προσεχές ἔτος καὶ ὄρισεν ὡς μέλη Ἐπιτροπῆς Ἑορτασμοῦ τοὺς κ.κ. Β. Κούκον, Θ. Παλλάσκαν, Μ. Βασάλον, Ἰ. Καραβαλάκη καὶ Λουκᾶν Εὐσταθίου. Τὸ πρόγραμμα ἑορτασμοῦ περιλαμβάνει ὁμιλίαν ἐπὶ θεμάτων κτηνιατρικοῦ ἐνδιαφέροντος ὑπὸ καθηγητῶν τῆς Κτηνιατρικῆς Σχολῆς ἢ ἄλλων προσωπικοτήτων ἐγνωσμένου κύρους, ἐπίσημα ἐγκαίνια τῆς Ἐπιστημονικῆς Στέγης Κτηνιάτρων, ἔκδοσιν ἐνὸς πανηγυρικοῦ τεύχους τοῦ Δελτίου τῆς Ε.Κ.Ε. κλπ.

Συγκροτεῖται, ἐν συνεχείᾳ, τριμελὴς ἐπιτροπὴ κρίσεως ὑποψηφίων μελῶν ἐκ τῶν κ.κ. Α. Καρδούλη, Α. Εὐσταθίου καὶ Χρ. Παπποῦ. Οἱ ὑποβαλόντες αἴτησιν ὑποψηφιότητος εἶναι οἱ συνάδελφοι κ.κ. Γ. Φώτης, Θεοφ. Ναθαναήλ, Θ. Μαζαράκης, Μ. Δρουδάκης καὶ Εὐρ. Ναλμπάντης.

Μετὰ ταῦτα, καλεῖται ὁ κ. Σεϊταρίδης νὰ ἀναπτύξῃ τὸ θέμα τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐργασίας «Ἡ ἐξ ἰοῦ ἀποβολὴ τῶν φορβάδων» τῶν κ.κ. Κ. Σεϊταρίδη, Α. Ράντσιου, Θ. Τσαγγάρη, Α. Ὀμήρου.

Μετὰ τὸ πέρασ τῆς ὁμιλίας, ὁ κ. Πρόεδρος εὐχαριστεῖ τοὺς συναδέλφους διὰ τὴν ἀξιόλογον ἐργασίαν των καὶ τονίζει ὅτι τὸ θέμα τῶν ἀποβολῶν τῶν φορβᾶδων ἀποκτᾶ ἐνδιαφέρον καὶ παρ' ἡμῖν λόγῳ τῶν συχῶν ἀποβολῶν τῶν φορβᾶδων εισαγωγῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἵπποφορβείων.

Ἐπακολουθεῖ συζήτησις ἐπὶ τοῦ θέματος καὶ ὑποβάλλονται εἰς τὸν ὁμιλητὴν ἐρωτήσεις ὑπὸ τῶν κ.κ. Καπούλα, ἐὰν ἡ νόσος ἀφήνει ἀνοσίαν, Καρδάση, πότε διενεργεῖται ὁ ἐμβολιασμός καὶ μὲ ποῖον ἐμβόλιον καὶ Σκούντζου, ἐὰν ἐγένετο ἔλεγχος τοῦ τίτλου τῶν ἀντισωμάτων εἰς τὰ ἐμβολιασθέντα ζῶα ὡς εἰς τὰ νοσήματα καὶ ποῖον τὸ ἀποτέλεσμα.

Ὁ κ. Σεϊταρίδης λέγει ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1972, ἡ νόσος ἐνεφανίσθη εἰς δύο ἐκτροφάς, ἐγένετο αἰμοληψία εἰς τὰ νοσήσαντα ζῶα καὶ ἀπεστάλησαν οἱ ὄροι των εἰς εἰδικευμένον ἐργαστήριον τῆς ἀλλοδαπῆς (Ἀγγλία) διὰ τὸν ἔλεγχον τοῦ τίτλου τῶν ἀντισωμάτων. Εἰς τὰ ἐμβολιασθέντα ζῶα τοιοῦτος ἔλεγχος δὲν ἐγένετο. Ἡ ἀνοσία δὲν φαίνεται νὰ διαρκῆῃ πέραν τοῦ ἔτους. Ὁ ἐμβολιασμός διενεργεῖται κατ' ἔτος εἰς τὰ νοσήσαντα καὶ μὴ, πρὸ τοῦ 8ου μηνὸς τῆς κηΐσεως, δι' ἐμβολίου περιέχοντος ζῶντα ἰὸν παρηλλαγμένον.

Ὁ κ. Ράντσιος προσθέτει ὅτι δὲν ἐγένετο ἀπομόνωσις τοῦ ἰοῦ ἀλλὰ ἡ διάγνωσις ἐβασίσθη εἰς τὰ ἀνατομοπαθολογικὰ εὐρήματα, τὰ ὅποια χαρακτηρίζουν τὴν νόσον καὶ εἰς τὰ ἐνδοκυτταρικὰ ἔγκλειστα.

Μεθ' ὃ μὴ ὑπάρχοντος ἐτέρου θέματος, λύεται ἡ συνεδρίασις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Ι. ΚΑΡΔΑΣΗΣ

Ο ΕΙΔ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ
ΧΡ. ΠΑΠΠΟΥΣ

Νεκρολογία

Obituary

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΘΩΜΑΣ

1913—1974

Τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1974 ἔφυγε ὀριστικὰ ἀπὸ κοντὰ μας, κατόπιν ἐντονῆς γαστρορραγίας, ὁ Ἐπιθεωρητὴς Κτηνιατρικῆς Θεσσαλίας ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ ΘΩΜΑΣ, ἐκλεκτὸ στέλεχος τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρίας καὶ ἀπὸ τοὺς πιὸ συμπαθεῖς καὶ ἀξιαγάπητους συναδέλφους.

Ἡ κηδεῖα τοῦ ἐκλιπόντος ἔγινε στὶς 2.12.1974 στὴν γενέτειρά του, τὴν ἱστορικὴν κωμόπολιν τῆς Μαρώνας, στὸ Ν. Ροδόπης.

Ἐκεῖ, σ' ἓνα εὐλαβικὸ προσκύνημα πρὸς τὸ νωπὸ ἀκόμη τάφο τῆς γυναικας του, λίγες μέρες πρὶν, τὸν θρῆκε καὶ ἡ κρίση τῆς γαστρορραγίας. Ἔτσι καὶ οἱ δύο τους, ταιριασμένοι στὴ ζωὴ, θρέθηκαν ἐνωμένοι καὶ στὸ θάνατο.

Ὅλοι οἱ συνάδελφοι ἐδοκιμάσαμε ἀπέραντη θλίψη καὶ βαθυτάτη ὀδύνη μὲ τὸν πρόωρο χαμὸ ἐνὸς ἐκλεκτοῦ συναδέλφου καὶ ὑπέροχου φίλου.

Σὰν παλιὸς φίλος, ἀπὸ τὰ χρόνια τῆς φοιτητικῆς μας ζωῆς, θάθελα νὰ σκιαγραφήσω τὸν ἀξέχαστο Μαργαρίτη, πού ἡ ἀπόστασις καὶ τὸ ἀπρόοπτο

ἄγγελμα τοῦ χαμοῦ του δὲν μοῦ ἐπέτρεψαν νὰ ρίξω λίγο χῶμα καὶ λίγα λουλούδια, ἀλλὰ καὶ πολλὰ δάκρυα, στὸ νεοσκαμιμένο τάφο του.

Λίγα λόγια μόνο γιὰ τὸν ἱστορικὸ τῆς Ἐπιστήμης μας καὶ γιὰ τοὺς ἐπιγενομένους, γιὰ τοὺς ὁποίους ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἐκλιπόντος συναδέλφου θὰ ἀποτελεῖ φωτεινὸν παράδειγμα ἐργατικότητος καὶ εὐσυνειδησίας, πραότητος καὶ ἀπέραντης καλωσύνης, ἓνα ὑπόδειγμα σεμνότητος, εὐγενείας καὶ ἠθικῆς.

Ὁ Μ. Θωμᾶς ἀγάπησε τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν Ἐπιστήμην μας, ὅσο λίγοι ἀπὸ μᾶς. Πιστὸς στὶς φιλίες του, ἀνυστερόβουλος, εὐθύς, ἐπεδείκνυε ἓνα ἰδιαιτέρο ἐνδιαφέρον πρὸς τοὺς νέους, πρὸς τοὺς ὁποίους συμπεριεφέρετο μὲ ἀγάπη καὶ στοργή, καὶ ἐπεδάλlette μὲ τὸν καλὸ λόγον, τὴν νοθεσία, τὴν ἀφογή συμπεριφορὰ καὶ τὴν δίκαιη κρίση του.

Ἦταν ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἤθελε πάντα νᾶχη φίλους.

Ὅταν ἐπιστήμων ὁ Μ. Θωμᾶς ὑπῆρξεν ἄριστος, ὅταν ὑπάλληλος ἀφογος καὶ ὅταν Προϊστάμενος ἐξαίρετος.

Τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν Ἐταιρία μας ὑπῆρξεν ἀμέριστον. Πρῶτος αὐτὸς ἀπήντησε στὴν ἐκκλησίαν μας γιὰ τὴν ἀπόκτησιν συμπληρωματικῆς Στέγης.

Ὁ Μ. Θωμᾶς γεννήθηκε τὸ 1913 στὴ Μαρώνεια.

Ἐνωρὶς ὅμως ἐγκατεστάθηκε μὲ τοὺς γονεῖς του στὴν Κομοτηνὴ, ὅπου καὶ τελείωσε τὸ Γυμνάσιον τὸ 1930.

Μὲ δικὰ του ἔξοδα ἦλθε στὸ Παρίσι γιὰ νὰ σπουδάσῃ Κτηνιατρικὴ, ἀλλ' εὐσυνειδητος, ὅπως ἦταν πάντα, προτίμησε νὰ μάθῃ πρῶτα τὴ γλῶσσα καὶ ἔτσι τὸν Ὀκτώβριον 1932 ἐνεγράφη στὴ Σχολὴ τοῦ ALFORT, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀπεφοίτησε κανονικὰ τὸν Ἰούλιον 1936. Παρέμεινε ἀκόμη ἓνα χρόνον στὸ ALFORT γιὰ μεταπτυχιακὰς σπουδὰς στὸ εἰδικὸ COURS Κτηνιατρικῆς Δημοσίας Ὑγιεινῆς.

Ὅταν φοιτητὴς, ὁ Μ. Θωμᾶς ὑπῆρξε τακτικὸς, ἐργατικὸς καὶ φιλομαθὴς, διακρινόμενος μεταξὺ τῶν συμφοιτητῶν του, Γάλλων καὶ ξένων. Οὐδέποτε ἀπέτυχε σὲ ἐξετάσεις καὶ γι' αὐτὸ ἐξετιμᾶτο ἀπὸ τοὺς Καθηγητὰς μας. Μὲ τὴν εὐγένεια καὶ τὸν σπάνιον χαρακτῆρα του εἶχε ἀποκτήσει τὴ συμπάθεια ὅλων ἀνεξαίρετα τῶν φοιτητῶν τῆς Σχολῆς μας.

Μὲ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Ἑλλήνων συναδέλφων ἀπὸ τὸ Παρίσι, εἶχαμε ἀπομείνει μόνον καὶ ἀχώριστοι ἐπὶ δύο χρόνια. Ἔτσι, μοῦ δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκτιμῆσω καλύτερα τὸν ἄνθρωπον, μὲ τὸν ἄδολον χαρακτῆρα καὶ τὴν ἀπέραντη καλωσύνην.

Παρέστη στὴν ὑποστήριξιν τῆς διατριβῆς μου (Ἰανουάριος 1938) καὶ δυὸ μέρες ἀργότερα ἔφυγε γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Θωμᾶμαι πάντα μὲ συγκίνησιν τὴν ἡμέραν ποὺ τὸν συνῶδευσα στὸ σιδ.

σταθμό της LYON, για τὸ ταξίδι τῆς ἐπιστροφῆς. Ἦταν ἓνα παγερὸ βράδυ τοῦ Γενάρη 1938.

Γυρνώντας στὸ σπίτι, εἶδα σ' ἓνα φαρμακεῖο τὸ θερμόμετρο ποῦ ἔδειχνε — 12°. Δὲν ξέρω γιατί αὐτὴ ἡ βραδυὰ μ' ἔχει τόσο ἐντυπωσιάσει. Στὴν ἐπαγγελματικὴ μου σταδιοδρομία, πάνω στὴ Μακεδονία καὶ τὴ Θράκη, γνώρισα καὶ χαμηλότερες θερμοκρασίας. — 18° καὶ — 22°, ἀλλὰ δὲν μοῦ ἄφησαν ιδιαίτερες ἀναμνήσεις.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφή του στὴν Ἑλλάδα, ὁ Μ. Θωμᾶς ὑπηρέτησε γιὰ λίγο στὸν Κτηνοτροφικὸ Συνεταιρισμὸ Παγγαίου (Ν. Σερρών) καὶ τὸ 1940 εἰσήλθε στὴν Ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, τῆς ὁποίας διέτρεξε βλεπτικὰ τὰ βαθμίδες τῆς ἱεραρχίας, μὲ ἐξαιρέτες πάντοτε Ἐκθέσεις.

Ὑπηρετήσε ἀλληλοδιαδόχως στὴ Ν/κὴ Ὑπηρεσία Θεσ/νίκης (1940 - 1945), Ξάνθης (1945 - 1947), Καβάλας (1947 - 1950) καὶ ὡς Ἐπιθεωρητὴς Κτηνιατρικῆς στὴ Λάρισα ἀπὸ τὸ 1950 μέχρι τὸ θάνατό του, ποῦ τὸν βρῆκε λίγους μῆνες μόνο πρὶν συνταξιοδοτηθῆ.

Ὁ Μ. Θωμᾶς ἀποτελεῖ ἴσως μοναδικὸ παράδειγμα συναδέλφου ποῦ δὲν ἀπεδέχθη τὴ θέση Προϊσταμένου τῆς Κτηνιατρικῆς Ὑπηρεσίας στὸ Ὑπουργεῖο Γεωργίας.

Δὲν φοβήθηκε τίς εὐθύνες, ἀλλὰ τίς μάχες ποῦ θὰ ἔπρεπε νὰ δώσῃ ἀπὸ τὴ θέση αὐτή. Καὶ ὁ Μ. Θωμᾶς πρότυπον πραότητος καὶ καλωσύνης, εὐθύτητος καὶ εὐσυνειδησίας, δὲν ἦταν πλασιμένος οὔτε γιὰ μάχες οὔτε γιὰ συμβιβασμούς.

Σὰν σύζυγος καὶ σὰν πατέρας, ὁ Μ. Θωμᾶς ὑπῆρξε τέλειος: Φιλόστοργος, τρυφερός, ἀφοσιωμένος ὁλόψυχα στὴν οἰκογένειά του.

Στὸ γυιό του, στὴν κόρη του καὶ τὸ γαμπρό του, συνάδελφο Π. Πέντζο, ἡ Ἑλληνικὴ Κτηνιατρικὴ Ἑταιρεία ἀπευθύνει ὁλόθερμα συλληπητήρια.

Ἡ μνήμη τοῦ Μ. Θωμᾶ θὰ μείνῃ αἰώνια στὶς ψυχὰς καὶ στὶς καρδιὰς ὄλων μας.

I. ΚΑΡΔΑΣΗΣ

Σελίς τοῦ Ταμίου τῆς Ε.Κ.Ε.

Π Ι Ν Α Ξ

τῶν εἰσπραχθέντων παρὰ τοῦ ταμίου χρηματικῶν ποσῶν
ἀπὸ 1—1—74 μέχρι 31—3—74

α/α	Ὄνοματεπώνυμον	Ποσὸν	Αἰτιολογία	Ἄριθ. καὶ ἡμερ. ἀποδείξεως
122.	Παπασπύρου Σπυρ.	200	Σ. 1974	2231/22—2—74
123.	Μπακάσης Βασ.	200	Σ. 1974	2232/22—2—74
124.	Παπαστεριάδης Ἀχ.	200	Σ. 1974	2233/22—2—74
125.	Ζιώγας Ἀποστ.	200	Σ. 1974	2234/22—2—74
126.	Ἐμμανουηλίδης Ἰωάν.	200	Σ. 1974	2235/22—2—74
127.	Ἀρχοντάκης Λυκ.	200	Σ. 1974	2236/22—2—74
128.	Τσιούπας Θεοχ.	200	Σ. 1974	2237/22—2—74
129.	Λάρδας Κων.	200	Σ. 1973	2238/22—2—74
130.	Χαιρόπουλος Ἀλ.	150	Σ. 1974	2239/22—2—74
131.	Στάνας Ἀθαν.	200	Σ. 1974	2240/22—2—74
132.	Γεωργιάδης Ἀλέξ.	200	Σ. 1974	2241/22—2—74
133.	Δουμένης Χρ.	200	Σ. 1974	2242/22—2—74
134.	Ἡλιάκης Κωνστ.	200	Σ. 1974	2243/22—2—74
135.	Παπαδόπουλος Ἀγγ.	200	Σ. 1974	2244/22—2—74
136.	Σωτηρόπουλος Κ.	200	Σ. 1974	2245/22—2—74
137.	Μάλλιαρης Στυλ.	400	Σ. 1973 - 74	2246/22—2—74
138.	Καραγεώργος Ἰωάνν.	400	Σ. 1973 - 74	2247/22—2—74
139.	Ρώσσης Θεόφ.	700	Σ. 1971 - 74	2248/22—2—74
140.	Δεμερτζῆς Παναγ.	200	Σ. 1974	2249/22—2—74
141.	Ἀργυρίου Συμεῶν	400	Σ. 1973 - 74	2250/22—2—74
142.	Φραγκόπουλος Ἀδ.	200	Σ. 1974	2251/22—2—74
143.	Καρδάσης Ἰωάν.	200	Σ. 1974	2252/22—2—74
144.	Πνευματικᾶτος Γερ.	400	Σ. 1973 - 74	2253/22—2—74
145.	Κούτρας Νικ.	200	Σ. 1974	2254/22—2—74
146.	Ἀγαστασοβίτης Α.	200	Σ. 1974	2255/22—2—74
147.	Παπακυριάκου Ἐρμῶνη	400	Σ. 1973 - 74	2256/22—2—74
148.	Ποῦλας Σαρ.	200	Σ. 1974	2257/22—2—74
149.	Γεωργίου Ἡλ.	200	Σ. 1974	2258/22—2—74
150.	Ἀγαστασίου Ἀν.	200	Σ. 1974	2259/22—2—74
151.	Τσολιάκος Ἀθ.	200	Σ. 1974	2260/22—2—74
152.	Πολυζώης Ἀγαμ.	200	Σ. 1974	2261/22—2—74
153.	Ἀγθούλης Νικ.	200	Σ. 1974	2262/22—2—74
154.	Τσιάλας Δημ.	450	Σ. 1973 - 74	2263/22—2—74

155.	Μπαλωμένος Πέτ.	200	Σ. 1974	2264/22—2—74
156.	Σίμος Εδάγ.	200	Ἄναπτυπα	2265/22—2—74
157.	Καμπέρης Ἐμμ.	200	Σ. 1974	2266/22—2—74
158.	Ἄρταθάνης Σπυρ.	200	Σ. 1974	2267/22—2—74
159.	Μενεγάτος Ἰωάν.	700	Σ. 1971 - 74	2268/ 1—3—74
160.	Τσακάλωφ Παῦλος	700	Σ. 1971 - 74	2269/ 1—3—74
161.	Τσιαμίτας Ἰωάνν.	200	Σ. 1974	2270/ 1—3—74
162.	Κούφας Δημητρ.	200	Σ. 1974	2271/ 1—3—74
163.	Ζαφράκας Ἀπόστ.	200	Σ. 1974	2272/ 1—3—74
164.	Ἵπερήφανος Δημ.	200	Σ. 1974	2273/ 1—3—74
165.	Παλάσκας Θωμάς	200	Σ. 1974	2274/ 6—3—74
166.	Κεκελέκης Κων.	700	Σ. 1971 - 74	2275/ 9—3—74
167.	Ἄγοριανίτης Νικ.	700	Σ. 1971 - 74	2276/ 9—3—74
168.	Ζωγραφόπουλος Θεόδ.	700	Σ. 1971 - 74	2277/ 9—3—74
169.	Σκόδρας Ἰωάν.	200	Σ. 1974	2278/ 9—3—74
170.	Χασιώτης Γεώργ.	400	Σ. 1973 - 74	2279/ 9—3—74
171.	Γκάρτζιος Β.	250	Σ. 1974	2280/ 9—3—74
172.	Σκοῦντζος Κ. καὶ Συνεργ.	755	Ἄναπτυπα	2281/14—3—74
173.	Σεϊταρίδης Κ. καὶ Συνεργ.	330	Ἄναπτυπα	2282/14—3—74
174.	Κατσαβέλης Χρῆστ.	700	Σ. 1971 - 74	2283/16—3—74
175.	Κοψαλίδης Εὔαγγ.	700	Σ. 1971 - 74	2284/16—3—74
176.	Γκῶγκος Ἀναστ.	700	Σ. 1971 - 74	2285/16—3—74
177.	Ὅμηρου Ἀριστ.	400	Σ. 1973 - 74	2286/16—3—74
178.	Ζαμπούνης Ἄνδρ.	550	Σ. 1972 - 74	2287/16—3—74
179.	Εὔαγγελόπουλος Χρ.	200	Σ. 1974	2288/16—3—74
180.	Παπαχριστοφίλου Λυκ.	200	Σ. 1974	2289/16—3—74
181.	Χριστοδούλου Θεόφ.	200	Σ. 1974	2290/16—3—74
182.	Κούρτιος Ν.	200	Σ. 1973	2291/18—3—74
183.	Φραγκόπουλος Ἄδαμ.	330	Ἄναπτυπα	2292/18—3—74
184.	Κυριάκος Στέφ.	700	Σ. 1971 - 74	2293/27—3—74
185.	Πανελ. Κτην. Σύλλογος	200	Σ. 1974	2294/27—3—74
186.	Πανέτσος Ἀχιλ.	400	Σ. 1973 - 74	2295/28—3—74
187.	Βασιλοπούλου Εὔανθ.	200	Σ. 1974	2296/28—3—74
188.	Χριστόπουλος Χρῆστος	700	Σ. 1971 - 74	2297/28—3—74
189.	Κωνσταντουδάκης Ἰ.	700	Σ. 1971 - 74	2298/28—3—74

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ Ε.Κ.Ε.

1. Τò «Δελτίον τῆς Ἑλληνικῆς Κτηνιατρικῆς Ἑταιρείας», ἐκδιδόμενον ἀνά τρίμηνον, δημοσιεύει πρωτοτύπους ἐργασίας, μὴ δημοσιευθείσας ἢ ἀνακοινωθείσας ἀλλαγῶν, κατὰ σειρὰν λήψεως καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν αὐτῶν ὑπὸ τῆς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς.
 2. Αἱ πρὸς δημοσίευσιν ἐργασίαι δεόν νὰ εἶναι δακτυλογραφημέναι ἐπὶ μιᾷ ὀψεως τοῦ χάρτου μετὰ διπλοῦ διαστήματος, περιθωρίου 5 περίπου ἑκατοστῶν ἑκατέρωθεν καὶ νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ περιλήψεως εἰς τὴν ἑλληνικὴν, ὡς καὶ ἐκτενοῦς τοιαύτης εἰς τὴν Ἀγγλικὴν, ἀποδιδούσης τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐρεύνης. Αἱ συνοδεύουσαι τὴν ἐργασίαν φωτογραφίαι δεόν ὅπως εἶναι στιλπνῆς ἐκτυπώσεως, τὰ δὲ σχέδια ἐπὶ διαφανοῦς χάρτου διὰ σινικῆς μελάνης. Ἡ βιβλιογραφία ἐκάστης μελέτης δεόν ὅπως ἀναγράφεται ὡς τὸ κατωτέρω ὑπόδειγμα:
- 6. ΒΛΑΧΟΣ Κ., ΤΣΑΚΑΛΩΦ Π, ΣΕ-Ι-ΤΑΡΙΔΗΣ Κ. :** Δελτ. Ἑλλην. Κτην. Ἐτ., 1963, 14, 49 - 70.
3. Γλῶσσα τῶν μελετῶν ὀρίζεται ἡ ἀπλὴ καθαρεύουσα.
 4. Αἱ μέχρι 10 τυπογραφικῶν σελίδων συνολικοῦ κειμένου μελέται δημοσιεύονται ἄνευ οικονομικῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ συγγραφέως. Αἱ ἐπὶ πλέον τούτων σελίδες, τὰ κλισέ, οἱ πίνακες καὶ διαγράμματα βαρύνουσι τὸν συγγραφέα.
 5. Ἀνάτυπα τῶν δημοσιευομένων ἐργασιῶν χορηγοῦνται κατόπιν δηλώσεως τοῦ συγγραφέως, ἅμα τῇ ἀποστολῇ τῆς ἐργασίας, εἰς τὰς ἐξῆς τιμὰς: μέχρι σελίδων 8, 12 καὶ 16 ἀντιστοίχως, δρχ. 400, 600 καὶ 800, ἀνὰ 100 ἀνάτυπα, ἐπὶ χάρτου Σατινὲ 100 γραμμικρίων. Δι' ἀνάτυπα ἐπὶ χάρτου πολυτελείας, ὡς τοῦ περιοδικοῦ, ἡ τιμὴ ἐπιβαρύνεται μὲ τὴν ἀξίαν τοῦ χάρτου.
 6. Αἱ βαρύνουσαι τοὺς συγγραφεῖς δαπάναι, ὡς καὶ ἡ ἀξία τῶν ἀνατύπων, καταβάλλονται εἰς τὸν Ταμίαν τῆς Ἑταιρείας πρὸ τῆς ἀποστολῆς τούτων.
 7. Ἡ Ε.Κ.Ε. οὐδεμίαν εὐθύνην φέρει διὰ τὰς ὑπὸ τῶν συγγραφέων ἐκφραζομένας γνώμας.
 8. Ἐργασίαι δημοσιευόμεναι ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΣΥΚΑΛΑ Α.Ε.

**ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΩΝ ΑΛΙΑΡΤΟΥ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΑΦΥΔΑΤΩΣΕΩΣ ΜΗΔΙΚΗΣ**

ΠΡΟΪΟΝΤΑ :

- ★ **ΜΗΔΙΚΑΛΕΥΡΟΝ ΕΙΣ ΚΟΝΙΝ**
- ★ **ΜΗΔΙΚΑΛΕΥΡΟΝ ΕΙΣ ΚΥΒΟΥΣ (PELLETS)**

Ἡ παραγωγή προϊόντος με ὑψηλά ποσοστά σέ πρωτεΐνες (20-26%) καὶ καροτίνη (250—300 mg/k) ἀποτελοῦν ἐγγύησιν διὰ τὸν πτηνοκτηνοτρόφον.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ: ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ 24 (Τ. 147) — ΤΗΛ. 832.418

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ: ΑΛΙΑΡΤΟΣ Ν. ΒΟΙΩΤΙΑΣ — ΤΗΛ. 0268/21370

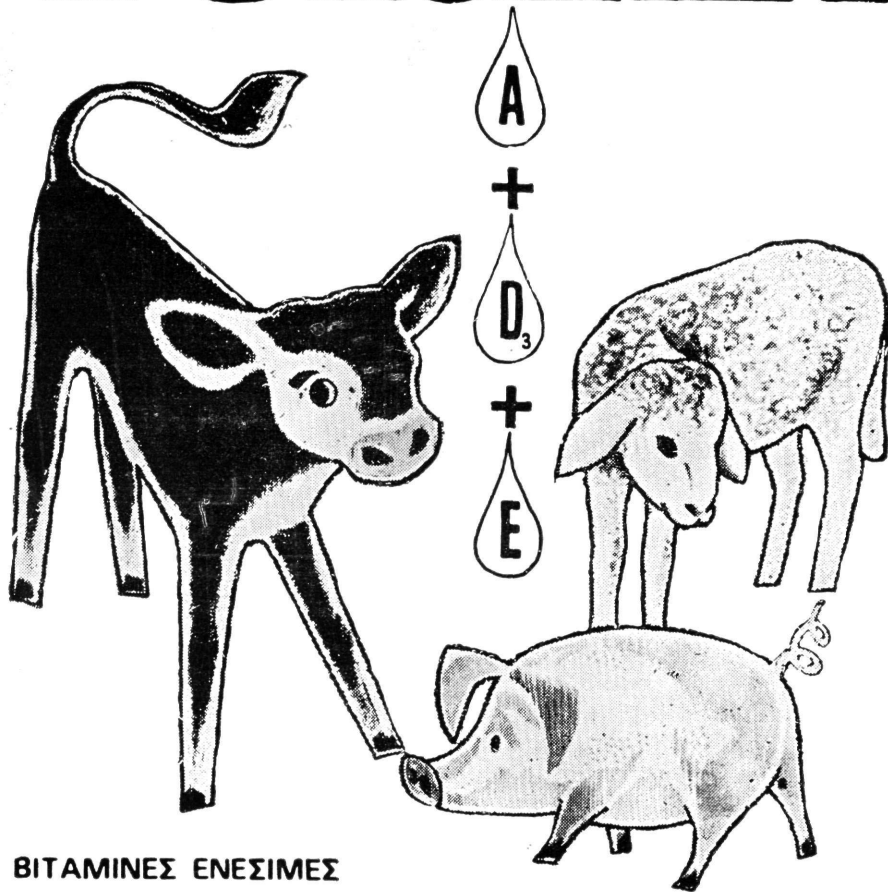
Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Νικ. Ἀσπιώτη σύγγραμμα ὑπὸ τὸν τίτλον ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ. Περιλαμβάνει τὴν Φυσιολογίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν λοιπῶν ζώων. Ἐπίσης τῶν πτηνῶν. Ἔχει 1.158 σελίδας καὶ 702 εἰκόνας. Ἐπίσης σωρείαν πινάκων καὶ μερικὰς ἐγχρῶμους εἰκόνας. Ἐπὶ χάρτου πολυτελείας, χρυσόδετον μὲ πολυτελὲς κάλυμα (κουβερτούραν).

Περιέχονται τὸ νευρικὸν σύστημα, μυϊκὸν συστημα, ὅσά, ἐνδοκρινεῖς ἀδένες, γεννητικὸν σύστημα (θῆλεος καὶ ἄρρενος), κυκλοφορικὸν σύστημα (αἷμα καὶ κυκλοφορία τοῦ αἵματος), οὐροποιητικὸν σύστημα, ἀναπνευστικὸν σύστημα, βασικὸς μεταβολισμὸς καὶ ἀναπνευστικὸν πηλίκον, θερμορρυθμισεῖς, πεπτικὸν σύστημα, ἀνταλλαγὴ τῆς ὕλης, ὕδατάνθρακες, λιπίδαι, πρωτεΐναι, ἔνζυμα, ἀνόργανοι οὐσίαι, βιταμίνας, ἢ ἐν γένει θρέψις τοῦ ὄργανισμοῦ, αἰσθητήρια (δέρμα, ὄσφρησις, γεῦσις, ὄρασις, ἀκοή), καταδύσεις εἰς βαθέα ὕδατα, ἀεροπορικαὶ πτήσεις καὶ φυσιολογία τοῦ διαστήματος.

Πωλεῖται ἀντὶ 1.250 δρχ. εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ἐλευθερουδάη (Νίκης 4), εἰς Θεσσαλονίκην εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Γαρταγάνη (Κ. Μελενίκου 3), εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Μόλχο (Μ. Ἀλεξάνδρου 10) καὶ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Σάκκουλα (Β. Σοφίας 42). Ἐπίσης εἰς ὅλα τὰ μεγάλα βιβλιοπωλεῖα.

ΖΩΟΤΕΧΝΙΚΗ

TURLIN

ΒΙΤΑΜΙΝΕΣ ΕΝΕΣΙΜΕΣ
ΣΕ ΜΟΡΦΗ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑΤΟΣ
ΣΕ ΦΙΑΛΙΔΙΑ ΤΩΝ 50 cc

ΠΡΩΤΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

BYK·GULDEN·LOMBERG GMBH
KONSTANZ · ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΖΩΟΤΕΧΝΙΚΗ Ε.Π.Ε.
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 36 - ΑΘΗΝΑΙ
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΦΡΑΓΚΩΝ 34

”Έντερο άπηλλαγμένο
κοκκιδιάσεως μέ

Amprol Plus^{*}

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΟΚΚΙΔΙΟΣΤΑΤΙΚΟ

* Σήμα κατατεθέν της Merck & Co., Inc., Rahway, N.J., U.S.A.

Από τον συνδυασμό **Amprolium + Ethorabate** προέκυψε

ΤΟ **Amprol Plus**

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΟΚΚΙΔΙΟΣΤΑΤΙΚΟ

Amprol Plus είναι αποτελεσματικό ειδικώς έναντι όλων των οικονομικώς επίζημιων ειδών κοκκιδίων των όρνιθων και των ινδιάνων. Έχει ένα φάσμα δραστηριότητας εξαιρετικά ευρύ και εξισορροπημένο.

Amprol Plus δεν είναι τοξικόν και μπορεί να χορηγηθεί ακόμη και σε δόσεις 4 φορές υψηλότερες από την μέγιστη συνιστωμένη δόση ($0,5 \times 4 = 2$ kg/τόνον φυράματος).

Amprol Plus είναι ακίνδυνο και δεν δημιουργεί κανένα πρόβλημα γιατί δεν επιδρά επί της ποιότητας, παραγωγής, γονιμότητας και έκκολαπτικότητας των αυγών, ούτε επί της ζωτικότητας των νεοσσών.

Amprol Plus είναι εύκολου χρήσεως και επιτρέπει δοσολογίες απολύτως διαφορετικές και κατάλληλες για κάθε τύπο έκτροφής.

Amprol Plus είναι οικονομικό γιατί επιτυγχάνει έντυπωσιακές αυξήσεις βάρους και μία καλύτερη μετατρεψιμότητα της τροφής.

Amprol Plus είναι το καλλίτερο μεταξύ των κοκκιδιοστατικών που μέχρι σήμερα ανεκαλύφθησαν και παρήχθησαν υπό της Merck Sharp and Dohme (Sulfaquinoxaline, Nicarbazine, Amprolium.)

MERCK SHARP & DOHME INTERNATIONAL

Division of Merck & Co., Inc., Rahway, New Jersey 07065, U.S.A

GROWING RESEARCH FOR GROWING ANIMALS

*Αντιπρόσωποι - Εισαγωγείς

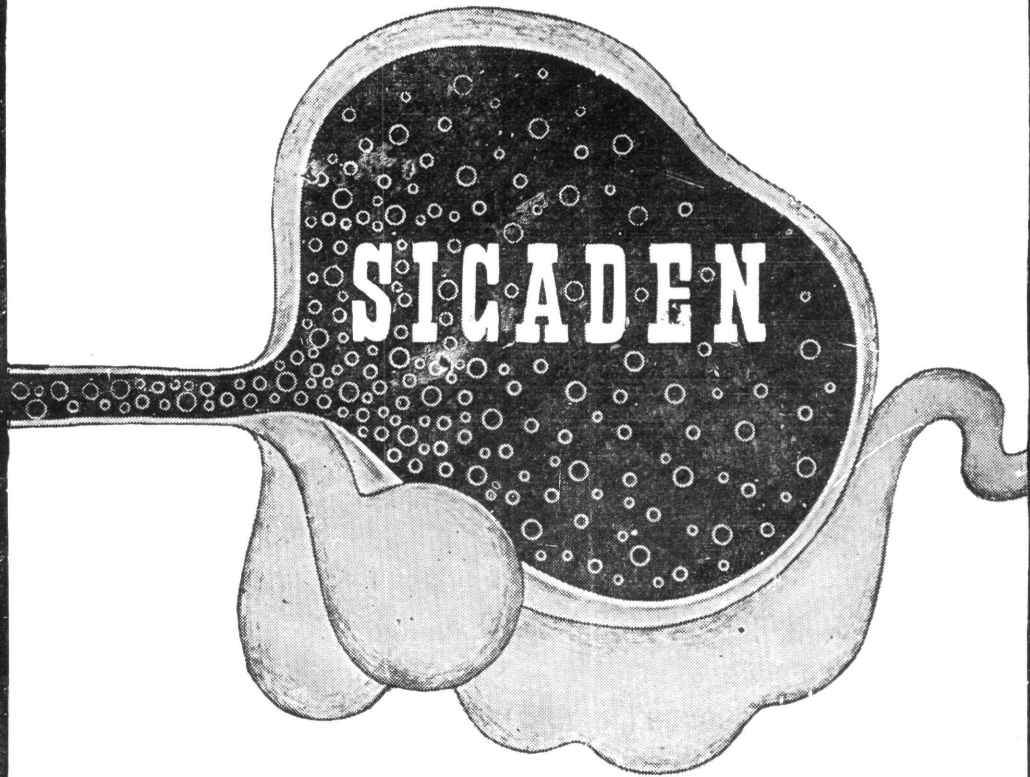
"ΖΩΟΤΕΧΝΙΚΗ", Α. Ε.

ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 36 - ΑΘΗΝΑΙ - Τηλ. 545.112

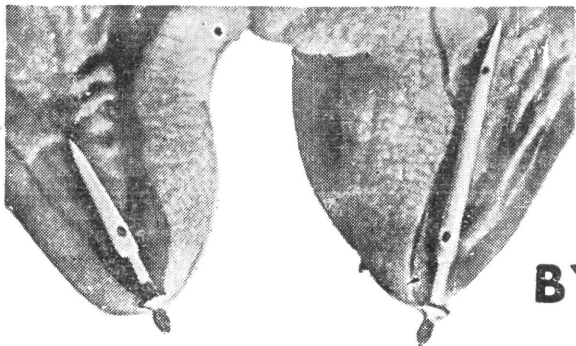
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ :

Δωδεκανήσου 22 Τηλ. 532.517

ΖΩΟΤΕΧΝΙΚΗ

ΑΝΤΙΤΥΜΠΑΝΙΚΟΝ ΜΕ ΣΙΛΙΚΟΝΗ ΣΕ ΦΙΑΛΙΔΙΑ ΤΩΝ 50 cc

ΠΛΑΣΤΙΚΟΙ
ΚΑΘΗΤΗΡΕΣ
ΘΗΛΗΣ
ΜΕ
ΑΝΤΙΒΙΟΤΙΚΟ

ΒΥΚΑΝΟΥΛΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

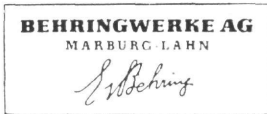
BYK - GULDEN LOMBERG GMBH
KONSTANZ · ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ
ΖΩΟΤΕΧΝΙΚΗ Ε Π.Ε.
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 36 ΑΘΗΝΑΙ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΦΡΑΓΚΩΝ 34

INSTITUT GMBH
MÜNCHEN - LOHHOF

- ALUGAN.** Έντομοκτόνον και άκαρεοκτόνον δι' έκτοπαράσιτα. Θεραπείει β-
λας τās μορφās τής ψώρας. Κυκλοφορεί υπό μορφήν κόνεως δια
λουτρών και spray.
- BERENIL.** Κοκκώδες ίδιοσκεύασμα, διαλύεται εις τὸ ὕδωρ και ἐνίεται ἐν-
δομυϊκῶς. Ἄμεσος και πλήρης θεραπεία τής πιροπλασμώσεως
χωρίς οὐδεμίαν παρενέργειαν.
- BIOCALAN.** Ὑδατικὸν διάλυμα τῶν βιταμινῶν AD³E και C δια παρεντερι-
κὴν ἀπὸ τοῦ στόματος χορήγησιν. Προσλαμβάνει και θεραπεύει
τās ἀβιταμινώσεις, ἐνεργοποιεῖ τās κυτταρικὰς λειτουργίας.
- BORGAL.** Ὑδατικὸν διάλυμα τής SULFADOXIN και THIMETHOPRIM.
Νέον χημειοθεραπευτικὸν σκεύασμα δια παρεντερικὴν ἐφαρμο-
γὴν εις ἄλλα τὰ ζῶα.
- CANDUR «S».** Ἐμβόλιον μόρβας.
- CANDUR «S».** Ἐμβόλιον μόρβας - ἥπατίτιδος.
- DIMAZON.** Ἐνέσιμον διάλυμα με ἄλατοδιουρητικὰς ιδιότητας.
- NEWCASTLE.**
Ἐμβόλιον ψευδοπανώλους (LA SOTA).
- FELIDOVAC.** Ἐμβόλιον κατὰ τής λοιμώδους ἐντερίτιδος τής γαλλῆς.
- FLAVOMYCIN.** Τὸ πρῶτον ἀντιβιοτικὸν τὸ ὁποῖον προορίζεται ἀποκλειστι-
κῶς και μόνον δια τὴν διατροφὴν τῶν ζῶων ὡς αὐξητικὸς πα-
ράγων.
- GLUMAPHOR.** Διάλυμα βορογλυκονικοῦ ἄσβεστιοῦ, μαγνησίου, φωσφόρου
και ἰνβερτοσακχάρου δια τὴν θεραπείαν ὑπασθεσταιμίας, τετα-
νίας και τοξιναιμίας.

INSTITUT GMBH
MÜNCHEN - LOHHOF

HEPTAVAC. Έπταδύναμιον έμβόλιον κατά τής έντεροτοξιναιμίας τών αίγο-
προβάτων.

HOSTACORTIN. Έναιώρημα πρεδνιζολόνης διά γενικήν και τοπικήν थे-
ραπείαν.

HOSTACYCLIN. Διαλυτή ύδροχλωρική τετρακυκλίνη.

SOLUB.

HOSTAPHOS. Συμπλήρωμα κτηνοτροφών.

KAV 25. Όροεμβόλιον κατά τών παθήσεων τών νεογεννήτων μόσχων.

LAMBIVAC. Τετραδύναμιον έμβόλιον κατά τής δυσεντερίας τών άμνών και
έριφίων.

LEPTOSPIROSE. Έμβόλιον κατά τής λεπτοσπειρώσεως τών κυνών.

VACCIN.

METHIOVERTAN. Διάλυμα μεθειονίνης, βιταμίνης, ίνθερτοσακχάρου δι'
ύποδόριον και ένδοφλέβιον χορήγησιν εις μικρά και μεγάλα ζώα.

NOVALGIN. Άναλγητικόν, άντισπασμωδικόν, άντιπυρετικόν, άντιρρευμα-
τικόν.

OMNAMYCIN. Υδατικόν έναιώρημα πενικιλίνης και στρεπτομυκίνης με

«FORTE» Ommadin. Ένα κ. έκ περιέχει 4.000.000 Δ Μ στρεπτο-

SISP. πενικιλίνης.

INSTITUT GMBH
MÜNCHEN - LOHHOF

ORASTHIN. Συνθετική ώκυτοκίνη με ειδικήν δράσιν ἐπὶ τῆς μήτρας καὶ τοῦ μαστοῦ. Ἔχει τὰς αὐτὰς ιδιότητες τῆς φυσικῆς ώκυτοκίνης.

REVERIN Ἐντισπασμωδικὸν εὐρέως φάσματος διὰ παρεντερικὴν καὶ τοπικὴν

SUSP. θεραπείαν.

STAGLOBAN. Ὁρὸς γ - σφαιρίνης με ἀντισώματα διὰ τὴν παθητικὴν ἀνοσοποίησην τῶν κυνῶν κατὰ τῆς μόρβας, ἥπατίτιδος καὶ λεπτοσπειρώσεως.

SULFOTROPIN. Ὑδατικὸν διάλυμα σουλφαμεθαζίνης καὶ ἐκχυλίσματος λιποπρωτεϊνῶν διὰ παρεντερικὴν χημειοθεραπείαν καὶ αὐξησιν τῆς ἀντιστάσεως τοῦ ὄργανισμοῦ διὰ τοῦ σχηματισμοῦ ἀντισωμάτων.

SV 50. Ἐμβόλιον διὰ τὴν προστασίαν τῶν χοιριδίων ἀπὸ ἀσθενείας ἐκτροφῆς (διάρροια, γαστροεντερικὰς λοιμώξεις κ.λ.π.). Παρασκευάζεται ἀπὸ καλλιέργειας στρεπτοκόκκων, διπλοκόκκων, παστερελλῶν, κολοβακτηριδίων καὶ σαλμονελλῶν. Περιέχει ἀντιτοξίνης καὶ ἰχνοστοιχεῖα.

TONOPHOSPHAN. Φωσφοροῦχον τονωτικόν, ἐνέσιμον διάλυμα 20% διὰ τὴν θεραπείαν διαταραχῶν τοῦ μεταβολισμοῦ ἀσθεστίου, μαγνησίου καὶ φωσφόρου.

VIRULIN. Ἐντισπασμωδικὸν ἐμβόλιον.

VIT - ASID. Ἐλαιῶδες διάλυμα θιταμινῶν διὰ τὴν παρεντερικὴν καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος χορήγησιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΓΑΣΤΡΟΕΝΤΕΡΙΚΗΣ ΣΤΡΟΓΓΥΛΙΑΣΕΩΣ

THIBENZOLE

THIABENDAZOLE

TRADEMARK

ΤΟ ΑΝΘΕΛΜΙΝΘΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

THIBENZOLE

ΤΟ ΑΝΘΕΛΜΙΝΘΙΚΟΝ ΤΗΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΤΗΝΙΑΤΡΩΝ Σ' ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

- Φονεύει** τὸν 90-100% τῶν γαστροεντερικῶν στρογγύλων τῶν μη-ρυκαστικῶν καὶ τὸ μεγαλύτερο μέρος τῶν ἄωρων τῶν μορφῶν
- Καταστρέφει** τὰ αὐγὰ τῶν παρασίτων
- Εἶναι ἀποτελεσματικὸν** στὴ κατάλληλη δόση ἐναντίον τοῦ *Dictyocaulus filaria* καὶ τοῦ *Dicrocoelium lanceolatum*
- Περιορίζει** τὸν βαθμὸ μόλυνσεως τοῦ περιβάλλοντος καὶ μειώνει τὸν κίνδυνο ἀναμολύνσεως τῶν ζώων
- Εἶναι ἀκίνδυνον** καὶ στὴν 20πλασίᾳ ἀκόμη δόση
- Χορηγεῖται** χωρὶς φόβον εἰς τὰ ἔγκυα, τὰ ἄρρωστα καὶ τὰ νεογέννητα ζῶα
- Δὲν χρειάζεται** νὰ μείνουν τὰ ζῶα νηστικά πρὶν ἀπὸ τὴν χορήγησιν
- Εἶναι εὐκόλη** ἡ χορήγησὶς τοῦ μετὰ τὸν εἰδικὸν ἔκτοξευτήρα
- Αὐξάνει** τὴν γαλακτοπαραγωγὴν, τὴν κρεατοπαραγωγὴν καὶ τὴν ἔριοπαραγωγὴν
- Ἐλαττώνει** τὴν νοσηρότητα καὶ θνησιμότητα μέσα στὸ κοπάδι
- Μειώνει** τὸ κόστος παραγωγῆς τοῦ γάλακτος καὶ τοῦ κρέατος
- Εἶναι ἀναντικατάστατον** ὄπλον στὴν καταβαλλομένη προσπάθεια ἐξυγιάνσεως τῆς κτηνοτροφίας ἀπὸ τὴν γαστροεντερικὴν στρογγυλλίανσιν
- Καὶ πρό παντός** ἡ σχέση
$$= \frac{\text{ὠφέλεια Κτηνοτρόφου}}{\text{κόστος θεραπείας με THIBENZOLE}} = \frac{40}{1}$$

THIBENZOLE

ΤΟ ΑΝΘΕΛΜΙΝΘΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

MERCK SHARP AND DOHME INTERNATIONAL
Division of Merck and Co. Inc.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ: ΖΩΟΤΕΧΝΙΚΗ Α. Ε.

Χαλκοκονδύλη 36, Ἀθήναι - τηλ. 545.112 / 16

Catosal[®]

10% μέ Βιταμίνη B₁₂

Έπί όξειών καί
χρονίων
διαταραχών του μεταβολισμού,
έπί μαρασμού συνεπεία
νόσων έκτροφής,
έπί διαταραχών τής ανάπτυξεως
νεαρών ζώων

Catosal

τό πλέον δοκιμασμένον
φωσφοροδυναμωτικόν.

Bayer

Κτηνιατρικόν Τμήμα
Leverkusen
Άντιπροσωπεία διά την Ελλάδα:
ΒΑΥΕΡ ΕΠΙΦΑ ΑΕ
ΑΘΗΝΑΙ 107, Δεληγεώργη 55-59
Τηλ. Κέντρον 544.511

Συσκευασία έμπορίου:
φιαλίδιον τών 50cc

25 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΑΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ

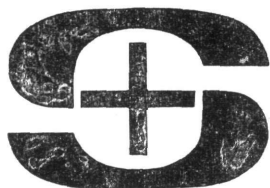
ΒΟΚΤΑΣ :

Τὰ πουλερικά που κατέκτησαν τὸ καταναλωτικὸ κοινό, χάρι στην ποιότητα, τὴν φρεσκάδα καὶ τὴν ἀσύγκριτη νοστιμιά τους.

ΚΑΙ ΜΗ ΞΕΧΝΑΤΕ :

ΤΟ ΚΟΤΟΠΟΥΛΟ ΒΟΚΤΑΣ
δυναμώνει, δὲν παχαίνει.

SALSBUKY INTERNATIONAL

CHARLES CITY. IOWA, U.S.A.

Τὸ μεγαλύτερον καὶ πασίγνωστον στὸν Κόσμο ἐργοστάσιον ἀποκλι-
στικῆς παρασκευῆς πτηνιατρικῶν φαρμάκων. ἐμβολίων. κ.λ.π. σᾶς προσ-
σφέρει τὰ ἐκλεκτότερα καὶ ἀποτελεσματικώτερα φάρμακα τῆς ἐποχῆς :-

- «**ΕΜΒΟΛΙΑ**» Ὅριστικὰ ἐμβόλια ψευδοπανάλους : Β1 καὶ LASOTA ΑΠΗΛΛΑΓΜΕΝΑ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ «LYMPHOID LEUKOSIS». Εὐχρηστα διαλυτὰ στὸ νερό, τὰ καταλ-
ηλότερα γιὰ τὰ μεγάλα κοπάδια κρεατοπαραγωγῆς. Ταχύ-
της ἐμβολιασμοῦ καὶ ἀσφάλεια 1000 %.
- «**ΜΕΝΤΙΚ - ΕΙ·ΝΤ**». Ἡ βιταμινοῦχος - ἀντιβιοτικὴ φόρμουλα, ποὺ κατέ-
κτησε τοὺς Ἑλληνας πτηνοτρόφους. Νέος τύπος ἐνι-
σχυμένος. Τονωτικὴ, θεραπευτικὴ, ὀρεκτικὴ.
- «**ΒΑΖΙΝ**». Δραστικώτατο καὶ ἀποτελεσματικώτατο φάρμακο γιὰ τὰ
σκουλήκια. Ἀπεδείχθη πλέον ὅτι μόνον μὲ τὸ «ΒΑΖΙΝ»
ἀποβάλλονται τελείως ἀπὸ τὸν ὄργανισμό τῶν ὀρνίθων.
- «**ΓΟΥΟΡΜΑΛ**». Καὶ γιὰ τὰ τρία εἶδη σκωλήκων. Σὲ σκόνη γιὰ τὸ φύραμα
ἢ σὲ χάπια. Κανένα πρόβλημα, κανένα ἴχνος πλέον ἀπ'
αὐτά.
- «**ΜΠΑΚΤΟΦΑΚ**» ΝΕΑ καταπληκτικὴ συμπυκνωμένη μαγιά. Τετραπλοῦν
μίγμα συμπυκνωμένων ὑποπροϊόντων διπλῆς ζυμώσεως,
περιέχον πλῆθος βιταμινῶν, ἀντιβιοτικῶν ἀπροσδιορί-
στους παράγοντες ἀναπτύξεως (UGF) καὶ πλῆθος ἄλλων
θρεπτικῶν στοιχείων. Ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα ἀναπτύ-
ξεως καὶ πάσης φύσεως παραγωγῆς.
- «**ΖΕΡΜΕΞ**». Τὸ δραστικὸ ἀπολυμαντικὸ ποὺ σαράνει κυριολεκτικῶς
κάθε μικρὸ βίβιο. Τὸ ἀπολυμαντικὸ «δυναμίτης» γιὰ ὅλες
τὶς δουλειές. Χρησιμοποιήστε το καὶ θὰ ἐκπλαγήτε.
- «**ΣΤΡΕΠ-ΣΙΛΛΙΝ F 25**». Ποιὸς δὲν γνωρίζει τὸ θαυματοργὸ πλέον ἀντι-
βιοτικὸ, θεραπευτικὸ τῶν σχετικῶν ἀσθενειῶν; Χρησι-
μοποιήστε το μὲ σιγουριὰ γιὰ τὶς ἀσθένειες ποὺ ὑποδει-
κνύεται.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ

Γ. ΠΑΠΠΑΣ & ΥΙΟΙ Α.Ε.—ΑΘΗΝΑΙ : ΕΡΜΟΥ 124, ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡ. 532.528

'CETAVLON'

CETRIMIDE

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν ἰατρικὴν καὶ
κτηνιατρικὴν πρᾶξιν.

Εἰς τὴν ἰατρικὴν

Διὰ τὸν καθαρισμόν καὶ ἀπολύμανσιν τοῦ δερ-
ματος τοῦ ἀσθενοῦς πρὸ τῆς ἐγχειρήσεως.

Διὰ τὸν καθαρισμόν καὶ ἀπολύμανσιν τραυμά-
των, καὶ ἐγκαυμάτων.

Διὰ τὸν καθαρισμόν τῶν ἐργαλείων.

Διὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ λίπους, τῶν ἐφεκιδῶν
ἐπὶ ἐκζέματος, δερματίτιδος, μολυσματικοῦ κη-
ρλοῦ καὶ δερματοπαθειῶν ἐν γένει.

Εἰς τὴν κτηνιατρικὴν

Διὰ τὴν πρόληψιν τῆς μεταδόσεως τῆς μαστί-
δος τῶν ἀγελάδων.

Διευκολύνει τὴν θεραπείαν τῶν πληγῶν τοῦ
μαστοῦ καὶ τῶν ραγάδων τῆς θηλής. Προφι-
λάττει τὰς χεῖρας τοῦ ἐπεμβαίνοντος ἀπὸ τῆ
μόλυνσιν κατὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ πρωκτοῦ καὶ
τῆς μήτρας.

Ὡς καὶ εἰς τὴν ἰατρικὴν εἶναι λίαν ἀποτελεσ-
ματικὸν διὰ τὴν ἀποκάθαρσιν καὶ ἀπολύμαν-
σιν τῶν πληγῶν, τὴν ἀφαίρεσιν ἀκαθαρσιῶ
καὶ ἐφεκιδῶν, ὡς καὶ διὰ τὸν καθαρισμόν
τῶν σκευῶν, τραπέζων κλπ.

'Cetavlon' Tincture : Δοχεῖα τῶν 100 καὶ 500 κ. ἐκ.

'Cetavlon' jelly : Δοχεῖα τῶν 30 καὶ 100 γρ.

'Cetavlon' Powder : Δοχεῖα τῶν 50, 500 γρ. καὶ 2 κιλ.

'Cetavlon' Concentrate 20% : Δοχεῖα τῶν 100 κ. ἐκ.,
500 κ. ἐκ. καὶ 2 λίτρων.

'Cetavlon' Concentrate M.C. : Δοχεῖα τοῦ 1 γαλλοῦ.

'Cetavlon' Udder Cream : Σωληνάκια τῶν 100 γρ., δο-
χεῖα τῶν 500 γρ.

Προϊὸν τοῦ Οἴκου :

IMPERIAL CHEMICAL INDUSTRIES LIMITED
PHARMACEUTICALS DIVISION
WILMSLOW CHESHIRE ENGLAND

Ἀντιπρόσωπος : Ι. Κ. ΚΑΝΑΡΟΓΛΟΥ & ΣΙΑ

Ἴπποκράτους 12 — Ἀθῆναι 143 — Τηλ. 632.306/7

Ph. 179/1

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΦΗΜΗΣ ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΣ
ΟΙΚΟΣ PFIZER ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΕΙΣ ΤΟΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΟΝ ΚΟΣΜΟΝ
ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΝ ΕΝΕΣΙΜΟΝ ΠΡΟ·Ι·ΟΝ:

Pan - Terramycin

Είναι προϊόν υγρόν, σταθερόν, ρευστό-
τατον και εις χαμηλάς θερμοκρασίας με
βάσιν τήν Τερραμυκίνη.

Terramycin Tablets

Ύπόθετα διὰ κατακράτησιν πλακοῦντος
καὶ λοιμώξεις γεννητικῶν ὀργάνων.

PFIZER HELLAS A.E.
ΑΛΚΕΤΟΥ 5 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 764.701

ANTHELVEI

TETRAMISOLE

ΑΝΤΗΛΒΕΙ

T E T R A M I S O L E

Ταχεία, αποτελεσματική και ταυ-
τόχρονος θεραπεία τῆς στρογ-
γυλίαςεως τοῦ ἀναπνευστικοῦ
καὶ πεπτικοῦ συστήματος τῶν
μηρυκαστικῶν καὶ τῶν χοίρων.

**Ἀπαλλαγὴ τῶν Κτηνιάτρων ἀπὸ τὴν ἐνδοτραχειακὴν μὲ LUGOL
θεραπείαν**

— Δρᾶσις ἰσχυρὰ καὶ ταχεῖα ἐπὶ τῶν προνυμφῶν καὶ ἐπὶ τῶν ἐνηλίκων μορφῶν τῶν σκωληκῶν τῶν πνευμόνων καὶ τοῦ ἐντέρου. (Ἀπόπτωσις τῶν παρασίτων καὶ τελεία ἀπαλλαγὴ τῶν κοπράνων ἐξ' αὐτῶν ἐντὸς διαστήματος 24—48 ὡρῶν

— Στερεῖται σχεδόν τοξικότητος ὡς διαδέτον εὐρεῖαν ζώνην ἀσφαλείας. Ἀπέκκρισις διὰ τῆς οὐροποιητικῆς ὁδοῦ, ὑψηλὴ αἱματικὴ στάθμη, παρατεταμένη ἐνέργεια.

— Δέν ἀπαιτεῖ χορήγησιν ἰδιαιτέρου σιτηρεσίου οὔτε καὶ δίαιταν τινὰ πρὸ ἢ κατόπιν τῆς θεραπείας.

— Χορηγεῖται ἀκινδύνως εἰς ἔγκυα θήλεα καὶ θηλαζούσας μητέρας.

— Αὐξάνει τὸ βάρος τῶν ζῶων κατὰ 39 ἕως 50%.

— Δέν χρωματίζει τὸ μαλλὶ καὶ τὸ δέρμα καὶ δέν προσδίδει γεῦσιν καὶ ὄσμην εἰς τὸ κρέας καὶ τὸ γάλα.

— Χορηγεῖται εὐκόλως ἀπὸ τοῦ στόματος.

ΣΥΣΚΕΥΑΣΙΑ

Κυτία τῶν 100 δισκίων. Ἐκαστος βῶλος — δισκίον περιέχει 600 mg TETRAMIZOLE.

Ἀντιπρόσωποι

ΚΟΠΕΡ Α. Ε.

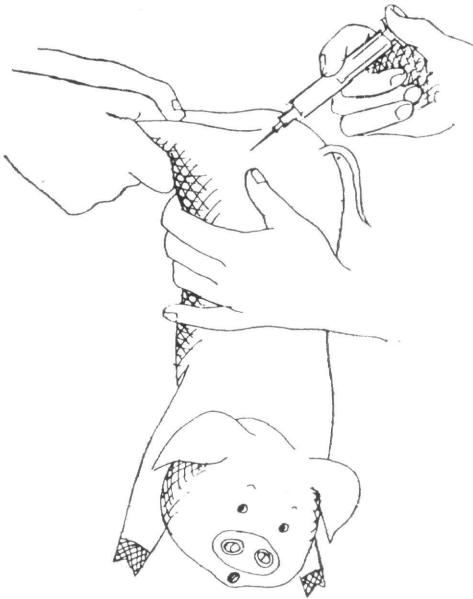
TAX. ΘΥΡΙΣ 313

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ : ΑΓΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΑΣ 5 - ΤΗΛ. 29.128

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ : ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 25 - ΤΗΛ. 538.402

CYANAMID

ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΝ ΠΡΟΪΟΝ

PIGDEX[®] 100(ΠΙΓΚΝΤΕΞ[®] 100)**ΕΝΕΣΙΜΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ****Το Pigdex 100 διαφέρει**

Το τέλειον προϊόν PIGDEX 100 της CYANAMID άπεδείχθη τὸ ἀνώτερον ὄλων τῶν ἄλλων παρομοίων προϊόντων διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ἀναιμίας διὰ τοὺς κάτωθι λόγους :

1. Είναι ἀσυναγώνιστον διὰ τὴν πρόληψιν καὶ θεραπείαν τῆς σιδηροπενικῆς ἀναιμίας τῶν χοιριδίων.
2. Είναι λεπτόρρευστον . . . εὐκόλον δι' ἔνεσιν ὑπὸ ὅλας τὰς καιρικὰς συνθήκας.
3. Είναι οἰκονομικόν . . . μία δόσις 1 cc ἐξασφαλίζει ἀσφαλῆ προφύλαξιν ἐκ τῆς ἀναιμίας.
4. Ἀπορροφᾶται καλύτερον ἀπὸ οἰονδήποτε ἄλλο προϊόν πού χορηγεῖται ἀπὸ τὸ στόμα.
5. Ἐπιτυγχάνονται ὑψηλότερα ἐπίπεδα αἰμοσφαιρίνης.
6. Βοηθᾶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ βάρους.
7. Ἐπιτυγχάνει τὴν ἀντίστασιν εἰς τὰς διαφόρους ἀσθενείας.
8. Είναι τελείως ἀκίνδυνον ὅταν χορηγεῖται συμφῶνως πρὸς τὰς ὁδηγίας.

ΤΟ PIGDEX 100 εἶναι προϊόν τῆς

CYANAMID INTERNATIONAL
A Division of
American Cyanamid Company
Wayne, New Jersey, U. S. A.

ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΝ ΠΡΟΪΟΝ

PIGDEX[®] 100(ΠΙΓΚΝΤΕΞ[®] 100)**ΕΝΕΣΙΜΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ****Ἡ σοβαρότης τῆς ἀναιμίας εἰς τὴν οἰκονομίαν**

Ἡ ἀναιμία τῶν χοιριδίων εἶναι μία διαρκῆς ἀπειλὴ διὰ τὸν χοιροτρόφον.

Ἡ ἀναιμία αὐτὴ ἀνακόπτει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν χοιριδίων καὶ τὰ καθιστᾶ εὐπαθῆ εἰς κάθε ἀσθένειαν, ἐπιφέρουσα ἀκόμη καὶ τὸν θάνατον. Αὐτὸ σημαίνει σοβαρὴ οἰκονομικὴ ἀπώλεια διὰ τὸν μεγάλο χοιροτρόφο.

Ἡ ἰδανικὴ λύσις τοῦ προβλήματος

Τὰ χοιρίδια χρειάζονται ἡμερησίως τοῦλάχιστον 7 χιλιοστόγραμμα σιδήρου διὰ νὰ διατηρηθοῦν ὑγιῆ. Ἐφ' ὅσον ἀπὸ τὸ γάλα πού θηλάζουν παίρνουν μόνον 1 χιλιοστόγραμμα σιδήρου, χρειάζονται ἀκόμη τοῦλάχιστον 6 χιλιοστόγραμμα ἀπὸ κάποια ἐξωτερικὴ πηγὴ.

Οἱ σοβαροὶ μεγάλοι χοιροτρόφοι χρησιμοποιοῦν τὸ τέλειον προϊόν PIGDEX 100 διὰ νὰ δώσουν εἰς τὰ χοιρίδια τὸν ἐπὶ πλέον ποσότητα σιδήρου πού τοὺς χρειάζεται.

Σύνθεσις

Ὁ ἐνέσιμος σιδηρὸς PIGDEX 100 εἶναι ἀποστειρωμένον διάλυμα κολλοειδοῦς ὀξειδίου τοῦ σιδήρου, ἕκαστον κυβικὸν ἑκατοστὸν τοῦ ὁποῦ ἀντιστοιχεῖ εἰς 100 mg μεταλλικοῦ σιδήρου. Ἐπὶ πλέον τὸ PIGDEX 100 περιέχει δεξτρίνην ὡς σταθεροποιητικὸν παράγοντα, διατηροῦντα τὴν λεπτόρρευστον ὑφὴν τοῦ διαλύματος.

Δοσολογία - Χρήσις

Χορηγήσατε τὰς κατωτέρω δόσεις ἐνδομυϊκῶς εἰς τὸ πίσω μέρος τοῦ χοιρομερίου.

Προληπτικῶς : 1 cc 2 ἕως 4 ἡμέρας ἀπὸ τῆς γεννήσεως.

Θεραπευτικῶς : 1 cc ἕως 2 cc, ὅποτεδήποτε μεταξὺ τῆς 5ης καὶ 28ης ἡμέρας ἀπὸ τῆς γεννήσεως.

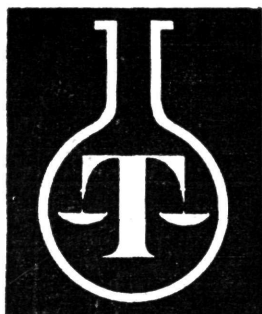
Συσκευασία

Φιαλίδια τῶν 20 cc.

'Αποκλειστικοὶ Ἀντιπρόσωποι Ἑλλάδος :

ΛΑΠΑΦΑΡΜ Α.Ε.

ΛΘΗΝΑΙ : Μενάνδρου 73 - Τηλ. 546.011-15
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ : Μητροπόλεως 39 - Τηλ. 70.064

Τεχνοφάρμα ΕΠΕ.

Μενάνδρου 46 ΑΘΗΝΑΙ (101)

Τηλ. 542-507 και 528-948

ΕΙΣΑΓΩΓΑΙ — ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΖΩΟΤΕΧΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

- Νιφουλιδόνη (σαλμονελώσεις)
- Φουρομυκίνη (σαλμονελώσεις, αίρσακ)
- Άμπιλέν νεροῦ (θεραπ. κοκκιδιάσεως)
- » φυράματος (προληπτ. κοκκιδιάσεως)
- Όπιγκάλ (διασυστηματικὸν ἔκτοπαρασίτων)
- Φεροντέξ (σίδηρος - δεξτρίνη)
- Όξυτετρακυκλίνη 55 gr/kg (νεροῦ)
- Έρυθρομυκίνη 55 gr/kg (νεροῦ)
- Άντιπὰν (10 γρ. τετρακυκλίνη / kg + Μαγιά)
- Σιμπιέμ (βιταμίνες φυράματος)
- Έουραβίτ (πολυβιταμινοῦχον νεροῦ)
- Γάλα ΜΙΑΒΟΚΑ
- Αὐτόματοι ποτίστραι χοίρων - πτηγῶν
- » μηχανικαὶ ταγίστραι χοίρων - πτηγῶν

Μόνιμοι Συνεργάται : ΚΤΗΝΙΑΤΡΟΙ - ΓΕΩΠΟΝΟΙ